



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.6.2018
COM(2018) 392 final

2018/0216 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013

{SEC(2018) 305 final} - {SWD(2018) 301 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I kommissionens förslag till en flerårig budgetram för perioden 2021–2027¹ anges budgetramar och riktlinjer för den gemensamma jordbrukspolitiken. På grundval av detta lägger kommissionen fram ett antal förordningar om den rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken under perioden 2021–2027 tillsammans med en konsekvensanalys av ett antal alternativa scenarier för jordbrukspolitikens utveckling. I dessa förslag föreskrivs tillämpningsdatumet den 1 januari 2021 och det läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

Den senaste reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken beslutades 2013 och genomfördes 2015. Sedan dess har de förutsättningar som låg till grund för utarbetandet av reformen förändrats avsevärt. Detta beror i synnerhet på följande tendenser:

Priserna på jordbruksprodukter har minskat kraftigt under pressen av makroekonomiska faktorer, geopolitiska spänningar och andra krafter.

Tonvikten i handelsförhandlingarna har flyttats från multilaterala till bilaterala överenskommelser, och EU har blivit öppnare för världsmarknaderna.

EU har förbundit sig att göra nya internationella åtaganden, bland annat rörande åtgärder för att lindra effekterna av klimatförändringarna (genom COP21) och rörande allmänna aspekter av den internationella utvecklingen (genom FN:s mål för hållbar utveckling), samt att vidta åtgärder för att bättre hantera andra geopolitiska händelser, som migrationen.

Dessa förändringar har föranlett en offentlig debatt om huruvida 2013 års reform har varit tillräckligt långtgående för att den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna hantera de pågående utmaningarna för jordbrukssektorns ekonomiska hälsa, omsorgen för miljön, insatserna mot klimatförändringarna samt skapandet av ett starkt ekonomiskt och socialt nät för EU:s landsbygdsområden – särskilt mot bakgrund av de nya möjligheterna inom handeln, bioekonomin, den förnybara energin, den cirkulära ekonomin och den digitala ekonomin.

Den gemensamma jordbrukspolitiken måste moderniseras för att kunna hantera dessa utmaningar, förenklas för att kunna uppnå detta med minsta möjliga administrativa börda och anpassas ännu mer till EU:s politik inom andra områden för att maximera dess bidrag till kommissionens tio prioriteringar och målen för hållbar utveckling. Som kommissionen påpekade i sitt senaste meddelande om den fleråriga budgetramen måste en moderniserad gemensam jordbrukspolitik stödja övergången till en fullständigt hållbar jordbrukssektor och utvecklingen av en levande landsbygd som kan tillhandahålla säkra, trygga och högkvalitativa livsmedel till över 500 miljoner konsumenter. EU behöver en smart, motståndskraftig, hållbar och konkurrenskraftig jordbrukssektor så att produktionen av säkra, högkvalitativa, överkomliga, näringsrika och varierade livsmedel säkerställs för invånarna och en stark socioekonomisk struktur skapas i landsbygdsområden. En moderniserad gemensam

¹ [COM(2018) 322 final – FBR-förordningen].

jordbrukspolitik måste höja det europeiska mervärdet genom att uppvisa en högre ambitionsnivå när det gäller miljön och klimatet och uppfylla medborgarnas förväntningar på hälsa, miljö och klimat.

I enlighet med arbetsprogrammet för år 2017 har kommissionen genomfört ett omfattande samråd i syfte att förenkla och modernisera den gemensamma jordbrukspolitiken för att maximera dess bidrag till kommissionens tio prioriteringar och målen för hållbar utveckling. Detta arbete var inriktat på politikens prioriteringar för framtiden, utan att föregripa tilldelningen av medel i jordbrukspolitikens nästa budget. Processen omfattade ett brett samråd såväl som en analys av tillgängliga uppgifter om jordbrukspolitikens resultat, däribland relevanta yttranden från Refit-plattformen.

Resultaten presenterades i ett meddelande som antogs den 29 november 2017 med titeln *Framtiden för livsmedel och jordbruk*. Meddelandet möjliggör en strukturerad dialog om den framtida jordbrukspolitiken i EU:s institutioner såväl som med övriga berörda parter. I detta policydokument beskrevs utmaningar, mål och vägar för en ”framtidssäker” jordbrukspolitik som måste vara enklare, smartare och modernare för att leda till en övergång mot ett mer hållbart jordbruk.

Som de främsta prioriteringarna för jordbrukspolitiken efter år 2020 utsåg kommissionen en högre ambitionsnivå för miljöskydd och klimatåtgärder, en bättre målinriktning av stödet och en starkare tillit till den positiva kopplingen mellan forskning, innovation och rådgivning. För att förbättra den gemensamma jordbrukspolitikens resultat föreslog kommissionen även en ny genomförandemodell som flyttar den politiska inriktningen från efterlevnad till prestation och återställer balansen mellan ansvarsområdena på EU-nivå och medlemsstatsnivå genom mer subsidiaritet. Syftet med den nya modellen är att uppnå EU:s mål på ett bättre sätt med utgångspunkt i strategisk planering, bredare politiska insatser och gemensamma resultatindikatorer för att förbättra den politiska samstämmigheten inom den framtida jordbrukspolitiken och gentemot andra av EU:s mål.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I artikel 39 i EUF-fördraget fastställs att den gemensamma jordbrukspolitikens mål ska vara att

- höja produktiviteten inom jordbruket genom att främja tekniska framsteg och genom att trygga en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna, särskilt arbetskraften,
- på så sätt tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, särskilt genom en höjning av den individuella inkomsten för dem som arbetar i jordbruket,
- stabilisera marknaderna,
- trygga försörjningen,
- tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.

Detta förslag är helt i linje med målen för jordbrukspolitiken i fördraget. Det innebär en modernisering och förenkling av det sätt på vilket bestämmelserna i fördraget genomförs.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Jordbruk och skogsbruk täcker 84 % av EU:s territorium. Båda sektorerna är beroende av miljön samtidigt som de påverkar den. Därför kommer ett antal av de föreslagna specifika

målen för jordbrukspolitiken att leda till miljö- och klimatåtgärder i linje med respektive EU-politik.

Det är ett välkänt faktum att våra konsumtionsmönster har betydelse för folkhälsan. Genom sin koppling till livsmedel, och i vissa fall livsmedlens produktion, är jordbrukspolitiken även kopplad till hälsopolitiken. Förslagen stärker kopplingen till hälsopolitiken, i synnerhet när det gäller hälsosam kost och en minskad användning av antimikrobiella ämnen.

EU är en av världens största varuimportörer och en av världens största exportörer av värdefulla jordbruks- och livsmedelsprodukter och påverkar därigenom livsmedelssystemen utanför EU. I linje med artikel 208 i EUF-fördraget tar förslaget hänsyn till målen för EU:s utvecklingssamarbete, dvs. fattigdomsutrotning och hållbar utveckling i utvecklingsländerna, särskilt genom det sörjs för att EU:s stöd till jordbrukare inte får några handelseffekter eller endast minimala handelseffekter.

Slutligen kan jordbruket och landsbygdsområdena, precis som andra sektorer, använda ny teknik och kunskap på ett bättre sätt, särskilt när det gäller digital teknik. Förslagen stärker kopplingen till forskningspolitiken genom att låta kunskapsutbytet få en framträdande plats i genomförandemodellen. På liknande sätt har den tonvikt som lagts på digitalisering möjliggjort en koppling till EU:s digitala agenda.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget vad gäller förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att befogenheterna för jordbrukspolitiken ska delas mellan unionen och medlemsstaterna, och att en gemensam jordbrukspolitik ska utarbetas med gemensamma mål och ett gemensamt genomförande. Det nuvarande genomförandesystemet för den gemensamma jordbrukspolitiken bygger på detaljerade krav på EU-nivå och strikta kontroller, sanktioner och revisionssystem. Dessa bestämmelser är ofta mycket normativa ända ner på gårdsnivå. I EU där jordbruks- och klimatförhållandena varierar mycket är dock varken uppifrån och ned-strategier eller lösningar som ska passa alla lämpliga för att uppnå önskat resultat och mervärde på EU-nivå.

I den genomförandemodell som presenteras i detta förslag fastställer unionen de grundläggande politiska parametrarna (den gemensamma jordbrukspolitikens mål, breda typer av interventioner, grundläggande krav), medan medlemsstaterna har ett större ansvar för hur de uppfyller och når de överenskomna målen.

En utökad subsidiaritet kommer att göra det möjligt att ta större hänsyn till lokala förhållanden och behov mot bakgrund av sådana mål. Medlemsstaterna kommer att vara ansvariga för att anpassa den gemensamma jordbrukspolitikens interventioner så att de på bästa sätt bidrar till att uppfylla EU:s mål. Samtidigt som medlemsstaterna bibehåller nuvarande styrningsstrukturer – som måste fortsätta att säkerställa en effektiv övervakning och uppfyllandet av alla politiska mål – kommer de även att ha ett större inflytande över utformningen av ramen för övervakning och kontroll av stödmottagarna (inklusive kontroller och sanktioner).

- **Proportionalitetsprincipen**

De ekonomiska, miljömässiga och sociala utmaningarna för EU:s jordbrukssektor och landsbygdsområden kräver omfattande insatser som tar hänsyn till EU-dimensionen av dessa utmaningar. Den ökade valfrihet som kommer att erbjudas medlemsstaterna när det gäller att välja och anpassa jordbrukspolitikens tillgängliga politiska instrument för att uppfylla målen, i en mer resultatbaserad modell, gör det ännu mindre troligt att jordbrukspolitikens överskrider en proportionell åtgärdsnivå.

- **Val av instrument**

Eftersom alla de ursprungliga rättsakterna är Europaparlamentets och rådets förordningar måste ändringarna införas genom en Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Den gemensamma jordbrukspolitikens är nära förbunden med utformningen och utvecklingen av Europeiska unionen. Sedan den gemensamma jordbrukspolitikens skapades i början av 1960-talet kring mål som fastställts i fördraget har politiken genomgått flera reformvågor i syfte att förbättra jordbrukssektorns konkurrenskraft, främja landsbygdsutvecklingen, hantera nya utmaningar och tillgodose samhällets behov på ett bättre sätt. Den senaste stora reformen antogs år 2013. I **2013 års reform** anpassades de **allmänna målen för den gemensamma jordbrukspolitikens** kring följande tre olika block:

- i. Hållbar livsmedelsproduktion.
- ii. Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder.
- iii. Balanserad territoriell utveckling.

För att bedöma framstegen mot uppnåendet av ovanstående mål och identifiera framtida utmaningar genomfördes en bred samrådsprocess som uppmuntrade en strukturerad debatt med alla berörda parter, däribland aktörer utanför jordbruksverksamheten. Uppgifter om jordbrukspolitikens resultat samlades dessutom in från en rad olika informationskällor (se sammanfattningen i ruta 1 nedan), vilka låg till grund för bedömningen av jordbrukspolitikens framsteg och brister under åren, med särskild betoning på de senaste reformerna. Detta gäller särskilt följande:

- Uppgifter som samlats in genom den gemensamma övervaknings- och utvärderingsram som används vid mätning av jordbrukspolitikens resultat².

² I enlighet med artikel 110 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordningar ([EEG](#)) nr 352/78, ([EG](#)) nr 165/94, ([EG](#)) nr 2799/98, ([EG](#)) nr 814/2000, ([EG](#)) nr 1290/2005 och ([EG](#)) nr 485/2008 och i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 834/2014 av den 22 juli 2014 om tillämpningsföreskrifter för den gemensamma ramen för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitikens.

- En serie av utvärderingar som schemalagts under den nuvarande fleråriga budgetramen (2014–2020) för att bedöma de nuvarande målen för jordbrukspolitiken, med de första resultaten tillgängliga under 2017/18³.

Resultat angående framstegen mot målen och motsvarande finansieringsramar som finns tillgängliga i de årliga genomföranderapporterna för landsbygdsutvecklingen.

- Ytterligare bakgrundsdokument, uppgifter, fakta och siffror som är relevanta för konsekvensbedömningen har publicerats på generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutvecklings webbplats⁴.

• **Samråd med berörda parter**

Ett öppet offentligt samråd anordnades med fler än 322 000 inlämnade förslag, en strukturerad dialog med de berörda parterna, fem expertseminarier, yttranden från Refit-plattformen samt bidrag från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och de nationella parlamenten. I processen beaktades även rekommendationer från arbetsgruppen för jordbruksmarknader⁵ och konferensen om landsbygdsutveckling i Cork (2016)⁶.

• **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

För att samla in bevis/kunskap från sakkunniga i jordbruksrelaterade frågor anordnades ett antal specialseminarier mellan mars 2017 och februari 2018. Dessa seminarier gav möjlighet till ett utbyte av åsikter mellan de sakkunniga och kommissionens tjänstemän samt en formulering av vilka viktiga slutsatser/frågor som bör beaktas i moderniserings- och förenklingsprocessen.

De fem frågor som behandlades i seminarierna valdes ut för att täcka de mest relevanta områden där kunskapsluckor och meningsskiljaktigheter om de politiska strategierna hade påvisats. Seminarierna utformades med liknande metoder på grundval av följande:

- (1) Insamling av de senaste uppgifterna från experter, akademiker, yrkesverksamma och internationella institutioner.
- (2) Fokus på praktiska erfarenheter .

³ Europeiska kommissionen (2017) Evaluation and studies plan [2017-2021](#), generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling.

⁴ Se:

https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Rapport från arbetsgruppen för jordbruksmarknader (AMTF-rapporten) (2016), *Improving Market Outcomes: Enhancing the Position of Farmers in the Supply Chain*.

⁶ Europeiska kommissionen (2016) Cork 2.0: European Conference on Rural Development, <https://ec.europa.eu/agriculture/events/rural-development-2016en>.

- (3) Bedömning av potentialen hos nya tekniker/metoder för att förbättra utformningen av den framtida politiken inom det specifika området.

Sammanfattningar av seminarierna och presentationerna finns tillgängliga på följande adress:
https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

Seminarium 1: Bästa praxis för att tillgodose behoven inom miljö- och klimatområdet (23/24 mars 2017)

Detta tvådagarsseminarium genomfördes tillsammans med en rad olika experter med kunskap om utmaningarna inom miljö- och klimatområdet. Under seminariet behandlades

- de verktyg som finns tillgängliga för bedömning av de miljömässiga behoven,
- de metoder som finns tillgängliga för att förbättra genomförandet av åtgärderna (med fokus på beteendeorienterade strategier).

Seminarium 2: Riskhantering (18/19 maj 2017)

Målet med detta tvådagarsseminarium var att förbättra insamlingen av uppgifter inom debatten om vilka verktyg som kan hjälpa jordbruksnäringen att hantera riskerna med produktion, prissättning och inkomster. Under seminariet behandlades

- utmaningarna för EU-marknadens säkerhetsnät och den senaste utvecklingen av det riskhanteringssystem som tillämpas i USA,
- frågan om framtida marknader inom EU, EU:s försäkrings- och återförsäkringssektor i fråga om jordbruk, frågan om offentlig-privata partnerskap och ett program för skördeförsäkringar,
- beteendemässiga aspekter av riskhanteringen.

Seminarium 3: Livsmedel och relaterade frågor (31 maj 2017)

Vid seminariet om livsmedel och relaterade frågor undersöktes jordbrukspolitikens anpassning till hälsopolitiken och dess möjligheter att underlätta jordbrukarnas anpassning till förändrade konsumtionsmönster. Frågan om antimikrobiell resistens förtjänar särskild uppmärksamhet.

Seminarium 4: Socioekonomiska frågor (9 juni 2017)

Seminariet om socioekonomiska frågor fokuserade på en analys av dynamiken inom området för tillväxt och arbetstillfällen i EU:s jordbruks- och livsmedelssektor. Vid seminariet undersöktes kopplingarna mellan det globala jordbruket och livsmedelsindustrins värdekedjor i EU ur både ett begreppsmässigt och ett praktiskt perspektiv baserat på fallstudier.

Seminarium 5: Mätning av jordbrukspolitikens resultat när det gäller miljö och klimat (26 februari 2018)

Under seminariet undersöktes vilka grundläggande politiska mål som kan fastställas på EU-nivå, hur de kan genomföras på medlemsstatsnivå samt hur de kan övervakas, kontrolleras och utvärderas.

- **Konsekvensbedömning**

Den konsekvensbedömning som stödjer förslagen till rättsakter, såväl som yttrandena från nämnden för lagstiftningskontroll, finns tillgängliga på följande webbplats:

[Lista över konsekvensbedömningar och tillhörande yttranden från nämnden för lagstiftningskontroll](#)

I det inledande skedet avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett negativt yttrande. Även om nämnden uppskattade ambitionen med att modernisera och förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken och den ingående analysen av olika scenarier som på ett tydligt sätt lyfter fram avvägningarna mellan de politiska målen, ansåg den att rapporten borde innehålla en bättre förklaring av den föreslagna genomförandemodellens motivering, genomförbarhet och funktion. De begärda kompletteringarna lades till i konsekvensbedömningsrapporten och omfattade en särskild bilaga med förslagen för den nya genomförandemodellen. På grundval av detta gav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med vissa reservationer. Nämnden konstaterade att rapporten innehöll många förbättringar, men begärde ytterligare specifikationer om vilka säkerhetsåtgärder som vidtagits för att mildra de identifierade riskerna. I bilaga 1 till konsekvensbedömningsrapporten (arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar) beskrivs de justeringar som gjorts för att uppfylla nämndens krav.

Olika politiska alternativ presenteras och diskuteras i konsekvensbedömningsrapporten. Inget av alternativen förespråkas särskilt i konsekvensbedömningen. Istället provas kombinationer av förslagens olika delar i de olika alternativen i syfte att utarbeta en optimal sammansättning.

Genom alternativen provas huvudsakligen kontrasterande tillvägagångssätt för att uppnå de identifierade målen, däribland

1. olika ambitionsnivåer när det gäller miljö och klimat, med fokus på de möjliga effekterna av obligatoriska och frivilliga genomförandeprogram,
2. olika sätt att stödja jordbruksinkomsterna och i synnerhet fördelningen mellan olika jordbruksverksamheter, med fokus på de möjliga effekterna för små och medelstora jordbruk,
3. bredare socioekonomiska insatser, i synnerhet inom politiken för landsbygdsutveckling, såväl som övergripande strategier för moderniseringen.

I det första alternativet provas möjligheten att införa ett frivilligt miljöprogram för att höja ambitionsnivån för miljö- och klimatfrågor. I detta alternativ undersöks även om det går att använda riskhanteringsverktyg med lägre direktstöd till jordbrukarnas inkomster. Två delalternativ avspeglar medlemsstaternas olika miljöambitioner och synsätt när det gäller direktstöd inom den nya genomförandemodellen.

I ett annat alternativ är direktstödet mer målinriktat och genomförandet av villkorlighet är mer ambitiöst i syfte att förbättra jordbrukspolitikens gemensamma ekonomiska och miljömässiga resultat såväl som att hantera utmaningarna när det gäller klimatet. Delalternativ utarbetas även för att illustrera möjliga skillnader i medlemsstaternas ambition när det gäller miljö- och klimatmål.

Slutligen provas ett alternativ som lägger stark tonvikt på miljöskydd och sysselsättning – och flyttar fokus till små och medelstora jordbruksföretag som ett sätt att behålla arbetstillfällena i landsbygdsområdena. Medlemsstaterna är skyldiga att fördela 30 % av betalningarna i den första pelaren för att tillhandahålla kompletterande stöd till fyra program som ska vara

frivilliga för jordbrukarna, dvs. ekologiskt jordbruk, permanent gräsmark, områden med naturliga begränsningar och linjära landskapselement, för att ytterligare uppmuntra klimatåtgärder och hållbar förvaltning av naturresurserna.

I konsekvensbedömningen framhålls de svåra avvägningar som följer av en politik som strävar efter många olika mål när de grundläggande parametrarna förändras.

En av de viktigaste grundläggande parametrarna är stödnivån för jordbruksstödet. Den andel på 5 % som föreslogs av kommissionen i maj 2018 i meddelandet om budgetramen för 2021–2027 ligger inom det intervall som låg till grund för konsekvensbedömningen.

När det gäller jordbruksinkomsterna har både nivån och fördelningen av stödet stor betydelse. En tillräcklig nivå av stöd som ger tillräckliga jordbruksinkomster är grundläggande för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, ambitionerna för miljö och klimat samt en levande landsbygd. **Bättre målinriktning av stödet** till små och medelstora jordbruksföretag och områden med naturliga begränsningar kan bidra till att arbetstillfällena bevaras och att verksamheten stärks i hela territoriet, vilket stärker den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområdena. Införande av tak och användning av konvergens kan förbättra fördelningen av direktstöd. Det är uppenbart att alla alternativ som innebär en omfördelning av direktstödet till jordbruk och regioner med lägre produktivitet kommer att leda till en minskning av EU:s konkurrenskraft på kort sikt och samtidigt förstärka skyddet av miljön. Mindre uppenbar är emellertid den kombination av åtgärder som kan lindra de negativa inkomsteffekterna och på samma gång bemöta utmaningar som också är relevanta för jordbruket – till exempel miljö och klimat eller samhällets förväntningar. Detta förutsätter uppmuntrande justeringar som förbättrar både det socioekonomiska och det miljömässiga resultatet i sektorn.

Bidrag från samråden och analyserna med de berörda parterna visar att detta är möjligt, under förutsättning att de nödvändiga åtgärder som är inriktade på en **högre ambition när det gäller miljö- och klimatsatser** gör det möjligt att anta en bästa praxis (både för konventionella och andra former av jordbruk) som omfattar kunskap, innovation och den senaste relevanta tekniken.

På grundval av de antaganden och val som görs i analysen kan det vara nödvändigt att göra vissa avvägningar för att uppnå jordbrukspolitikens ekonomiska, miljömässiga och sociala mål, såväl som den önskvärda moderniseringen och förenklingen. Sammanfattningsvis kan omfördelningen leda till hanterbara inkomsteffekter och öka ambitionen när det gäller miljö- och klimatåtgärder och andra **synergieffekter inom jordbrukspolitiken**. Detta kräver emellertid att sektorn och politiken tar vara på de möjligheter som erbjuds genom innovation och teknik och som redan möjliggör modernisering och förenkling.

Andra antaganden och val kan förändra de detaljerade resultaten, men inte det viktigaste underliggande budskapet – att *det bästa alternativet för den framtida jordbrukspolitiken bör kombinera de bästa delarna av de olika alternativen, men undvika deras svagheter genom att det införs nödvändiga garantier för att säkerställa lika villkor inom EU*. Detta innebär att det finns ett behov av tydliga kriterier för nivån och fördelningen av inkomststöd (t.ex. införande av tak och/eller successiv nedtrappning), ambitionsnivån för miljö och klimat, villkorligheten, insatserna för modernisering och den lämpliga graden av subsidiaritet/förenkling.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Komplexiteten i genomförandet av den nuvarande politiken är i stor utsträckning kopplad till betoningen på överensstämmelse med detaljerade regler som fastställts på EU-nivå. Den nya

genomförandemodell som föreslås innebär att stödvillkoren på EU-nivå försvinner, vilket kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att definiera stödvillkor som är anpassade till deras särskilda förhållanden. Detta förväntas medföra en betydande förenkling.

Historiskt sett har den gemensamma jordbrukspolitiken utvecklats i successiva reformer till olika instrument. Ibland har det visat sig vara svårt att samordna dessa instrument. Enligt det föreliggande förslaget sammanförs alla de olika stödreglerna i den gemensamma jordbrukspolitiken i en enda sammanhängande ram, vilket kommer att minska den administrativa bördan vid genomförandet av jordbrukspolitiken.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om den fleråriga budgetramen för perioden 2021–2027 (COM(2018) 322 final) föreskrivs att en betydande del av EU:s budget även i fortsättningen ska avsättas till jordbruket, vilket är en gemensam politik av strategisk betydelse. Räknat i löpande priser föreslås därför att den gemensamma jordbrukspolitiken ska fokusera på sin kärnverksamhet med 286,2 miljarder euro som tilldelas EGFJ och 78,8 miljarder euro som tilldelas Ejflu.

Dessa jordbruksfonder kompletteras med ytterligare finansiering från Horisont Europa, eftersom det föreslagna rambeloppet för detta program omfattar 10 miljarder euro som stöd till forskning och innovation inom livsmedel, jordbruk, landsbygdsutveckling och bioekonomi. En ny jordbruksreserv kommer att inrättas inom ramen för EGFJ för att finansiera ytterligare stöd till jordbrukssektorn. Om det finns outnyttjade belopp i reserven ska dessa överföras till efterföljande år.

När det gäller fördelningen av direktstödet bland medlemsstaterna föreslås att alla medlemsstater med direktstöd under 90 % av EU-genomsnittet ska fortsätta den process som påbörjades under perioden 2014–2020 för att fylla ut 50 % av den befintliga skillnaden till 90 %. Alla medlemsstater kommer att bidra till finansieringen av denna externa konvergens av nivåerna för direktstöd. Medlemsstaternas anslag för direktstöd enligt förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken beräknas på grundval av detta.

När det gäller landsbygdsutvecklingen föreslås en återbalansering av finansieringen mellan EU:s och medlemsstaternas budgetar. I linje med vad som planeras för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, är det genom en ökning av de nationella medfinansieringsgraderna möjligt att bibehålla i princip oförändrade stödnivåer i stödet till EU:s landsbygdsområden. Stödet från Ejflu fördelas på grundval av objektiva kriterier som bygger på de politiska målen och med hänsyn tagen till den nuvarande fördelningen. På samma sätt som idag bör de regioner som utvecklas långsammare även fortsättningsvis omfattas av högre medfinansieringsnivåer, och detta gäller även vissa interventioner som Leader och stöden för förvaltningsåtaganden.

Medlemsstaterna kommer att ges en viss nivå av flexibilitet för överföringar mellan anslagen. Upp till 15 % av respektive direktstöd kan överföras till Ejflu-anslagen och omvänt. En större andel kan överföras från direktstöd till anslag i Ejflu för interventioner som är inriktade på miljö- och klimatmässiga mål och startstöd till unga jordbrukare.

Mer detaljerad information om vilka budgetkonsekvenser förslaget om den gemensamma jordbrukspolitiken finns i den finansieringsöversikt som åtföljer förslaget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En övergång mot en mer resultatinkriktad politik kräver en stabil resultatram som, på grundval av en förutbestämd uppsättning av gemensamma indikatorer, gör det möjligt för kommissionen att bedöma och övervaka resultatet av politiken. Den nuvarande **gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen** och det nuvarande övervakningssystemet för direktstöd och landsbygdsutveckling kan användas som grund för övervakning och bedömning av politikens prestation, men de måste i så fall anpassas och utvecklas ytterligare (för att skapa enhetlighet mellan de två pelarna). Ytterligare investeringar behövs också för att ta fram lämpliga indikatorer och säkerställa tillräckliga dataströmmar.

En ny **ram för övervakning och utvärdering av prestation** kommer att omfatta alla instrument i den framtida jordbrukspolitiken: de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken såväl som de delar av jordbrukspolitiken som inte omfattas av de strategiska planerna (vissa delar av den gemensamma organisationen av marknaden och särskilda program). Resultaten kommer att mätas i förhållande till politikens särskilda mål med hjälp av en uppsättning av gemensamma indikatorer.

Den nya modellen kommer att organiseras kring följande principer:

- Kontextindikatorerna förblir betydelsefulla, eftersom de avspeglar relevanta aspekter av de allmänna tendenserna inom ekonomin, miljön och samhället och sannolikt har en inverkan på resultatet.
- En begränsad, men mer målinriktad uppsättning av indikatorer bör i första hand väljas ut för att så nära som möjligt avspegla huruvida den intervention som stöds bidrar till möjligheten att uppnå målen i förhållande till den fastställda referensnivån och använder tydliga definitioner.
- Politikens övergripande prestation kommer att utvärderas under flera år på grundval av effektindikatorer. Den årliga uppföljningen av politikens prestation kommer att utgå från den fullständiga förteckningen över resultatindikatorer.
- Outputindikatorer kommer att användas årligen för att koppla samman utgifterna med den prestation som är resultatet av politikens genomförande. Det sistnämnda är en årlig översyn som är beroende av en förteckning över (i första hand redan tillgängliga) outputindikatorer.
- Tillförlitligheten hos de relevanta prestationsindikatorerna kan förstärkas med hjälp av synergieffekter mellan statistiska och administrativa uppgifter, men det förutsätter att det finns ett system av kvalitetskontroller.

Vad som föreslås är i huvudsak en förskjutning av ansvarsområdena och möjligheterna inom en gemensam ram, som har definierats och verkställts på ett tydligt sätt, för att kunna uppfylla flera huvudmål på samma gång, nämligen förenkling, resultatorientering (snarare än efterlevnad) samt en effektiv och ändamålsenlig politik.

En årlig prestationsöversyn planeras som den viktigaste delen av den pågående övervakningen och styrningen av politikens genomförande. För att en årlig prestationsöversyn ska kunna fungera i praktiken måste lämpliga outputindikatorer och resultatindikatorer lämnas in tillsammans i en årlig rapport om genomförandet av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, den så kallade *årliga prestationsrapporten*.

Medlemsstaterna kommer att rapportera årligen om output och utgifter såväl som avståndet till de mål som fastställts för hela perioden, uttryckta som värdena för resultatindikatorerna.

Utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, om de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma programmets praktiska effekter på grundval av dess indikatorer/särskilda mål och göra en detaljerad analys av i vilken utsträckning programmet kan anses vara relevant, effektivt, ändamålsenligt, ger tillräckligt mervärde för EU och stämmer överens med EU:s övriga politik. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister/problem och eventuella möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera deras utnyttjande/effekter.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget gäller tre olika förordningar:

- Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (nedan kallad *förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken*)
- Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (nedan kallad *den övergripande förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken*)
- Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna (nedan kallad *ändringsförordningen*)

Tillsammans innebär dessa förordningar att den gemensamma jordbrukspolitiken justeras så att dess mål anpassas till Junckers prioriterade frågor och FN:s mål för hållbar utveckling samtidigt som politikens genomförande förenklas. Jordbrukspolitiken kommer att anpassas ytterligare till lokala förhållanden genom att stöd villkoren på EU-nivå tas bort. Medlemsstaterna kommer att kunna definiera de flesta av villkoren för stödberättigande på nationell nivå för att anpassa dem till sina egna förutsättningar. Samtidigt kommer den administrativa bördan i samband med kontrollerna att minska, eftersom den direkta

kopplingen mellan villkoren för stödberättigande på EU-nivå och de slutliga stödmottagarna begränsas.

För att ytterligare förbättra den hållbara utvecklingen av jordbruket, livsmedelssektorn och landsbygdsområdena är de allmänna målen för jordbrukspolitiken inriktade på ekonomisk lönsamhet, jordbrukens motståndskraft och inkomster, förbättrade resultat när det gäller miljö och klimat samt på en förstärkning av den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområdena. Dessutom är främjandet av kunskap, innovation och digitalisering inom jordbruket och på landsbygden ett övergripande mål.

Den nya gemensamma jordbrukspolitiken kommer att eftersträva följande särskilda mål:

- (a) Att stödja en livskraftig jordbruksinkomst och motståndskraft över hela EU:s territorium för att förbättra livsmedelssäkerheten.
- (b) Att öka konkurrenskraften och marknadsorienteringen, med ett större fokus på forskning, teknik och digitalisering.
- (c) Att förbättra jordbrukarnas ställning i värdekedjan.
- (d) Att bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och att främja hållbar energi.
- (e) Att främja en hållbar utveckling och effektiv förvaltning av naturresurser som vatten, mark och luft.
- (f) Att bidra till skyddet av den biologiska mångfalden, förbättra ekosystemtjänsterna och bevara livsmiljöer och landskap.
- (g) Att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutveckling i landsbygdsområden
- (h) Att främja sysselsättning, tillväxt, social integration och lokal utveckling i landsbygdsområdena, däribland inom bioekonomi och hållbart skogsbruk.
- (i) Att förbättra jordbrukets möjligheter att tillmötesgå samhällets krav när det gäller livsmedel och hälsa, däribland kravet på säkra, näringsrika och hållbara livsmedel, såväl som respekten för djurens välfärd.

För att uppfylla dessa mål ska medlemsstaterna säkerställa ett förenklat och resultatbaserat jordbruksstöd. De ska utforma interventioner som är lämpliga för deras förhållanden baserat på de typer av interventioner som beskrivs i förordningen. Medlemsstaterna kommer att behöva vara särskilt uppmärksamma på de miljö- och klimatspecifika målen, generationsskiftet och moderniseringen av politikens genomförande genom en bättre användning av kunskap, råd och ny (digital) teknik.

Var och en av medlemsstaterna kommer att presentera sina förslag på interventioner för att uppnå de EU-specifika målen i en strategisk plan inom jordbrukspolitiken. I lagstiftningen fastställs regler för innehållet i en sådan strategisk plan inom jordbrukspolitiken, och kommissionen kommer att granska och godkänna varje plan. De strategiska planerna inom jordbrukspolitiken kommer att kombinera de flesta av de stödinstrument som finansieras av EGFJ (inklusive de sektorspecifika program som hittills har fastställts enligt förordningen om en samlad marknadsordning) och Ejflu. På detta sätt kommer en enda sammanhängande interventionsstrategi per medlemsstat att utformas av de olika medlemsstaterna. I de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken kommer medlemsstaterna att fastställa mål för vad de vill uppnå under programperioden med hjälp av gemensamt definierade resultatindikatorer.

När de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken har fastställts ska medlemsstaterna lämna in en årlig rapport om genomförandet med hjälp av ett system av gemensamma indikatorer. Medlemsstaterna och kommissionen kommer att övervaka framstegen och utvärdera interventionernas ändamålsenlighet.

I följande avsnitt finns information om de tre förordningarnas specifika innehåll.

Förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

I avdelning I beskrivs förordningens tillämpningsområde och definitioner.

Avdelning II innehåller en genomgång av den gemensamma jordbrukspolitiken allmänna och särskilda mål som måste eftersträvas genom de interventioner som utformas av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom jordbrukspolitiken. I avdelning III införs ett antal gemensamma krav för de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken, såväl som för de delar som gäller flera interventioner. De allmänna kraven gäller efterlevnaden av allmänna principer och grundläggande rättigheter som förhindrande av snedvridning av konkurrensen, respekt för den inre marknaden och förbud mot diskriminering, såväl som respekt för WTO:s regler för nationellt stöd. De omfattar även krav vad gäller särskilda begrepp som ska definieras i de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken, till exempel vad som avses med landsbygdsområde, jordbruksverksamhet, äkta jordbrukare eller ung jordbrukare. I detta avsnitt beskrivs skyldigheterna avseende ”villkorlighet” (de krav som varje mottagare av områdesbaserat stöd måste uppfylla när det gäller god jordbrukspraxis, men även skyldigheter som härrör från EU-lagstiftningen) samt behovet av väl fungerande rådgivningstjänster för jordbruket.

I denna avdelning anges slutligen de typer av interventioner som medlemsstaterna kan använda för att genomföra sina strategiska planer inom jordbrukspolitiken. Interventionstyperna är de breda kategorier av interventioner som medlemsstaterna kan använda i sina strategiska planer inom jordbrukspolitiken.

Avdelning IV innehåller finansiella bestämmelser. I avdelningen beskrivs i första hand tilldelningen av medel per medlemsstat och fond samt flexibiliteten när det gäller överföring av medel mellan fonder. Den innehåller även en genomgång av bidragsnivåerna för Ejflu i förhållande till medlemsstaternas offentliga utgifter och de minsta eller största finansiella anslagen för särskilda ändamål.

I avdelning V presenteras reglerna för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Här anges vilka aspekter som medlemsstaterna måste ta hänsyn till när de utarbetar en strategisk plan inom jordbrukspolitiken och vilka minimikraven är för målen och den finansiella planeringen. I denna avdelning förklaras även vilka regler som gäller för kommissionens godkännande av de strategiska planerna och hur sådana planer kan ändras.

Avdelning VI innehåller en genomgång av de instrument som är nödvändiga för samordning och styrning. Ansvarsområden anges för medlemsstaternas myndigheter när det gäller särskilda uppgifter som rör de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken. I avdelningen fastställs att en övervakningskommitté med alla berörda parter ska inrättas. Dessutom föreskrivs att nätverk ska inrättas för att underlätta ett framgångsrikt genomförande av de strategiska planerna inom jordbruket. Dessa nätverk ska inrättas både på nationell nivå och EU-nivå. I denna avdelning beskrivs slutligen det europeiska innovationspartnerskap som ska stimulera utbytet av kunskap och innovation.

I avdelning VII beskrivs den ram för övervakning och utvärdering av resultat som fastställer regler för medlemsstaternas rapportering av framstegen med de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken och regler för hur dessa framsteg ska övervakas och utvärderas. Denna avdelning innehåller även regler för en resultatbonus för goda resultat inom miljö- och klimatområdet.

Slutligen innehåller avdelningarna VIII och IX de konkurrensregler som förklarar hur reglerna för statligt stöd ska tillämpas samt slutliga bestämmelser som förklarar vilka förordningar som ska upphävas och när förordningen träder i kraft.

Den övergripande förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken

Det föreslås att den gemensamma jordbrukspolitiken nuvarande struktur bibehålls, dvs. två pelare med årliga allmänna åtgärder under pelare I som kompletteras med åtgärder som avspeglar nationella och regionala behov inom fleråriga program under pelare II. Den nya utformningen av jordbrukspolitiken efter år 2020 kommer emellertid att leda till en utökad subsidiaritet, så att medlemsstaterna har större möjlighet att skräddarsy genomförandeåtgärder under båda pelarna efter sina egna villkor och jordbrukarnas faktiska omständigheter. Mer subsidiaritet betyder en återbalansering av ansvarsområdena i förvaltningen av jordbrukspolitiken och ett sökande efter nya relationer mellan Europeiska unionen, medlemsstaterna och jordbrukarna.

På grundval av detta anpassas den nuvarande övergripande förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken till den nya genomförandemodellen för att avspegla en ökad flexibilitet för medlemsstaterna vid genomförandet av politiken (i linje med lokala behov), mindre byråkrati för stödmottagarna och en övergång till en resultatbaserad politik.

Förskjutningen av tonvikten på EU-nivå från efterlevnad till resultat kräver en tydlig definition av de mål som politiken måste uppnå, och dessa mål kommer som nämnts tidigare att fastställas på EU-nivå. För att kunna gå vidare mot en mer resultatbaserad politisk mekanism kommer det att ske en övergång från säkerställande av de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till säkerställande av resultaten och efterlevnaden av EU:s grundläggande krav, till exempel genom det integrerade administrations- och kontrollsystemet eller de styrande organen (utbetalande organ, samordningsorgan, behöriga myndigheter och attesterande organ). De stabila och tillförlitliga styrningsstrukturer som kännetecknar den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att bibehållas.

Utöver de finansiella bestämmelserna kommer den övergripande förordningen även i fortsättningen att innehålla bestämmelser om de allmänna principerna för kontroller och påföljder, kontroller av villkorligheten och det integrerade administrations- och kontrollsystemet. Som ett resultat av detta fastställer förordningen regler för finansierings-, förvaltnings- och kontrollsystemen, processerna för godkännande (årligt finansiellt godkännande och årligt resultatbaserat godkännande) samt förfarandet för försäkran om överensstämmelse.

Förordningen innehåller olika förenklingsåtgärder. För det första avspeglar det nya årliga resultatbaserade godkännandet en övergång från den enskilda stödmottagarens efterlevnad till resultatet av medlemsstatens politik.

Vidare förutses en minskning av antalet utbetalande organ och en förstärkning av samordningsorganets och det attesterande organets roll i linje med den nya genomförandemodellen. Detta gör systemet öppnare och minskar bördan både för de

nationella förvaltningarna och för kommissionen. Modellen med samordnad granskning introduceras i linje med budgetförordningen, vilket gör att kommissionen kan utföra färre revisioner.

Ändringsförordningen

I meddelandet om framtiden för livsmedel och jordbruk bekräftas att marknadsinriktning är en viktig del av den gemensamma jordbrukspolitiken, men samtidigt betonas utmaningarna i samband med miljömässig hållbarhet och klimatförändring. I detta avseende ger meddelandet jordbrukssektorn en framträdande roll i debatten om livsmedel och medborgarnas oro genom att erinra om att politikens viktigaste uppgift är att hjälpa jordbrukarna att förutsäga kostvanornas utveckling och anpassa produktionen efter marknadens signaler och konsumenternas efterfrågan. Eftersom detaljerade regler som kan förhindra de nödvändiga justeringarna har fastställts på EU-nivå innebär reformen en möjlighet att göra nödvändiga förändringar. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör dessutom bemöta medborgarnas oro när det gäller hållbar jordbruksproduktion.

Uppbyggnaden av och huvuddragen i förordning (EU) nr 1308/2013 bör därför bibehållas, samtidigt som ett begränsat antal bestämmelser bör ändras mot bakgrund av den ekonomiska, miljömässiga och samhällsbaserade utveckling som skett sedan förordningen trädde i kraft år 2014.

För det första föreskrivs att de bestämmelser om sektorspecifika åtgärder som tidigare har fastställts i förordning (EU) nr 1308/2013 ska utgå, eftersom dessa åtgärder inom den framtida jordbrukspolitiken kommer att regleras enligt förordningen om planering av jordbrukspolitiken och vara en del av medlemsstaternas strategiska planer för att säkerställa en bättre samstämmighet mellan interventionerna inom jordbrukspolitiken.

För det andra har nya ekonomiska, miljömässiga och klimatmässiga utmaningar uppkommit sedan 2008 och 2013 års reformer av vinpolitiken uppnått sina övergripande mål och skapat en ekonomiskt blomstrande vinsektor. I förordningen föreskrivs därför ett antal specifika ändringar av de befintliga reglerna för att möta dessa utmaningar.

För det tredje föreslogs i meddelandet om framtiden för livsmedel och jordbruk att de geografiska beteckningarna ska bli mer attraktiva för jordbrukare och konsumenter och göra systemet mer lätthanterligt. Därför föreslås en ändring av de nuvarande reglerna för geografiska beteckningar, som är uppdelade över fyra grundläggande rättsakter, för att möjliggöra ett enklare system, en snabbare registrering av geografiska beteckningar och ett effektivare godkännande av ändringar av produktspecifikationer. Syftet med dessa ändringar är att skapa ett förenklat system för geografiska beteckningar som underlättar för kunderna, är enklare att marknadsföra och leder till minskade administrativa kostnader för förvaltningen av systemet.

När det gäller reglerna för geografiska beteckningar för vin skulle en begränsning av EU:s granskning av ansökningar för att kontrollera uppenbara felaktigheter, en separering av reglerna om immateriella rättigheter från andra krav som fastställs i produktspecifikationen och ett bemyndigande att låta medlemsstaterna besluta om ändringar som inte har någon inverkan på EU-nivå leda till effektivare godkännanden, kortare tidsramar och en mer rationell användning av resurserna i linje med de två principerna om subsidiaritet och proportionalitet. I samma syfte planeras en förenkling av vissa specifika förfaranden, däribland invändningsförfarandet, för att göra godkännandeprocessen mer effektiv.

Ett förtydligande av definitionen av skyddad ursprungsbeteckning för vin gör att producentgrupperna kan använda nya sorter, vilket är nödvändigt i takt med klimatförändringarna, och att ansökningarna kan motiveras i linje med vinsektorns faktiska förutsättningar. Ett starkare skydd mot förfalskningar av geografiska beteckningar på internet och på varor i transit föreslås också.

Den förenkling som föreslås för geografisk beteckningar för vin måste även tillämpas på jordbruksprodukter och livsmedel för att säkerställa en rimlig nivå av samstämmighet mellan systemen, så att producenterna inom denna sektor också kan ta del av de fördelar som nämns ovan. Systemet med geografiska beteckningar för aromatiserade viner, som bara omfattar fem av totalt 3 350 beteckningar, är inte ändamålsenligt och bör sammanfogas med ett annat system. Systemet för jordbruksprodukter och livsmedel är ett lämpligt alternativ, eftersom det redan omfattar andra alkoholhaltiga drycker.

I förordningen föreskrivs dessutom bestämmelser som införlivar interna lagstiftningsåtaganden som gjorts av EU och dess medlemsstater i samband med Världshandelsorganisationens senaste ministerbeslut, i första hand angående exportsubventioner.

Slutligen föreslås att ett antal föråldrade bestämmelser ska utgå, däribland systemet med produktionsföreskrifter och krav för sockersektorn som löpte ut i slutet av regleringsåret 2016/2017.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av 1979 års anslutningsakt, särskilt artikel 6 i protokoll nr 4 om bomull till denna,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén av den 29 november 2017 med titeln Framtiden för livsmedel och jordbruk fastställs utmaningar, mål och inriktning för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020. Bland målen ingår bland annat att den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) måste bli mer resultatinriktad, förstärka åtgärder för modernisering och hållbarhet, även den ekonomiska, sociala, miljömässiga och klimatrelaterade hållbarheten inom jord- och skogsbruket och i landsbygdsområden, samt bidra till att minska den administrativa bördan för bidragsmottagare.
- (2) Eftersom den gemensamma jordbrukspolitiken måste kunna reagera bättre på de utmaningar och möjligheter som uppkommer på unionsnivå, nationell, regional och lokal nivå, och på jordbruken, måste förvaltningen av den gemensamma

⁷ EUT C , , s. .

⁸ EUT C , , s. .

jordbrukspolitiken förenklas och i sina resultat bättre anpassas till unionens mål, samtidigt som den administrativa bördan minskas avsevärt. Att grunda den gemensamma jordbrukspolitiken på prestation (genomförandemodellen) innebär att unionen bör ställa upp de grundläggande politiska parametrarna, t.ex. den gemensamma jordbrukspolitikens mål och grundläggande regler, samtidigt som medlemsstaterna bör ha större ansvar för hur de uppfyller målen. Genom stärkt subsidiaritet är det möjligt att ta större hänsyn till lokala villkor och behov och skräddarsy stöden så att de så mycket som möjligt bidrar till att unionens mål uppnås.

- (3) Användningen av gemensamma definitioner som uteslutande fastställts på unionsnivå har orsakat vissa svårigheter för medlemsstaterna att ta hänsyn till sina egna särdrag på nationell, regional och lokal nivå. Medlemsstaterna bör därför ges möjlighet att precisera vissa definitioner i sina strategiska planer. För att säkerställa gemensamma likvärdiga förutsättningar måste vissa ramar dock fastställas på unionsnivå och utgöra nödvändiga grundläggande delar som ska ingå i dessa definitioner (ramdefinitioner).
- (4) I syfte att säkerställa att unionen kan uppfylla sina internationella förpliktelser om internt stöd som anges i WTO-avtalet om jordbruk, och i synnerhet att det grundläggande inkomststödet för hållbarhet och därtill hörande interventioner fortsätter att anmälas som gröna boxen, dvs. stöd som inte har några, eller endast minimala, handelsstörande effekter eller effekter på produktionen, måste ramdefinition av "jordbruksverksamhet" omfatta både produktion av jordbruksprodukter och underhåll av jordbruksarealer. För att anpassa detta till lokala förhållanden bör medlemsstaterna fastställa själva definitionen av jordbruksverksamhet i sina strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (5) För att bevara de väsentliga unionsomfattande element som säkerställer jämförbarhet mellan medlemsstaterna, dock utan att begränsa medlemsstaterna i deras strävan att uppnå unionens mål, bör en definition av "jordbruksareal" fastställas. De relaterade definitionerna av "åkermark", "permanent grödor" och "permanent gräsmark" bör anges i allmänna ordalag så att medlemsstaterna får möjlighet att ytterligare specificera definitionerna i enlighet med lokala villkor. Ramdefinitionen av "åkermark" bör fastställas på ett sätt som gör det möjligt för medlemsstaterna att täcka olika produktionsformer, inbegripet system för trädjordbruk och odlingsbara områden med buskar och träd, och som omfattar mark i träd för att säkerställa interventionernas frikopplade karaktär. Ramdefinitionen av "permanent grödor" bör omfatta både areal som faktiskt används för produktion och sådan som inte används, samt plantskolor och skottskog med kort omloppstid, enligt medlemsstaternas egna definitioner. Ramdefinitionen av "permanent gräsmark" bör ge medlemsstaterna möjlighet att ange ytterligare kriterier och ta med andra arter än gräs eller annat örtartat foder som kan användas för bete eller som kan producera foder, oavsett om de används för faktisk produktion eller inte.
- (6) Synergier mellan Ejflu och Horisont Europa bör uppmuntra till att Ejflu utnyttjar forsknings- och innovationsresultaten optimalt, särskilt sådana som härrör från projekt som finansieras genom Horisont Europa och det europeiska innovationspartnerskapet (EIP) för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, i syfte att främja innovationer inom jordbruket och på landsbygden.
- (7) För att säkerställa rättslig säkerhet om att stöd betalas ut för en jordbruksareal som jordbrukaren förfogar över och där en jordbruksverksamhet bedrivs, bör det fastställas en ramdefinition av stödberättigande hektar med alla väsentliga drag. För att undvika dubbla ansökningar bör medlemsstaterna särskilt fastställa villkor för hur man avgör

huruvida jordbrukaren förfogar över marken. Med hänsyn till sannolikheten för sporadiskt och tillfälligt bruk av jordbruksmark för en verksamhet som strängt taget inte är jordbruksverksamhet, och med tanke på vilken potential vissa former av annan verksamhet än jordbruksverksamhet har för att bidra till en diversifiering av jordbruksföretags inkomster, bör medlemsstaterna fastställa lämpliga villkor som gör att områden som även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet också kan räknas som stödberättigande hektar.

- (8) När det gäller arealer som används för produktion av hampa bör krav på användning av hampfrösorter med en tetrahydrokannabinolhalt som är lägre än 0,2 % ingå i definitionen av stödberättigande hektar, i syfte att skydda folkhälsan och säkerställa samstämmighet med annan lagstiftning.
- (9) I syfte att ytterligare förbättra den gemensamma jordbrukspolitikens prestation bör inkomststöd riktas till riktiga jordbrukare. För att säkerställa en gemensam strategi på EU-nivå för sådant riktat stöd, bör en ramdefinition av "riktiga jordbrukare" med de väsentliga dragen fastställas. På grundval av denna ramdefinition bör medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken definiera vilka jordbrukare som inte ska anses vara riktiga jordbrukare, på grundval av villkor som inkomstprövning, arbetskraftsinsats på gården, företagets målsättningar och förekomst i register. Detta bör inte heller utesluta stöd till jordbrukare med flera sysslor, som aktivt utövar jordbruk, men som också är engagerade i annan verksamhet än jordbruksverksamhet utanför jordbruksföretaget, eftersom deras diversifierade verksamheter ofta förbättrar den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområdena.
- (10) I syfte att säkerställa samstämmighet mellan direktstöd och landsbygdsutvecklingsinterventioner när det gäller målet att bidra till generationsskifte bör en ramdefinition av "unga jordbrukare" med de väsentliga dragen fastställas på unionsnivå.
- (11) För att förverkliga den gemensamma jordbrukspolitikens mål enligt artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), samt för att se till att unionen på lämpligt sätt hanterar nya utmaningar, är det lämpligt att föreskriva ett antal allmänna mål som återspeglar de riktlinjer som ges i meddelandet Framtiden för livsmedel och jordbruk. Ett antal särskilda mål bör definieras ytterligare på unionsnivå och tillämpas av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Samtidigt som man uppnår balans mellan olika aspekter av hållbar utveckling, i enlighet med konsekvensbedömningen, bör dessa särskilda mål omsätta de allmänna målen för den gemensamma jordbrukspolitiken till mer konkreta prioriteringar och ta hänsyn till relevant unionslagstiftning, särskilt när det gäller klimat, energi och miljö.
- (12) En intelligent, modern och mer hållbar gemensam jordbrukspolitik måste omfatta forskning och innovation, i syfte att se till att unionens jordbruk, skogsbruk och livsmedelssystem behåller sin multifunktionalitet, investera i teknisk utveckling och digitalisering, samt förbättra tillgången till objektiv, tillförlitlig, relevant och färsk kunskap.
- (13) Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens genomförandemodell är det unionen som ska fastställa unionens mål och definiera vilka interventionstyper som ska göras och unionens grundläggande krav som medlemsstaterna måste uppfylla, medan medlemsstaterna ansvarar för att omsätta unionens regelverk i konkreta stödarrangemang för bidragsmottagarna. Därvid bör medlemsstaterna följa stadgan om de grundläggande rättigheterna och de allmänna principerna i unionsrätten, och se till

att den rättsliga ramen för beviljandet av unionens stöd till bidragsmottagare grundar sig på deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken och är förenlig med principerna och kraven i denna förordning och [den övergripande förordningen].

- (14) I syfte att främja en smart och robust jordbrukssektor kommer direktstöd även fortsättningsvis att ha en viktig roll i att garantera ett rimligt inkomststöd till jordbrukare. Även investeringar i omstrukturering av jordbruket, modernisering, diversifiering, innovation och införande av ny teknik är nödvändiga för att förbättra jordbrukarnas ersättning på marknaden.
- (15) Inom ramen för ökad marknadsorientering för den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom föreskrivs i kommissionens meddelande Framtiden för livsmedel och jordbruk, kan marknadsexponering, klimatförändring och den därmed sammanhängande ökade frekvensen och förstörelsekraften av allvarliga extrema klimathändelser, samt sanitära och fytosanitära kriser leda till risk för prisvolatilitet och ökat tryck på inkomsterna. Även om jordbrukarna ytterst är ansvariga för att utforma sina företagsstrategier bör en stabil ram inrättas för att säkerställa lämplig riskhantering. Därför kan medlemsstaterna och jordbrukarna få tillgång till ett unionsplattform för riskhantering för kapacitetsuppbyggnad i syfte att ge jordbrukarna lämpliga finansiella instrument för investeringar och tillgång till rörelsekapital, fortbildning, kunskapsöverföring och rådgivning.
- (16) Förstärkta miljö- och klimatåtgärder och bidrag till uppnåendet av unionens mål på miljö- och klimatområdena har en mycket hög prioritet i framtiden inom unionens jordbruk och skogsbruk. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör därför avspegla en högre ambitionsnivå när det gäller dessa mål. I enlighet med genomförandemodellen bör de åtgärder som vidtas för att ta itu med miljöförstöring och klimatförändringar vara resultatinriktade, och artikel 11 i EUF-fördraget bör därför i detta sammanhang betraktas som en skyldighet att nå resultat.

Eftersom många landsbygdsområden i unionen lider av strukturella problem som t.ex. brist på attraktiva arbetstillfällen, kompetensbrist, brist på investeringar i konnektivitet, infrastruktur och grundläggande tjänster, liksom ungdomsflykt, är det viktigt att förstärka den socioekonomiska strukturen i dessa områden, i linje med Cork 2.0-deklarationen. Detta kan ske genom sysselsättningsskapande åtgärder och generationsförnyelse, genom att bringa kommissionens tillväxt- och sysselsättningspakt till landsbygden, genom främjande av social integration, generationsförnyelse och upprättande av smarta byar över hela EU:s landsbygd. Som framgår av meddelandet Framtiden för livsmedel och jordbruk kan nya värdekedjor på landsbygden, till exempel ren energi, den nya bioekonomin, den cirkulära ekonomin och ekoturism ge tillväxt- och sysselsättningspotential i landsbygdsområden. I detta sammanhang kan finansiella instrument och användningen av InvestEU-garantin spela en avgörande roll för att garantera tillgången till finansiering och stärka odlingsanläggningars och andra företags tillväxtpotential. Det finns potential för sysselsättningsmöjligheter i landsbygdsområden för tredjelandsmedborgare som vistas i EU enligt, vilket främjar deras sociala och ekonomiska integration, särskilt inom ramen för gemenskapsledda lokala utvecklingsstrategier.

- (17) Den gemensamma jordbrukspolitiken bör även fortsättningsvis garantera tryggad livsmedelsförsörjning, vilket innebär tillräcklig tillgång till säker och näringsrik mat vid alla tidpunkter. Dessutom bör den bidra till att förbättra unionsjordbrukets förmåga att reagera på nya samhällskrav på livsmedel och hälsa, inbegripet hållbar

jordbruksproduktion, hälsosammare näringsintag, livsmedelsavfall och djurskydd. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör fortsätta att stödja produktion med specifika och värdefulla egenskaper, och samtidigt hjälpa jordbrukare att anpassa sin produktion efter marknadens signaler och konsumenternas efterfrågan.

- (18) Med tanke på omfattningen av de reformer som krävs för att uppnå målen och hantera problem är det lämpligt att föreskriva en ny rättslig ram i en enda förordning som omfattar unionens stöd som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), och som ersätter de regler som nu fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013¹⁰.
- (19) Denna förordning bör innehålla reglerna för unionens stöd från EGFJ och Ejflu som tillhandahålls i form av de interventionstyper som anges medlemsstaternas strategiska planer som godkänns av kommissionen.
- (20) I syfte att säkerställa att unionen kan uppfylla sina internationella förpliktelser om internt stöd som anges i WTO-avtalet om jordbruk, bör vissa interventionstyper som omfattas av denna förordning fortsätta att anmälas som gröna boxen, dvs. stöd som inte har några, eller endast minimala, handelsstörande effekter eller effekter på produktionen, eller att anmälas som stöd enligt blåa boxen inom ramen för produktionsbegränsande program, och därmed undantas från minskningsåtaganden. Även om bestämmelserna i denna förordning för sådana interventionstyper redan är i överensstämmelse med de ”gröna boxen”-krav som fastställs i bilaga 2 till WTO-avtalet om jordbruk eller de ”blåa boxen”-krav som fastställs i artikel 6.5 bör det säkerställas att de interventioner som planeras av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken även fortsättningsvis uppfyller dessa krav.
- (21) Det nya systemet med villkor, som bygger på det tidigare systemet med tvärvillkor som tillämpas till år 2020, innebär att en förutsättning för att man ska kunna få hela stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken är att bidragsmottagaren lever upp till grundläggande normer i fråga om miljö, klimatförändringar, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd. De grundläggande normerna omfattar, i en förenklad form, en förteckning över föreskrivna verksamhetskrav (SMR) och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC). Dessa grundläggande normer bör ta större hänsyn till miljö- och klimatpolitiska utmaningar och den gemensamma jordbrukspolitikens nya miljörelaterade struktur, för att tillhandahålla en högre ambitionsnivå i fråga om miljö och klimat, såsom kommissionen tillkännagav i sitt meddelande Framtiden för livsmedel och jordbruk och den fleråriga budgetramen. Villkoren har som syfte att bidra till utvecklingen av ett hållbart jordbruk genom att göra bidragsmottagarna mer medvetna om behovet av att följa dessa grundläggande

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

normer. De har också som syfte att bättre harmonisera den gemensamma jordbrukspolitiken med samhällets förväntningar genom att förbättra överensstämmelsen mellan jordbrukspolitiken och målen för miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd. Villkor bör utgöra en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitikens miljörelaterade struktur, som en del av utgångspunkten för mer ambitiösa miljö- och klimatåtaganden, och villkoren bör tillämpas i hela unionen. Medlemsstaterna bör införa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för de jordbrukare som inte uppfyller dessa krav, i enlighet med *[den övergripande förordningen]*.

- (22) Ramverket med normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden syftar till att bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringar, hantering av vattenproblem, skydd och förbättring av mark samt av den biologiska mångfalden. Ramen måste anpassas för att särskilt beakta de metoder som fastställts fram till 2020 inom ramen för miljöanpassning av direktstöden, begränsning av klimatförändringar och behovet av att öka jordbrukens hållbarhet, och i synnerhet näringsämnessushållning. Det noteras att varje norm för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden bidrar till flera mål. För att genomföra denna ram bör medlemsstaterna fastställa en nationell standard för var och en av de normer som fastställts på unionsnivå, och därvid beakta de särskilda förhållandena i det berörda området, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växelbruk, jordbruksmetoder och jordbrukets struktur. Medlemsstaterna får dessutom också fastställa andra nationella standarder för de huvudsakliga mål som fastställs i bilaga III i syfte att förbättra miljö- och klimatresultaten för ramen för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. I syfte att stödja jordbruksföretagens odlingsutfall och miljöprestationer kommer gödslingsplaner att fastställas med hjälp av ett särskilt elektroniskt verktyg, ett verktyg för hantering av näringsämnen för ett hållbart jordbruk, som medlemsstaterna ska ställa till de enskilda jordbrukarnas förfogande, som en del av ramen för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Verktöget bör tillhandahålla beslutsstöd för jordbruksföretaget, exempelvis minimifunktioner för hantering av näringsämnen. Omfattande interoperabilitet och modularitet bör också göra det möjligt att lägga till andra elektroniska tillämpningar för jordbruksföretag och e-förvaltning. I syfte att säkerställa lika spelregler mellan jordbrukare och över hela EU kan kommissionen ge stöd till medlemsstaterna vid utformningen av verktöget samt för de tjänster för bearbetning och lagring av uppgifter som krävs.
- (23) Föreskrivna verksamhetskrav måste genomföras fullt ut av medlemsstaterna så att de kan integreras i jordbruksföretagens drift och säkerställa likabehandling av jordbrukarna. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av reglerna om villkor när det gäller att förbättra politikens hållbarhet bör föreskrivna verksamhetskrav omfatta den viktigaste unionslagstiftningen om miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd vars genomförande på nationell nivå förutsätter konkreta skyldigheter för enskilda jordbrukare, inklusive skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG¹¹ och

¹¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG¹² eller rådets direktiv 91/676/EEG¹³. I syfte att följa upp det gemensamma uttalandet från Europaparlamentet och rådet i den form som bifogats Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013¹⁴ ingår de relevanta bestämmelserna ur Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG¹⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG¹⁶ som föreskrivna verksamhetskrav i villkoren, och förteckningen över normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden anpassas i enlighet med detta.

- (24) Medlemsstaterna bör införa jordbruksrådgivningstjänster för att förbättra jordbruks- och landsbygdsföretagens hållbara förvaltning och övergripande prestation. Dessa tjänster ska omfatta de ekonomiska, miljömässiga och sociala dimensionerna och kartlägga nödvändiga förbättringar av alla åtgärder på gårdsnivå som anges i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Rådgivningstjänsterna bör göra jordbrukarna och andra GJP-bidragsmottagare mer medvetna om förhållandet mellan jordbruksdrift och markanvändning, å ena sidan, och vissa normer, krav och uppgifter (bland annat i fråga om miljö och klimat), å andra sidan. Förteckningen över dessa senare omfattar normer som gäller för eller är nödvändiga för jordbrukare och andra GJP-bidragsmottagare och som fastställs i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, liksom sådana som härrör från lagstiftningen om vatten, hållbar användning av bekämpningsmedel, liksom initiativ för att bekämpa antimikrobiell resistens och för hanteringen av risker. För att främja rådgivningens kvalitet och ändamålsenlighet bör medlemsstaterna integrera rådgivare i kunskaps- och innovationssystem inom jordbruket (Akis) så att de kan tillhandahålla aktuell teknisk och vetenskaplig information som tagits fram genom forskning och innovation.
- (25) För att säkerställa en rättvisare fördelning av inkomststöd bör direktstödsbeloppen över ett visst tak minskas och produkten av denna minskning antingen användas för frikopplat direktstöd, främst för kompletterande omfördelade inkomststöd för hållbarhet, eller överförs till Ejflu. För att undvika negativa effekter på sysselsättningen bör arbetskraften beaktas vid tillämpningen av denna mekanism.
- (26) Unionslagstiftningen bör föreskriva att medlemsstaterna i sina strategiska planer fastställer krav i fråga om minsta areal för frikopplat stöd. Sådana krav bör kopplas till behovet att undvika alltför stora administrativa bördor till följd av förvaltningen av många betalningar av små belopp, och att se till att stödet på ett ändamålsenligt sätt bidrar till de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som det frikopplade direktstödet bidrar till. I syfte att garantera en miniminivå av inkomststöd inom

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

¹³ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

jordbruket för alla riktiga jordbrukare, samt att efterleva fördragets mål att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen, bör ett årligt arealbaserat frikopplat stöd inrättas som interventionstypen ”grundläggande inkomststöd för hållbarhet”. För att bättre rikta detta stöd kan stödbeloppen differentieras efter grupper av territorier, utgående från socioekonomiska och/eller odlingsförhållanden. I syfte att undvika störande effekter på jordbrukarnas inkomster kan medlemsstaterna välja att införa grundläggande inkomststöd för hållbarhet på grundval av stödrätt. I sådana fall bör stödrätternas värde före ytterligare konvergens stå i proportion till deras värde så som det fastställts inom ramen för grundstödordningar enligt förordning (EU) nr 1307/2013, med beaktande även av stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön. Medlemsstaterna bör också uppnå ytterligare konvergens i syfte att fortsätta att gradvis fjärma sig från historiska värden.

- (27) När frikopplat direktstöd tillhandahålls på grundval av systemet för stödrätt bör medlemsstaterna fortsätta att förvalta en nationell reserv eller reserver per grupp av territorier. Sådana reserver bör i första hand användas för unga jordbrukare och jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet. Det behövs också regler om användning och överföring av stödrätter för att säkerställa ett väl fungerande system.
- (28) Små jordbruk förblir en hörnsten i det europeiska jordbruket eftersom de spelar en avgörande roll för att stödja sysselsättningen på landsbygden och bidra till territoriell utveckling. För att främja en jämnare fördelning av stödet och för att minska den administrativa bördan för mottagare av små stödbelopp bör medlemsstaterna ha möjlighet att erbjuda små jordbrukare en möjlighet att ersätta andra direktstöd genom att tillhandahålla ett runt belopp för små jordbrukare.
- (29) Med tanke på det erkända behovet att främja en mer balanserad fördelning av stödet för små och medelstora jordbrukare på ett synligt och mätbart sätt bör ett särskilt frikopplat stöd per hektar inrättas på unionsnivå, som kompletterande omfördelningsinriktat inkomststöd för hållbar utveckling. För att göra det enklare att rikta detta kompletterande stöd och ta hänsyn till skillnaderna i fråga om jordbrukens struktur i unionen bör medlemsstaterna ha möjlighet att föreskriva olika stort kompletterande stöd till olika arealintervall.
- (30) Unga jordbrukares etablering och utveckling av ny ekonomisk verksamhet inom jordbrukssektorn innebär en ekonomisk utmaning och är en aspekt som bör beaktas vid fördelning och riktande av direktstöd. Denna utveckling är väsentlig för unionens jordbrukssektors konkurrenskraft, och därför får medlemsstaterna fastställa ett kompletterande inkomststöd till unga jordbrukare. Denna interventionstyp bör inrättas för att ge unga jordbrukare extra inkomststöd efter den inledande etableringsperioden.
- (31) Den gemensamma jordbrukspolitiken bör säkerställa att medlemsstaterna ökar sina miljömässiga resultat genom att respektera de lokala behoven och jordbrukarnas faktiska villkor. Medlemsstaterna bör inom ramen för direktstöd i den strategiska planen för jordbrukspolitiken inrätta frivilliga miljösystem för jordbrukare, som bör vara helt samordnade med de andra berörda interventionerna. Medlemsstaterna kan definiera dem antingen som en utbetalning för att uppmuntra och ersätta tillhandahållandet av kollektiva nyttigheter genom jordbruksmetoder som gynnar miljön och klimatet, eller som en kompensation för införandet av sådana metoder. I båda fallen bör systemen syfta till att förbättra den gemensamma jordbrukspolitikens miljö- och klimatprestationer och bör följaktligen gå utöver de obligatoriska krav som redan föreskrivs enligt systemet med villkor. Medlemsstaterna får besluta att inrätta

miljösystem för jordbruksmetoder såsom förbättrad hantering av permanent betesmark och landskapselement eller ekologiskt jordbruk. Sådana system kan också omfatta ”stöddordningar på basnivå”, som kan vara en förutsättning för mer ambitiösa åtaganden för landsbygdsutveckling.

- (32) Medlemsstaterna bör tillåtas att använda en del av sina tak för direktstöd till kopplat inkomststöd för att förbättra konkurrenskraften, hållbarheten och/eller kvaliteten i vissa sektorer och produktionsgrenar som är särskilt viktiga av samhälleliga, ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl och som genomgår vissa svårigheter. Vidare bör medlemsstaterna tillåtas att använda en ytterligare del av sina tak för direktstöd till att bevilja kopplat inkomststöd specifikt till produktion av proteingrödor, för att minska unionens underskott på detta område.
- (33) Det bör säkerställas att det kopplade inkomststödet är förenligt med unionens internationella åtaganden. Detta omfattar särskilt kraven i samförståndsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om oljeväxter inom ramen för GATT¹⁷, beroende på vad som är tillämpligt efter ändringar av EU:s separata basareal för oljeväxter till följd av ändringar av EU:s sammansättning. I detta syfte bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade regler om detta.
- (34) I enlighet med målen i protokoll nr 4 om bomull, som är fogat till 1979 års anslutningsakt, är det nödvändigt att fortsätta ett grödspecifikt stöd per stödberättigande hektar i samband med odling av bomull, liksom stöd till branschorganisationer i de bomullsproducerande regionerna. Eftersom budgetmedlen för bomull är fasta och inte kan användas för andra ändamål, och eftersom genomförandet av detta program har en fördragsenlig bas, bör stöd för bomull inte ingå i de interventioner som godkänns i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. I syfte att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning och förvaltning av det grödspecifika stödet för bomull bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen.
- (35) Sektorsvisa interventionstyper behövs för att bidra till målen för den gemensamma jordbrukspolitiken och stärka synergier med andra instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken. I enlighet med genomförandemodellen bör det på unionsnivå upprättas minimikrav för innehållet i och målen för sådana sektorsvisa interventioner för att säkerställa lika villkor på den inre marknaden och undvika ojämlig och illojal konkurrens. Medlemsstaterna bör motivera minimikravens införande i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken och säkerställa samstämmighet med andra interventioner på sektorsnivå. De interventionstyper som ska inrättas på unionsnivå bör omfatta sektorerna för frukt och grönsaker, vin, biodlingsprodukter, olivolja och bordsoliver, humle och andra produkter som definieras i denna förordning, för vilka inrättandet av sektoriella program anses ha gynnsamma effekter på uppnåendet av vissa eller alla de allmänna och särskilda mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som eftersträvas genom denna förordning.

¹⁷ Samförståndsavtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om oljeväxter inom ramen för Gatt (EGT L 147, 18.6.1993).

- (36) Nationella finansieringsramar eller andra begränsningar i form av tak är nödvändiga för att upprätthålla åtgärdernas specifika inriktning och underlätta programplaneringen för sektorsvisa interventioner för vin, olivolja och bordsoliver, humle och andra jordbruksprodukter som definieras i denna förordning. För frukt- och grönsakssektorn och biodlingssektorn bör unionens ekonomiska stöd emellertid fortsätta att beviljas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013¹⁸ för att inte undergräva uppnåendet av de ytterligare mål som specifikt gäller för dessa interventionstyper. Om medlemsstaterna skulle införa stöd för ”andra sektoriella interventioner” i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör motsvarande anslag dras av från tilldelningen för respektive typ av åtgärder i form av den berörda medlemsstatens direktstöd, för att bibehålla ekonomisk neutralitet. Om en medlemsstat väljer att inte införa sektoriella interventioner för humle och olivolja bör denna medlemsstats berörda anslag göras tillgängliga som ytterligare anslag för interventionstyper i form av direktstöd.
- (37) För interventioner för landsbygdsutveckling definieras principer på unionsnivå, med beaktande av bland annat de grundläggande kraven för medlemsstaterna att tillämpa urvalskriterier. Medlemsstaterna bör ha stort utrymme för skönsmässig bedömning så att de kan definiera specifika villkor i enlighet med sina behov. Interventionstyperna för landsbygdsutveckling inbegriper bidrag för miljö-, klimat- och andra åtaganden som medlemsstaterna bör främja inom sina respektive territorier, i enlighet med deras specifika nationella, regionala eller lokala behov. Medlemsstaterna bör bevilja stöd till jordbrukare och andra markförvaltare som på frivillig basis gör förvaltningsåtaganden som bidrar till begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt till skydd och förbättring av miljön, inklusive vattenkvalitet och vattenkvantitet, luftkvalitet, mark, biologisk mångfald och ekosystemtjänster, inklusive frivilliga åtaganden i Natura 2000 och stöd för den genetiska mångfalden. Stöd inom ramen för bidrag för förvaltningsåtaganden får också beviljas i form av lokala, integrerade eller kooperativa strategier och resultatbaserade interventioner.
- (38) Stöd för förvaltningsåtaganden kan inbegripa premier för ekologiskt jordbruk för underhåll av och omställning till ekologisk mark, betalningar för andra interventionstyper som främjar miljövänliga produktionssystem, såsom agroekologi, bevarande jordbruk och integrerad produktion, tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd, premier för skogar och inrättande av system för trädjordbruk, djurskydd, bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser. Medlemsstaterna får utarbeta andra system enligt denna interventionstyp, på grundval av de egna behoven. Denna typ av stöd bör endast täcka extra kostnader och inkomstbortfall till följd av åtaganden som går utöver de grundläggande obligatoriska normer och krav som fastställs i unionslagstiftning och nationell lagstiftning samt de

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

villkor som fastställs i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Åtaganden relaterade till denna interventionstyp kan ingås för en i förväg fastställd årlig eller flerårig tidsfrist och kan löpa längre än i sju år i vederbörligen motiverade fall.

- (39) Skogsbruksåtgärder bör bidra till att unionens skogsbruksstrategi genomförs, och baseras på medlemsstaternas nationella eller subnationella skogsprogram eller jämförbara instrument, som bör bygga på de åtaganden som härrör från förordningen om införande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk [*LULUCF-förordningen*] och från ministerkonferenserna om skydd av skogarna i Europa. Interventioner bör grunda sig på skogsbruksplaner eller motsvarande instrument och kan omfatta utveckling av skogsområden och hållbart skogsbruk, inbegripet beskogning av mark och inrättande och regenerering av system för trädjordbruk, skydd, återställande och förbättring av skogens resurser, med beaktande av anpassningsbehov, investeringar för att förbättra och stärka skogens bevarande och motståndskraft, och tillhandahållande av tjänster som har att göra med skogens ekosystem och klimatrelaterade tjänster samt åtgärder och investeringar till stöd för förnybar energi och bioekonomin.
- (40) I syfte att säkerställa en rättvis inkomst och en motståndskraftig jordbrukssektor över hela unionens territorium får medlemsstaterna bevilja stöd till jordbrukare i områden med naturliga och andra områdesspecifika begränsningar. När det gäller betalningar för områden med naturliga begränsningar bör politiken för landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020 fortsätta att gälla. För att den gemensamma jordbrukspolitiken ska ge ökat mervärde för unionen och stärka dess synergier med finansiering av investeringar i natur och biologisk mångfald är det nödvändigt att behålla en separat åtgärd som syftar till att kompensera bidragsmottagare för nackdelar i samband med genomförandet av Natura 2000 och ramdirektivet om vatten. För att bidra till att Natura 2000-områdena förvaltas på ett effektivt sätt bör det därför även i fortsättningen ges stöd för att hjälpa jordbrukarna och skogsägarna att klara av särskilda olägenheter till följd av genomförandet av direktiv 2009/147/EG och rådets direktiv 92/43/EEG. Stöd bör också göras tillgängligt för jordbrukare för att bistå dem för de nackdelar i avrinningsområden som följer av genomförandet av ramdirektivet för vatten. Stödet bör kopplas till särskilda krav som anges i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och som går utöver tillämpliga bindande normer och krav. Medlemsstaterna bör också se till att stöden till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering från miljösystem. Medlemsstaterna bör dessutom beakta de specifika behoven inom Natura 2000-områdena vid den övergripande utformningen av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (41) Den gemensamma jordbrukspolitikens mål bör även eftersträvas genom stöd till investeringar, produktiva liksom icke-produktiva, och på eller utanför gårdarna. Sådana investeringar kan bland annat avse infrastruktur för utveckling, modernisering eller anpassning till klimatförändringar av jordbruk och skogsbruk, inbegripet tillgång till jord- eller skogsbruksmark, arrondering och markförbättring, trädjordbruk och försörjning med och besparing av energi och vatten. För att säkerställa bättre överensstämmelse mellan de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och unionens strategiska mål, samt för att skapa lika villkor mellan medlemsstaterna, ingår en negativ förteckning över investeringsområden i denna förordning.
- (42) Mot bakgrund av behovet att åtgärda bristen på investeringar i unionen och öka tillgången till finansieringsinstrument för prioriterade grupper, särskilt unga

jordbrukare och nya aktörer med högre riskprofil, bör användning av InvestEU-garantin och en kombination av bidrag och finansieringsinstrument uppmuntras. Eftersom användningen av finansiella instrument i medlemsstaterna varierar betydligt till följd av skillnader i fråga om tillgång till finansiering och banksektorns utveckling, förekomsten av riskkapital och de offentliga myndigheternas och de potentiella bidragsmottagarnas kunskap om sådana instrument, bör medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken fastställa lämpliga mål, bidragsmottagare och förmånliga villkor, och andra möjliga regler för stödberättigande.

- (43) Unga jordbrukare och nya aktörer möter fortfarande avsevärda hinder när det gäller tillgång till mark, höga priser och tillgång till krediter. Deras företag är mer utsatta för prisvolatiliteten (både för insatsvaror och produkter) och deras behov i fråga om utbildning i entreprenörskap och riskhanteringskompetens är stora. Det är därför viktigt att fortsätta att stödja inrättandet av nya företag och nya anläggningar. Medlemsstaterna bör föreskriva en strategi och fastställa klara och konsekventa interventioner för generationsförnyelsen inom det särskilda mål som avser denna fråga. I detta syfte kan medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken fastställa förmånliga villkor för finansiella instrument för unga jordbrukare och nya deltagare. De bör också i dessa strategiska planer öronmärka ett belopp motsvarande minst 2 % av det årliga anslaget för direktstöd. En ökning av det maximala beloppet för stöd för unga jordbrukare och nyetablerade företag, upp till 100,000 euro, som kan utnyttjas även genom eller i kombination med stöd i form av finansiella instrument, bör fastställas.
- (44) Med hänsyn till behovet av att garantera lämpliga riskhanteringsverktyg bör försäkringspremier och gemensamma fonder inrättas, finansierade genom Ejflu. Kategorin gemensamma fonder omfattar både sådana som är kopplade till produktionsförluster och allmänna och sektorsspecifika inkomststabiliserande verktyg, med koppling till inkomstförluster.
- (45) Stödet bör möjliggöra inrättande och genomförande av samarbete mellan minst två enheter för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Stöd kan omfatta alla aspekter av sådant samarbete, till exempel inrättande av kvalitetssystem, kollektiva miljö- och klimatåtgärder, främjande av korta leveranskedjor och lokala marknader, pilotprojekt, operativa grupprojekt inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, smarta byar, lokala utvecklingsprojekt, köparklubbar och maskinringar, gårdspartnerskap, skogsbruksplaner, nätverk och kluster, socialt hållbart jordbruk, jordbruk med stöd från gemenskapen, åtgärder inom ramen för Leader, och inrättandet av producentgrupper och producentorganisationer samt andra former av samarbete som anses vara nödvändiga för att uppnå de särskilda målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (46) I meddelandet Framtiden för livsmedel och jordbruk nämns kunskapsdelning och inriktning på innovation som övergripande mål för den nya gemensamma jordbrukspolitiken. Denna bör även fortsättningsvis främja den interaktiva innovationsmodellen som förstärker samarbete mellan aktörer för att optimera utnyttjandet av kompletterande kunskap och därmed sprida praktiska lösningar. Rådgivningstjänsterna bör stärkas inom jordbrukets kunskaps- och innovationssystem (Akis). Den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör innehålla information om hur rådgivning, forskning och landsbygdens nätverk ska fungera tillsammans. Varje medlemsstat eller region, beroende på vad som är lämpligt,

kan finansiera ett antal åtgärder som syftar till utbyte av kunskap och innovation, med hjälp av de interventionstyper som utvecklats i denna förordning.

- (47) EGFJ bör fortsätta att finansiera interventionstyper i form av direktstöd och sektorsvisa insatser, medan Ejflu bör fortsätta att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling i enlighet med denna förordning. Detaljerade regler för den ekonomiska förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitiken bör fastställas separat för de båda fonderna och för den verksamhet som stöds genom var och en av dem, med beaktande av att den nya genomförandemodellen ger medlemsstaterna mer flexibilitet och subsidiaritet för att uppnå sina mål. Interventionstyperna enligt denna förordning bör omfatta perioden från och med den 1 januari 2021 och den 31 december 2027.
- (48) Stöd för direktstöd inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör beviljas inom nationella anslag som fastställs genom denna förordning. Dessa nationella anslag bör återspegla en fortsättning på de ändringar som innebär att anslagen för medlemsstaterna med den lägsta stödnivån per hektar gradvis ökas till att stänga 50 % av klyftan till 90 % av genomsnittet för unionen. I syfte att ta hänsyn till minskningen av betalningsmekanismen och användningen av dess avkastning i den berörda medlemsstaten bör de sammanlagda vägledande finansiella anslagen per år i medlemsstatens strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken tillåtas att överskrida det nationella anslaget.
- (49) För att underlätta förvaltningen av Ejflu-medel bör det fastställas en enda bidragsnivå för stöd från Ejflu i förhållande till de offentliga utgifterna i medlemsstaterna. För att ta hänsyn till deras särskilda betydelse eller art bör särskilda bidragsnivåer anges i förhållande till vissa typer av insatser. När det gäller mindre utvecklade regioner, de yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget och de mindre Egeiska öarna bör en lämplig bidragsnivå för Ejflu fastställas i syfte att mildra effekterna av de särskilda hinder som uppstår till följd av utvecklingsnivån, den avlägsna belägenheten och ökaraktären.
- (50) Ejflu bör inte ge stöd till investeringar som skulle skada miljön. Det är därför nödvändigt att i denna förordning föreskriva ett antal regler för uteslutning samt möjligheten att vidareutveckla dessa garantier i delegerade akter. I synnerhet bör Ejflu inte finansiera investeringar i bevattning som inte bidrar till att uppnå eller bevara en god status för det eller de berörda vattenförekomsterna, eller investeringar i beskogning som inte är förenliga med klimat- och miljömålen enligt principerna om hållbar skogsförvaltning.
- (51) För att säkerställa tillräcklig finansiering för vissa prioriteringar bör det fastställas regler om minsta finansiella anslag för dessa prioriteringar för stöd inom ramen för Ejflu. För att säkerställa lika konkurrensvillkor mellan jordbrukare bör ett maximalt anslag också fastställas för kopplat direktstöd. Vidare bör medlemsstaterna tillåtas att använda en ytterligare del av sina tak för direktstöd till att bevilja kopplat inkomststöd specifikt för att öka konkurrenskraften, hållbarheten och/eller kvaliteten för produktionen av proteingrödor.
- (52) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringarna i enlighet med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling bör detta program bidra till att integrera klimatfrågor i unionens politik och till uppnåendet av det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten bidrar till klimatmålen. Verksamheter inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken förväntas bidra till klimatmål med 40 % av den totala GJP-finansieringsramen. De

berörda åtgärderna kommer att identifieras under programmets utarbetande och genomförande och omprövas i samband med relevanta utvärderingar och översyner.

- (53) Överföring av ansvar till medlemsstaterna för att bedöma behov och uppnå mål går hand i hand med ökad flexibilitet för att inrätta en kombination av båda interventionstyperna i form av direktstöd, sektorsspecifika interventionstyper och interventionstyper för landsbygdsutveckling. Detta bör underbyggas av en viss flexibilitet för att anpassa de relevanta nationella anslagen. När medlemsstaterna uppskattar att det redan avsatta beloppet är alltför lågt för att rymma alla planerade åtgärder är en viss grad av flexibilitet därför motiverad, samtidigt som man måste undvika stora fluktuationer i nivåerna för det årliga direkta inkomststödet i förhållande till de tillgängliga beloppen för fleråriga interventioner inom Ejflu.
- (54) För att öka mervärdet för unionen och bevara en fungerande inre marknaden för jordbruksprodukter samt för att uppnå ovannämnda allmänna och särskilda mål bör medlemsstaterna inte fatta beslut enligt denna förordning i isolation, utan inom ramen för en strukturerad process som bör återspeglas i en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken. EU:s toppstyrda bestämmelser bör fastställa specifika EU-omfattande mål för den gemensamma jordbrukspolitiken, de viktigaste interventionstyperna, prestationsramen och förvaltningsstrukturen. En sådan fördelning av uppgifter syftar till att säkerställa full överensstämmelse mellan ekonomiska resurser som investerats och de resultat som uppnås.
- (55) För att säkerställa att dessa strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken får en tydlig strategisk karaktär, och för att underlätta kopplingarna till unionens övriga politik, och inte minst till etablerade långsiktiga nationella mål som följer av unionslagstiftningen eller internationella avtal (t.ex. de som gäller klimatförändringar, skog, biologisk mångfald och vatten) är det lämpligt att endast ha en enda strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken per medlemsstat.
- (56) När de utarbetar sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör medlemsstaterna analysera sin specifika situation och sina behov, sätta upp mål som är kopplade till uppnåendet av målen för den gemensamma jordbrukspolitiken och utforma interventioner som gör det möjligt att uppnå dessa mål, samtidigt som de anpassas till nationella och regionala sammanhang, bland annat i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget. Detta bör främja mer subsidiaritet inom en gemensam unionsram, samtidigt som efterlevnaden av de allmänna unionsrättsliga principerna och målen för den gemensamma jordbrukspolitiken säkerställs. Det är därför lämpligt att fastställa regler om strukturen och innehållet i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (57) För att säkerställa att de mål som medlemsstaterna fastställer och utformningen av deras interventioner är ändamålsenliga och optimerar bidraget till målen för den gemensamma jordbrukspolitiken är det nödvändigt att basera strategin i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken på en förhandsanalys av lokala förhållanden och göra en bedömning av behoven i samband med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (58) De strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör syfta till att säkerställa en ökad enhetlighet mellan de olika verktygen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom planen bör omfatta alla typer av stöd i form av direkta utbetalningar, sektorsspecifika interventionstyper och interventionstyper för landsbygdsutveckling. De bör också garantera och visa att de val som medlemsstaterna gör är ändamålsenliga och överensstämmer med unionens prioriteringar och mål. Det

är därför lämpligt att de innehåller en resultatriktad interventionsstrategi som byggs upp kring de särskilda målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive kvantifierade mål i förhållande till dessa. För att göra det möjligt att övervaka målen på årsbasis är det lämpligt att de grundas på resultatindikatorer.

- (59) Strategin bör också lyfta fram komplementariteten både mellan den gemensamma jordbrukspolitiken verktyg och med unionens övriga politik. I synnerhet bör varje enskild strategisk plan i förekommande fall beakta miljö- och klimatlagstiftning, och nationella planer som härrör från denna lagstiftning bör beskrivas inom ramen för analysen av den nuvarande situationen (nedan kallad swot-analysen). Det är lämpligt att upprätta en förteckning över de rättsakter som uttryckligen bör beaktas i den strategiska planen.
- (60) Det är lämpligt att de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken innehåller en beskrivning av samspelet mellan nationella och regionala interventioner, med tanke på att medlemsstaterna bör ha flexibilitet att välja att delegera en del av genomförandet av den strategiska planen på regional nivå, på grundval av en nationell ram, för att underlätta samordningen mellan regionerna när det gäller att hantera landsomfattande utmaningar.
- (61) Eftersom de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör ge kommissionen möjlighet att axla sitt ansvar för förvaltningen av unionens budget, och medlemsstaterna rättslig säkerhet om vissa delar av planen, bör planerna innehålla en specifik beskrivning av enskilda interventioner, inbegripet villkoren för stödberättigande, budgetanslag, förväntad output och förväntade kostnader per enhet. Det krävs en finansieringsplan som ger en överblick över alla budgetära aspekter för varje intervention, samt en målplan.
- (62) För att säkerställa att de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken startar omgående och genomförs på ett effektivt sätt bör stöd från EGFJ och Ejflu endast beviljas om det finns en sund administrativ infrastruktur. Varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör därför omfatta uppgifter om alla förvaltnings- och samordningsstrukturer inom den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet kontrollsystem och sanktioner och övervaknings- och rapporteringssystem.
- (63) Med tanke på vikten av det allmänna målet att modernisera jordbrukssektorn, och med tanke på dess övergripande karaktär är det lämpligt att medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken tar med en särskild beskrivning som visar hur en sådan plan kommer att bidra till detta mål.
- (64) Med tanke på de problem som beror på den administrativa bördan vid delad förvaltning bör förenkling också vara något som särskilt eftersträvas i den strategiska planen.
- (65) Med tanke på att det inte är lämpligt att kommissionen godkänner uppgifter som kan betraktas som bakgrund, eller som historiska, eller som omfattas av medlemsstaternas ansvar, bör viss information tillhandahållas som bilagor till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (66) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 finns det ett behov av att utvärdera fonderna på grundval av den information som samlats in till följd av specifika krav på övervakning och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer

som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondernas faktiska konsekvenser.

- (67) Kommissionens godkännande av den strategiska planen är ett viktigt steg för att garantera att strategin genomförs enligt de gemensamma målen. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör kommissionen förse medlemsstaterna med lämplig vägledning för att lägga fram sammanhängande och ambitiösa interventionsplaner.
- (68) Det är nödvändigt att införa möjligheter för programplanering och för revideringar av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning.
- (69) En förvaltningsmyndighet bör ansvara för förvaltningen och genomförandet av varje enskild strategisk plan. Myndighetens uppgifter bör fastställas i denna förordning. Förvaltningsmyndigheten bör ha möjlighet att delegera delar av sina uppgifter, samtidigt som den har kvar ansvaret för att förvaltningen utförs på ett effektivt och korrekt sätt. Medlemsstaterna bör se till att man vid förvaltning och genomförande av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken skyddar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med [Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) X] [*den nya budgetförordningen*] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) X [*den nya övergripande förordningen*].
- (70) I enlighet med principen om delad förvaltning bistår kommissionen av kommittéer bestående av företrädare för medlemsstaterna i genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken. I syfte att förenkla och rationalisera medlemsstaternas ståndpunkt inrättas endast en övervakningskommitté för genomförandet av denna förordning, dvs. en sammanslagning av kommittéerna för landsbygdsutveckling respektive direktstöd, som infördes under programperioden 2014–2020. Ansvaret för att bistå medlemsstaterna i genomförandet av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken delas mellan förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén. Kommissionen bör också biträdas av kommittén för den gemensamma jordbrukspolitiken, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- (71) Ejflu bör via tekniskt bistånd på kommissionens initiativ främja åtgärder knutna till fullgörandet av de uppgifter som avses i [*artikel 7 i den övergripande förordningen*]. Tekniskt bistånd kan också, på initiativ av medlemsstaterna, ges för fullgörandet av de uppgifter som är nödvändiga för en effektiv förvaltning och effektivt genomförande av stöd i förhållande till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. En ökning av det tekniska biståndet på initiativ av medlemsstaterna är endast tillgängligt för Malta.
- (72) I ett sammanhang där medlemsstaterna kommer att få mycket större flexibilitet och subsidiaritet vid utformningen av interventioner är nätverk ett viktigt verktyg för att främja och styra politiken och säkerställa tillräcklig uppmärksamhet och kapacitet i medlemsstaterna. Ett enda gemensamt nätverk bör säkerställa en bättre samordning mellan nätverksinsatser på unionsnivå och på nationell och regional nivå. Det Europeiska och nationella nätverket för den gemensamma jordbrukspolitiken ersätter det nuvarande europeiska nätverket för landsbygdsutveckling, nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet, nätverken för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket och de nationella landsbygdsnätverken, i form av en plattform för ökat utbyte av kunskap i syfte att fånga upp resultaten och mervärdet av politiken på EU-nivå, bland annat av Horisont Europa. För att uppnå ett förbättrat utbyte av kunskap och innovation inrättas ett europeiskt innovationspartnerskap för produktivitet och

hållbarhet inom jordbruket, som ska genomföra den interaktiva innovationsmodellen i enlighet med den metod som beskrivs i den här förordningen.

- (73) Varje strategisk plan inom den gemensam jordbrukspolitiken bör vara föremål för regelbunden övervakning av genomförandet och framstegen mot de fastställda målen. En sådan ram för den gemensamma jordbrukspolitiken prestationer, övervakning och utvärdering bör inrättas i syfte att påvisa framsteg och bedöma effekter och ändamålsenlighet av strategins genomförande.
- (74) Genomförandemodellens resultatriktning förutsätter en stabil prestationsram, särskilt eftersom de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken skulle bidra till allmänna mål för andra gemensamma strategier. En prestationsbaserad politik förutsätter årliga och fleråriga bedömning på grundval av utvald output, samt resultat- och effektindikatorer, så som fastställs i ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken resultat, övervakning och utvärdering. För detta ändamål bör en begränsad och riktad uppsättning indikatorer väljas på ett sätt som så exakt som möjligt visar huruvida den intervention som får stöd bidrar till att uppnå de uppställda målen. Resultat- och outputindikatorer i samband med klimat- och miljörelaterade mål får bland annat omfatta interventioner i nationella miljö- och klimatplaneringsinstrument som inrättats i enlighet med unionslagstiftningen.
- (75) Som en del av ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken prestationer, övervakning och utvärdering bör medlemsstaterna övervaka de framsteg som gjorts, och årligen rapportera till kommissionen om detta. Informationen från medlemsstaterna utgör grunden för kommissionens rapport om framstegen mot att uppnå de specifika målen under hela programperioden med hjälp av en uppsättning centrala indikatorer.
- (76) Mekanismer bör inrättas för att skydda unionens ekonomiska intressen om den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken avviker väsentligt från de mål som satts upp. Medlemsstaterna kan således komma att uppmanas att lämna in handlingsplaner i händelse av betydande och omotiverad undermåliga prestationer. Detta skulle kunna leda till frysningar och, i slutändan, minskningar av unionens medel om de planerade resultaten inte uppnås. Dessutom införs en prestationsbaserad bonus som del av incitamentmekanismen, på grundval av fördelningen av den prestationsbaserade bonusen i syfte att uppmuntra goda miljömässiga och klimatmässiga resultat.
- (77) I enlighet med principen om delad förvaltning bör medlemsstaterna ansvara för utvärderingen av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, medan kommissionen ansvarar för sammanfattningar på unionsnivå av medlemsstaternas förhandsutvärderingar och av de efterhandsutvärderingar som görs på unionsnivå.
- (78) För tillämpning av denna förordning samt för övervakning, analys och förvaltning av ekonomiska rättigheter krävs anmälningar från medlemsstaterna. I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av de regler som anges i denna förordning och för att göra sådana anmälningar snabba, effektiva, korrekta, kostnadseffektiva och förenliga med skyddet av personuppgifter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen, däribland anmälningskrav enligt dessa överenskommelser samt med avseende på ytterligare regler om vilken typ av information som ska anmälas, om de uppgiftskategorier som ska behandlas och längsta tillåtna lagringsperiod och om rätten till åtkomst till informationen och informationssystemen samt villkoren för offentliggörande av informationen.

- (79) Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget bör vara tillämpliga på stöd till de interventionstyper som omfattas av denna förordning. Dock bör, med tanke på de särdrag som kännetecknar jordbrukssektorn, dessa bestämmelser i EUF-fördraget inte tillämpas på interventionstyper i form av direktstöd eller landsbygdsutvecklingsåtgärder som avser verksamhet som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget och som genomförs inom ramen för och i överensstämmelse med denna förordning eller de utbetalningar som görs av medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till interventionstyper för landsbygdsutveckling som får unionsstöd och som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget.
- (80) Jordbrukare hota allt mer av inkomstvolatilitet, delvis på grund av marknadsexponering, delvis på grund av extrema väderhändelser och regelbundna sanitära och fytosanitära kriser som påverkar unionens djurbesättningar och jordbrukstillgångar. I syfte att minska effekterna av inkomstfluktuationer genom att uppmuntra jordbrukarna att spara under goda år för att ha något att ta av under dåliga år bör nationella skatteåtgärder, enligt vilka beskattningsunderlaget för jordbrukares inkomstskatt beräknas på grundval av en flerårig period, undantas från tillämpningen av reglerna om statligt stöd.
- (81) Personuppgifter som samlas in för tillämpningen av någon bestämmelse i denna förordning bör behandlas på ett sätt som är förenligt med dessa ändamål. De bör även avidentifieras, aggregeras om de används i övervaknings- eller utvärderingssyfte, och skyddas i överensstämmelse med unionsrätten rörande skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/679²⁰. De registrerade bör underrättas om sådan behandling och om sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd.
- (82) I syfte att komplettera vissa icke väsentliga delar i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²¹. I syfte att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (83) I syfte att garantera rättslig säkerhet, skydda jordbrukarnas rättigheter och garantera att interventionstyperna i form av direktstöd fungerar smidigt, samstämmigt och effektivt, bör kommissionen delegeras befogenheten att anta vissa akter för att fastställa regler om att stöd endast kan beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa hampsorter

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

används, och att förfarandet för fastställande av hampsorter och verifiering av deras tetrahydrokannabinolhalt används, regler för goda jordbruks- och miljövillkor och vissa relaterade aspekter i samband med behörighetskraven; regler om innehållet i deklARATIONEN och kraven för aktivering av stödrättigheterna; regler för miljösystem, åtgärder för att undvika att de som mottar kopplat inkomststöd drabbas av strukturella marknadsobalanser inom någon sektor, inbegripet beslutet att sådant stöd kan fortsätta att betalas ut fram till 2027 på grundval av de produktionsenheter för vilka det beviljats i en tidigare referensperiod samt regler och villkor för beviljande av mark och sorter för det grödspecifika stödet för bomull samt regler för hur detta stöd ska beviljas.

- (84) I syfte att garantera att de sektorsspecifika interventionstyperna bidrar till målen för den gemensamma jordbrukspolitiken och leder till synergieffekter med andra instrument inom den politiken, och för att säkerställa lika villkor på den inre marknaden och undvika ojämn eller orättvis konkurrens, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kriterier för godkännande av branschorganisationer och regler för situationer när godkända branschorganisationer inte lever upp till de kriterier och skyldigheter som gäller för producenter, regler för väl fungerande sektorsåtgärder, grunderna för hur unionens ekonomiska stöd beräknas, inbegripet referensperioder och beräkningen av värdet på saluförd produktion samt maximinivån för unionens ekonomiska stöd till återtag; regler för utgiftstak för återplantering av vingårdar; och regler för producenters återtag av biprodukter från vintillverkning och för undantag från den skyldigheten i syfte att undvika extra administrativa bördor samt regler för frivillig certifiering av destillatörer, regler för fastställande av ett utgiftstak för återplantering av vinodlingar samt regler om att producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning samt undantag från detta krav för att undvika ytterligare administrativa bördor, och regler om frivillig certifiering av destillerier. För att garantera ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionens medel för interventioner inom biodlingssektorn bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ytterligare krav avseende anmälningsskyldigheten och inrättandet av ett minsta bidrag från unionen för utgifter för genomförandet dessa interventionstyper.
- (85) I syfte att säkerställa rättssäkerheten och garantera att interventioner för landsbygdsutveckling uppnår sina mål bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på stöd för administrativa åtaganden, investeringar och samarbete.
- (86) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på medlemsstaternas anslag för interventionstypger i form av direktstöd och bestämmelser om innehållet i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (87) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och undvika illojal konkurrens eller diskriminering mellan jordbrukare bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller fastställande av referensarealer för oljeväxtfrön, regler för tillståndsgivningen för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull och underrättelser i samband därmed, vidare när det gäller beräkningen av minskningen när den stödberättigande bomullsarealen överskrider basarealen, unionens ekonomiska stöd för destillation av biprodukter från vinframställning, den årliga fördelningen per medlemsstat av det totala beloppet för unionens stöd för interventionstyper för landsbygdsutveckling, regler om

presentationen av de uppgifter som ska ingå i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, regler för förfarande och tidsfrister för godkännande av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, och inlämning och godkännande av ansökningar om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, enhetliga villkor för tillämpningen av informations- och offentlighetskraven om de möjligheter som erbjuds genom den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, regler för prestation, övervakning och utvärdering, regler för presentationen av innehållet i den årliga prestationsrapporten, regler om de uppgifter som av medlemsstaterna ska överlämnas till kommissionen för bedömning av prestanda, och regler om uppgiftsbehoven och synergier mellan potentiella uppgiftskällor, samt arrangemang för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för att fastställa tilldelningen av prestationsbaserad bonus till medlemsstaterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²².

- (88) I vederbörligen motiverade fall med avseende på lösning av särskilda problem och samtidigt säkerställande av kontinuitet i systemet för direktstöd under exceptionella omständigheter bör kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet. I syfte att lösa akuta problem i en eller flera medlemsstater och samtidigt säkerställa kontinuitet i systemet för direktstöd, bör kommissionen dessutom anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall, föreligger exceptionella omständigheter som påverkar beviljandet av stöd och äventyrar det effektiva genomförandet av utbetalningarna inom ramen för de stödordningar som förtecknas i denna förordning.
- (89) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013²³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013²⁴ bör inte omfattas av denna förordning, såvida inte några av dessa bestämmelser anges uttryckligen.
- (90) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av skillnaderna mellan de olika landsbygdsområdena och medlemsstaternas begränsade ekonomiska resurser kan uppnås bättre på unionsnivå genom en flerårig garanterad unionsfinansiering och genom en fokusering på prioriteringar kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (91) Förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) nr 1307/2013 bör därför upphävas.
- (92) I syfte att underlätta övergången från de system som föreskrivs i förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 till dem som fastställs i den här förordningen bör

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de åtgärder som är nödvändiga för att skydda bidragsmottagarnas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar.

- (93) För att trygga den rättsliga säkerheten och kontinuiteten bör de särskilda bestämmelserna för Kroatien om det gradvisa införandet av direktstöd och kompletterande nationellt direktstöd inom ramen för infasningsmekanismen fortsätta att tillämpas till och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE, TILLÄMPLIGA BESTÄMMELSER OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs regler om
 - (a) allmänna och särskilda mål som ska nås genom unionsstöd som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken samt de relaterade indikatorerna,
 - (b) interventionstyper och gemensamma krav för medlemsstaterna för uppnåendet av dessa mål samt de relaterade finansiella arrangemangen,
 - (c) strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som medlemsstaterna ska upprätta, där mål och interventioner fastställs och medel tilldelas i linje med de särskilda målen och identifierade behoven,
 - (d) samordning och styrning samt övervakning, rapportering och utvärdering.
2. Denna förordning är tillämplig på unionsstöd som finansieras av EGFJ och Ejflu för interventioner som anges i en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som upprättas av medlemsstaterna och godkänns av kommissionen och som omfattar perioden 1 januari 2021 till 31 december 2027.

Artikel 2

Tillämpliga bestämmelser

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [HZR]²⁵ och de bestämmelser som antagits på grundval av den förordningen ska gälla för stöd som tillhandahålls enligt denna förordning.
2. Avdelning II kapitel III, avdelning III kapitel II och artiklarna 41 och 43 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [CPR]²⁶ ska gälla för stöd som finansieras av Ejflu enligt denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

Följande definitioner gäller vid beviljande av unionsstöd enligt denna förordning:

- (a) *jordbrukare*: fysisk eller juridisk person eller grupp fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars rättsliga ställning enligt nationell

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [.../...] [datum] [fullständig titel] (EUT L).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [.../...] [datum] [fullständig titel] (EUT L).

lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom det territoriella tillämpningsområdet för fördragen enligt artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen jämförd med artiklarna 349 och 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som bedriver jordbruksverksamhet enligt medlemsstaternas definition.

- (b) *jordbruksföretag*: samtliga enheter som används för jordbruksverksamhet och drivs av en jordbrukare och som är belägna i en och samma medlemsstat.
- (c) *intervention*: stödinstrument som har ett antal villkor för stödberättigande som fastställs av medlemsstaterna i de strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken på grundval av en interventionstyp som anges i denna förordning.
- (d) *stödnivå*: nivån på det offentliga stödet för en insats. När det gäller finansieringsinstrument avses stödets bruttobidragsekvivalent enligt definitionen i artikel 2.20 i kommissionens förordning (EU) nr 702/2014²⁷.
- (e) *gemensam fond*: system som ackrediteras av medlemsstaten i enlighet med dess nationella rätt och vars anslutna jordbrukare är försäkrade via fonden varvid fonden betalar ut ersättning till dem för ekonomiska förluster.
- (f) *insats*:
 - i) ett projekt, ett kontrakt, en åtgärd eller en grupp projekt som valts ut inom de berörda programmen,
 - ii) när det gäller finansieringsinstrument: ett programs bidrag till ett finansieringsinstrument och det ekonomiska stöd som finansieringsinstrumentet sedan ger till slutmottagarna.
- (g) *förmedlande organ*: ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ som en förvaltande myndighet ansvarar för eller som utför uppgifter för en sådan myndighets räkning.
- (h) När det gäller interventionstyper för landsbygdsutveckling avses med *stödmottagare*
 - i) ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ, en fysisk person, en juridisk person eller en enhet utan status som juridisk person med ansvar för att inleda eller för att både inleda och genomföra insatser,
 - ii) när det gäller statliga stödordningar: det organ som tar emot stödet,
 - iii) när det gäller finansieringsinstrument: det organ som genomför holdingfonden eller, när det inte finns någon holdingfondstruktur, det organ som genomför den specifika fonden eller, när den förvaltande myndigheten förvaltar finansieringsinstrumentet, den förvaltande myndigheten.

²⁷

Kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 av den 25 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 193/1, 1.7.2014, s. 1).

- (i) *mål*: på förhand överenskomna värden som ska uppnås i slutet av perioden i förhållande till de resultatindikatorer som ingår i ett särskilt mål.
- (j) *delmål*: mellanliggande mål som ska nås vid en viss tidpunkt under programperioden i förhållande till de indikatorer som ingår i ett särskilt mål.

Artikel 4

Definitioner som ska fastställas i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ange definitioner för jordbruksverksamhet, jordbruksareal, stödberättigande hektar, riktig jordbrukare och ung jordbrukare på följande sätt:
 - (a) *Jordbruksverksamhet* ska definieras så att det omfattar både produktionen av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inbegripet bomull och skottskog med kort omloppstid, och underhåll av jordbruksareal i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling utan några särskilda förberedande åtgärder utöver sedvanliga jordbruksmetoder och jordbruksmaskiner.
 - (b) *Jordbruksareal* ska definieras så att det omfattar åkermark, permanenta grödor och permanent gräsmark. Termerna *åkermark*, *permanenta grödor* och *permanent gräsmark* ska specificeras närmare av medlemsstaterna inom följande ram:
 - i) *åkermark*: mark som utnyttjas för vegetabilieproduktion eller areal som är tillgänglig för vegetabilieproduktion men som ligger i träda, inbegripet areal uttagen i enlighet med artiklarna 22, 23 och 24 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999²⁸, artikel 39 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005²⁹ och artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013 eller artikel 65 i den här förordningen.
 - ii) *permanenta grödor*: grödor som inte ingår i växtföljden, utom permanent gräsmark och permanent betesmark, och som odlas i fem år eller mer och ger upprepade skördar, inbegripet plantskolor, samt skottskog med kort omloppstid.
 - iii) *permanent gräsmark och permanent betesmark* (nedan gemensamt kallade *permanent gräsmark*): mark som inte har ingått i växelbruket på jordbruksföretaget under fem år eller mer, och som utnyttjas till att odla gräs eller annat örtartat foder naturligt (självsådd) eller genom odling (insådd). Andra arter, såsom buskar och/eller träd som kan betas eller ger djurfoder, får ingå.

²⁸ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

²⁹ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) till utveckling av landsbygden (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

- (c) *stödberättigande hektar* ska när det gäller interventioner med direktstöd definieras så att det omfattar all jordbruksareal i jordbruksföretaget,
- i) som, under det år för vilket stödet söks, används för jordbruksverksamhet eller, om arealen även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet, och som jordbrukaren förfogar över; stödberättigande hektar får också inbegripa vissa arealer som används till jordbruksverksamhet vartannat år, om detta är vederbörligen motiverat av miljöskäl,
 - ii) som berättigade till utbetalningar enligt avdelning III kapitel II avsnitt 2 underavsnitt 2 i denna förordning eller inom ramen för den ordning för grundstöd eller det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning III i förordning (EU) nr 1307/2013, och som
 - inte längre är förenlig med definitionen av stödberättigande hektar i led a i förordning (EU) nr 1307/2013 till följd av genomförandet av direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG eller direktiv 2000/60/EG,
 - under den tid som den enskilde jordbrukarens aktuella åtagande varar, har beskogsats i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999, artikel 43 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013 eller inom ramen för en nationell ordning vars villkor är förenliga med artikel 43.1, 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013 eller artiklarna 65 och 67 i denna förordning,
 - under den tid som den enskilde jordbrukarens aktuella åtagande varar har legat i träda enligt artiklarna 22, 23 och 24 i förordning (EG) nr 1257/1999 eller artikel 39 i förordning (EG) nr 1698/2005 och artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013 eller artikel 65 i denna förordning.

Arealer som används för produktion av hampa ska endast vara stödberättigande hektar om de sorter som används har en tetrahydrokannabinolhalt på högst 0,2 %.

- (d) *Riktiga jordbrukare* ska definieras så att det säkerställs att inget stöd beviljas dem vars jordbruksverksamhet endast utgör en obetydlig del av deras samlade ekonomiska verksamhet eller vars huvudsakliga affärsverksamhet inte gäller jordbruk, utan att jordbrukare med flera verksamheter förhindras stöd. Definitionen ska göra det möjligt att avgöra vilka jordbrukare som inte ska anses vara riktiga jordbrukare, på grundval av villkor som inkomstprövning, arbetskraftsinsats på gården, mål med företaget och/eller förekomst i register.
- (e) *Ung jordbrukare* ska definieras så att följande innefattas:
- i) En övre åldersgräns på 40 år.
 - ii) Villkoren för att vara ansvarig för jordbruksföretaget.
 - iii) Den utbildning eller de yrkesfärdigheter som krävs.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med regler som innebär att stöd endast kan beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa hampsorter används, och förfarandet för fastställande av hampsorter och verifiering av deras tetrahydrokannabinolhalt som avses i punkt 1 c för att bevara folkhälsan.

AVDELNING II

MÅL OCH INDIKATORER

Artikel 5 *Allmänna mål*

Stöd från EGFJ och Ejflu ska syfta till att ytterligare förbättra den hållbara utvecklingen av jordbruk, livsmedel och landsbygdsområden, och ska bidra till uppnåendet av följande allmänna mål:

- (a) Främja en smart, motståndskraftig och diversifierad jordbrukssektor för livsmedelstryggheten.
- (b) Stödja miljövard och klimatåtgärder och bidra till unionens miljö- och klimatrelaterade mål.
- (c) Förbättra den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområden.

Dessa mål ska kompletteras av det övergripande målet att modernisera sektorn genom att främja och utbyta kunskap, innovation och digitalisering i jordbruket och landsbygdsområden samt uppmuntra sektorn att ta till sig dessa saker.

Artikel 6 *Särskilda mål*

1. De allmänna målen ska nås genom följande särskilda mål:
 - (a) Stödja jordbruksinkomster som det går att leva på och jordbrukets motståndskraft i unionen för att förbättra livsmedelstryggheten.
 - (b) Öka konkurrenskraften och marknadsorienteringen, med ett större fokus på forskning, teknik och digitalisering.
 - (c) Förbättra jordbrukarnas position i värdekedjan.
 - (d) Bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt till hållbar energi.
 - (e) Främja hållbar utveckling och effektiv förvaltning av naturresurser som vatten, mark och luft.
 - (f) Bidra till att skydda den biologiska mångfalden, stärka ekosystemtjänster samt bevara livsmiljöer och landskap.
 - (g) Locka unga jordbrukare och underlätta affärsutveckling i landsbygdsområden.
 - (h) Främja sysselsättning, tillväxt, social delaktighet och lokal utveckling i landsbygdsområden, inbegripet bioekonomin och hållbart skogsbruk.
 - (i) Se till att EU:s jordbruk svarar bättre på samhällets krav på livsmedel och hälsa, inbegripet säkra, näringsrika och hållbara livsmedel, matsvinn samt djurskydd.
2. Medlemsstaterna ska vid förverkligandet av de särskilda målen se till att stödet inom den gemensamma jordbrukspolitiken förenklas och ger resultat.

Artikel 7
Indikatorer

1. Förverkligandet av de mål som anges i artiklarna 5 och 6.1 ska utvärderas på grundval av gemensamma indikatorer för output, resultat och effekt. De gemensamma indikatorerna inbegriper
 - (a) outputindikatorer som rör genomförd output av de interventioner som får stöd,
 - (b) resultatindikatorer som rör de särskilda målen och används för kvantifierade delmål och mål i förhållande till de särskilda målen i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken samt för att bedöma de framsteg som gjorts för att nå målen; de indikatorer som rör miljö- och klimatspecifika mål får omfatta interventioner som ingår i de relevanta nationella planeringsinstrument för miljön och klimatet som härrör ur unionsrätten och som förtecknas i bilaga XI,
 - (c) effektindikatorer som rör målen i artiklarna 5 och 6.1 och används i samband med de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma jordbrukspolitiken.

De gemensamma indikatorerna för output, resultat och effekt anges i bilaga I.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att ändra bilaga I i syfte att anpassa de gemensamma indikatorerna för output, resultat och effekt för att beakta erfarenheterna av deras tillämpning eller för att vid behov lägga till nya indikatorer.

AVDELNING III

GEMENSAMMA KRAV OCH INTERVENTIONSTYPER

KAPITEL I

GEMENSAMMA KRAV

AVSNITT 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 8

Val av interventioner

Medlemsstaterna ska uppnå målen i avdelning II genom att fastställa interventioner på grundval av de interventionstyper som anges i kapitlen II, III och IV i denna avdelning i enlighet med de gemensamma krav som anges i detta kapitel.

Artikel 9

Allmänna principer

Medlemsstaterna ska utforma interventionerna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de allmänna principerna i unionsrätten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att interventionerna fastställs på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, att de är förenliga med den inre marknaden och att de inte snedvrider konkurrensen.

Medlemsstaterna ska upprätta det regelverk som styr beviljandet av unionsstöd till stödmottagare på grundval av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och i enlighet med de principer och krav som fastställs i denna förordning och förordning (EU) [HZR].

Artikel 10

Internt stöd inom ramen för WTO

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de interventioner som grundas på de interventionstyper som förtecknas i bilaga II till denna förordning, inbegripet definitionerna i artikel 3 och definitionerna som ska formuleras i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken i artikel 4, följer bestämmelserna i punkt 1 i bilaga 2 till WTO:s jordbruksavtal.

Dessa interventioner ska också följa bestämmelserna i den tillagda punkten i bilaga 2 till WTO:s jordbruksavtal i enlighet med bilaga II till denna förordning. Interventioner som hör till andra interventionstyper än det grundläggande inkomststödet för hållbarhet, det kompletterande omfördelningsinkomststödet för hållbarhet, det kompletterande inkomststödet för unga jordbrukare och systemen för klimatet och miljön får i stället följa en annan punkt i bilaga 2 till WTO:s jordbruksavtal, om detta är motiverat i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de interventioner som grundas på det grödspecifika stöd för bomull som anges i kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 i denna avdelning följer bestämmelserna i artikel 6.5 i WTO:s jordbruksavtal.

AVSNITT 2 VILLKOR

Artikel 11

Princip och tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken inbegripa ett system med villkor, enligt vilket administrativa sanktioner ska åläggas stödmottagare som tar emot direktstöd enligt kapitel II i denna avdelning eller årliga bidrag enligt artiklarna 65, 66 och 67 och som inte uppfyller de föreskrivna verksamhetskraven enligt unionsrätten och de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt bilaga III, med avseende på följande specifika områden:
 - (a) Klimatet och miljön.
 - (b) Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd.
 - (c) Djurskydd.
2. Reglerna för de administrativa sanktioner som ska ingå i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska följa de krav som anges i avdelning IV kapitel IV i förordning (EU) [HZR].
3. De rättsakter som anges i bilaga III när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven ska tillämpas med den version som är tillämplig och i fråga om direktiv på det sätt som de har genomförts av medlemsstaterna.
4. I detta avsnitt avses med *föreskrivna verksamhetskrav* vart och ett av de föreskrivna verksamhetskrav enligt unionsrätten som anges i bilaga III, i en given rättsakt, och som i sak skiljer sig från alla andra krav i samma akt.

Artikel 12

Medlemsstaternas skyldigheter med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all jordbruksareal, inbegripet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell eller regional nivå fastställa miniminormer för stödmottagare med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i linje med det huvudsakliga målet med de normer som anges i bilaga III, med beaktande av särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växelbruk, jordbruksmetoder och jordbrukets struktur.
2. När det gäller de huvudsakliga mål som anges i bilaga III får medlemsstaterna föreskriva ytterligare normer utöver dem som fastställs i den bilagan som är inriktade mot samma huvudsakliga mål. Medlemsstaterna får inte definiera miniminormer för andra huvudsakliga mål än de huvudsakliga mål som anges i bilaga III.

3. Medlemsstaterna ska upprätta ett system för tillhandahållande av det verktyg för hantering av näringsämnen för ett hållbart jordbruk som avses i bilaga III, tillsammans med de minimikrav på ingående delar och funktioner som fastställs i bilagan, till de stödmottagare som ska använda verktyget.

Kommissionen får stödja medlemsstaterna när det gäller utformningen av detta verktyg och med kraven på tjänster för datalagring och databearbetning.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, bland annat genom att fastställa delarna i det system för andelen permanent gräsmark, referensår och omställningsgrad enligt norm 1 som avses i bilaga III samt formatet och minimikraven på ingående delar och funktioner i verktyget för hantering av näringsämnen för ett hållbart jordbruk.

AVSNITT 3 JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 13 Jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna ska i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken inbegripa tjänster där jordbrukare och andra stödmottagare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken kan få råd om förvaltning av mark och jordbruksföretag (nedan kallat *jordbruksrådgivning*).
2. Jordbruksrådgivningen ska omfatta den ekonomiska, miljömässiga och sociala dimensionen och tillhandahålla aktuella tekniska och vetenskapliga uppgifter som tagits fram genom forskning och innovation. De ska integreras i de sammanhängande tjänster med jordbruksrådgivare, forskare, jordbruksorganisationer och andra relevanta berörda parter som utgör kunskaps- och innovationssystemen inom jordbruket.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att jordbruksrådgivningen är opartisk och att rådgivarna inte har några intressekonflikter.
4. Jordbruksrådgivningen ska åtminstone omfatta
 - (a) alla de krav, villkor och förvaltningsåtaganden som gäller jordbrukare och andra stödmottagare och som fastställs i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet krav och normer under villkor, villkor för stödordningar samt information om finansieringsinstrument och affärsplaner som upprättats enligt den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken,
 - (b) de krav som definieras av medlemsstaterna för genomförandet av direktiv 2000/60/EG, direktiv [92/43/EEG](#), direktiv 2009/147/EG, direktiv 2008/50/EG, direktiv (EU) 2016/2284, förordning (EU) 2016/2031, förordning (EU)

2016/429, artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009³⁰ samt direktiv 2009/128/EG,

- (c) jordbruksmetoder som förhindrar utvecklingen av antimikrobiell resistens i enlighet med meddelandet *En europeisk One Health-handlingsplan mot antimikrobiell resistens*³¹,
- (d) riskhantering enligt artikel 70,
- (e) innovationsstöd, i synnerhet för utarbetande och genomförande av operativa grupprojeckt inom det europeiska innovationspartnerskap för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket som avses i artikel 114,
- (f) utveckling av digital teknik inom jordbruket och landsbygdsområden enligt artikel 102 b.

KAPITEL II

INTERVENTIONSTYPER I FORM AV DIREKTSTÖD

AVSNITT 1

INTERVENTIONSTYPER OCH MINSKNING AV STÖD

Artikel 14

Interventionstyper i form av direktstöd

- 5. Interventionstyperna i detta kapitel kan utgöras av frikopplat och kopplat direktstöd.
- 6. Frikopplat direktstöd ska vara följande:
 - (a) Grundläggande inkomststöd för hållbarhet.
 - (b) Kompletterande omfördelningsinkomststöd för hållbarhet.
 - (c) Kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare.
 - (d) Systemen för klimatet och miljön.
- 7. Kopplat direktstöd ska vara följande:
 - (a) Kopplat inkomststöd.
 - (b) Grödspecifikt stöd för bomull.

Artikel 15

Minskning av stöd

- 1. Direktstödsbelopp som överstiger 60 000 euro som ska beviljas en jordbrukare i enlighet med detta kapitel under ett visst kalenderår ska minskas av medlemsstaterna enligt följande:

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

³¹ *En europeisk One Health-handlingsplan mot antimikrobiell resistens* (COM(2017) 339 final).

- (a) Med minst 25 % för delen mellan 60 000 euro och 75 000 euro.
 - (b) Med minst 50 % för delen mellan 75 000 euro och 90 000 euro.
 - (c) Med minst 75 % för delen mellan 90 000 euro och 100 000 euro.
 - (d) Med 100 % för delen som överstiger 100 000 euro.
2. Innan medlemsstaterna tillämpar punkt 1 ska de, från det direktstöd som ska beviljas jordbrukaren enligt detta kapitel under ett visst kalenderår, dra av
- (a) de löner som har koppling till jordbruksverksamhet och som redovisats av jordbrukaren, inbegripet skatter och sociala avgifter relaterade till anställning, och
 - (b) den motsvarande kostnad för avlönat och oavlönat arbete som har koppling till jordbruksverksamhet som har utförts av personer som arbetar på det berörda jordbruksföretaget och som inte erhåller lön, eller som erhåller en lön som är lägre än det belopp som vanligtvis betalas ut för de utförda tjänsterna, men som ersätts genom det ekonomiska resultatet från jordbruksverksamheten.
- För att beräkna de belopp som avses i leden a och b ska medlemsstaterna använda de genomsnittliga standardlöner som har koppling till jordbruksverksamhet på nationell eller regional nivå multiplicerade med det antal årsarbetsenheter som deklarerats av den berörda jordbrukaren.
3. Det beräknade resultatet av minskningen av stöden ska användas till att bidra till finansieringen av det kompletterande omfördelningsinkomststödet för hållbarhet och därefter av de övriga interventioner som hör till frikopplat direktstöd.
- Medlemsstaterna får också använda hela eller delar av resultatet till att finansiera interventionstyper inom ramen för Ejflu enligt kapitel IV genom en överföring. En sådan överföring till Ejflu ska ingå i finansieringstabellerna i den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken och får ses över 2023 i enlighet med artikel 90. Den ska inte omfattas av den maximigräns för överföringar av medel från EGFJ till Ejflu som fastställs enligt artikel 90.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med regler som fastställer en enhetlig grund för beräkning av den minskning av stöd som anges i punkt 1 för att säkerställa rätt fördelning av medlen till de stödberättigade stödmottagarna.

AVSNITT 2

FRIKOPPLAT DIREKTSTÖD

UNDERAVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 16

Minimikrav för erhållande av frikopplat direktstöd

1. Medlemsstaterna ska bevilja frikopplat direktstöd enligt de villkor som anges i detta avsnitt och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Medlemsstaterna ska fastställa en arealtröskel och endast bevilja frikopplat direktstöd till riktiga jordbrukare vars stödberättigande areal inom det jordbruksföretag för vilket frikopplat direktstöd söks överstiger denna arealtröskel.
Vid fastställandet av arealtröskeln ska medlemsstater syfta till att säkerställa att det frikopplade direktstödet endast får beviljas riktiga jordbrukare om
 - (a) förvaltningen av det motsvarande stödet inte orsakar alltför stor administrativ börda, och
 - (b) de motsvarande beloppen utgör ett verkningsfullt bidrag till målen i artikel 6.1 till vilka frikopplat direktstöd bidrar.
3. De berörda medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkt 1 på de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna.

UNDERAVSNITT 2

GRUNDLÄGGANDE INKOMSTSTÖD FÖR HÅLLBARHET

Artikel 17 *Allmänna regler*

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla grundläggande inkomststöd för hållbarhet (nedan kallat *grundläggande inkomststöd*) i enlighet med de villkor som anges i detta underavsnitt och som specificeras närmare i deras strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla grundläggande inkomststöd i form av ett årligt frikopplat stöd per stödberättigande hektar.
3. Utan att det påverkar artiklarna 19–24 ska det grundläggande inkomststödet beviljas för varje stödberättigande hektar som deklarerats av en riktig jordbrukare.

Artikel 18 *Stödbelopp per hektar*

1. Såvida medlemsstaterna inte beslutar att bevilja det grundläggande inkomststöd grundat på stödrätter som avses i artikel 19 ska stödet betalas som ett enhetligt belopp per hektar.
2. Medlemsstaterna får besluta att dela upp beloppet för det grundläggande inkomststödet per hektar på olika grupper av territorier med liknande socioekonomiska förhållanden eller jordbruksförhållanden.

Artikel 19 *Stödrätter*

1. Medlemsstater som har tillämpat den ordning för grundstöd som anges i avdelning III kapitel I avsnitt 1 i förordning (EU) nr 1307/2013 får besluta att bevilja grundläggande inkomststöd grundat på stödrätter i enlighet med artiklarna 20–24 i den här förordningen.
2. Om medlemsstater som har tillämpat den ordning för grundstöd som anges i avdelning III kapitel I avsnitt 1 i förordning (EU) nr 1307/2013 beslutar att inte bevilja grundläggande inkomststöd grundat på stödrätter, ska de stödrätter som

tilldelats enligt förordning (EU) nr 1307/2013 upphöra att gälla den 31 december 2020.

Artikel 20

Värdet av stödrätter och konvergens

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med denna artikel fastställa stödrätternas enhetsvärde innan konvergens uppnås, genom att justera stödrätternas värde proportionellt till det värde som fastställs i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 för ansökningsåret 2020 och det relaterade stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön som anges i avdelning III kapitel III i den förordningen för ansökningsåret 2020.
2. Medlemsstaterna får besluta att dela upp stödrätternas värde i enlighet med artikel 18.2.
3. Medlemsstaterna ska senast ansökningsåret 2026 fastställa en högsta nivå för stödrätternas värde för den medlemsstat eller för varje grupp av territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2.
4. Om stödrätternas värde som fastställs i enlighet med punkt 1 inte är enhetligt i en medlemsstat eller i en grupp av territorier som definieras i enlighet med artikel 18.2 ska medlemsstaterna säkerställa att stödrätternas värde konvergerar mot ett enhetligt enhetsvärde senast ansökningsåret 2026.
5. Vid tillämpningen av punkt 4 ska medlemsstaterna, senast för ansökningsåret 2026, säkerställa att alla stödrätter har ett värde på minst 75 % av det genomsnittliga planerade enhetsbeloppet för det grundläggande inkomststödet för ansökningsåret 2026 enligt den strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som lämnas in i enlighet med artikel 106.1 för den medlemsstat eller för de territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2.
6. Medlemsstaterna ska finansiera den höjning av stödrätternas värde som krävs för att uppfylla kraven i punkterna 4 och 5 genom att använda alla potentiella resultat som uppstår vid tillämpning av punkt 3 och vid behov genom att minska skillnaden mellan det enhetsvärde på stödrätterna som fastställs i enlighet med punkt 1 och det genomsnittliga planerade enhetsbeloppet för det grundläggande inkomststödet för ansökningsåret 2026 enligt den strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som lämnas in i enlighet med artikel 106.1 för den medlemsstat eller för de territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa minskningen på alla eller vissa av stödrätterna med ett värde som fastställs i enlighet med punkt 1 och som överstiger det genomsnittliga planerade enhetsbeloppet för det grundläggande inkomststödet för ansökningsåret 2026 enligt den strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som lämnas in i enlighet med artikel 106.1 för den medlemsstat eller för de territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2.
7. De minskningar som avses i punkt 6 ska grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier. Utan att det påverkar den minsta gräns som fastställs i enlighet med punkt 5 får det i sådana kriterier ingå en fastställd högsta minskning som inte får vara lägre än 30 %.

Artikel 21
Aktivering av stödrätter

1. Medlemsstaterna ska bevilja riktiga jordbrukare som innehar ägda eller hyrda stödrätter grundläggande inkomststöd vid aktivering av dessa stödrätter. För aktivering av stödrätter ska medlemsstaterna säkerställa att riktiga jordbrukare deklarerar de stödberättigande hektar som omfattas av varje stöd rättighet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att stödrätterna, också vid faktiskt eller förtida arv, endast aktiveras i medlemsstaten eller i den grupp av territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2 där de tilldelades.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de aktiverade stödrätterna ger rätt till utbetalning av det belopp som anges i dem.

Artikel 22
Reserver för stödrätter

1. Varje medlemsstat som beslutar att bevilja grundläggande inkomststöd grundat på stödrätter ska förvalta en nationell reserv.
2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna, om de beslutar att dela upp det grundläggande inkomststödet i enlighet med artikel 18.2, besluta att ha en reserv för varje grupp av territorier som fastställs i enlighet med den artikeln.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att stödrätter ur reserven endast tilldelas riktiga jordbrukare.
4. Medlemsstaterna ska framför allt använda sin reserv för tilldelning av stödrätter till följande jordbrukare:
 - (a) Unga jordbrukare som nyligen startat ett jordbruksföretag för första gången.
 - (b) Jordbrukare som nyligen startat ett jordbruksföretag för första gången och som är ansvariga för jordbruksföretaget och har den utbildning eller de yrkesfärdigheter som medlemsstaterna kräver att unga jordbrukare ska ha.
5. Medlemsstaterna ska tilldela stödrätter till eller öka värdet på befintliga stödrätter som innehas av de riktiga jordbrukare som har rätt att erhålla stöd enligt ett definitivt domstolsavgörande eller ett definitivt administrativt avgörande fattat av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa riktiga jordbrukare erhåller det antal stödrätter och det värde på stödrätterna som fastställs i domstolsavgörandet eller det administrativa avgörandet vid en tidpunkt som ska fastställas av medlemsstaten.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att reserven fylls på genom linjär minskning av värdet på alla stödrätter när reserven inte räcker till för att täcka tilldelningen av stödrätter enligt punkterna 4 och 5.
7. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare regler om användningen av reserven och de fall som skulle föranleda påfyllning av den genom linjär minskning av värdet på alla stödrätter.
8. Medlemsstaterna ska fastställa värdet på nya stödrätter som tilldelas ur reserven till stödrätternas nationella genomsnittliga värde under det år tilldelningen sker eller till stödrätternas genomsnittliga värde för varje grupp av territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2 under det år tilldelningen sker.

9. Medlemsstaterna får besluta att öka värdet på befintliga stödrätter upp till det nationella genomsnittliga värdet under det år tilldelningen sker eller upp till det genomsnittliga värdet för varje grupp av territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2.

Artikel 23

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera den här förordningen med regler om

- (a) inrättandet av reserven,
- (b) tillträde till reserven,
- (c) innehållet i deklarationen och kraven för aktiveringen av stödrätter.

Artikel 24

Överlåtelse av stödrätter

1. Med undantag för överlåtelse genom faktiskt eller förtida arv ska stödrätter endast överlåtas till riktiga jordbrukare.
2. Om medlemsstaterna beslutar att dela upp det grundläggande inkomststödet i enlighet med artikel 18.2 ska stödrätterna endast överlåtas inom den grupp av territorier där de tilldelades.

Artikel 25

Utbetalning av enhetsbelopp till småbrukare

Medlemsstaterna får bevilja stöd till småbrukare enligt medlemsstaternas definition i form av enhetsbelopp, vilket ersätter direktstöd enligt detta avsnitt och avsnitt 3 i detta kapitel. Medlemsstaterna ska i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken utforma den motsvarande interventionen så att den blir frivillig för jordbrukarna.

UNDERAVSNITT 3

KOMPLETTERANDE INKOMSTSTÖD

Artikel 26

Kompletterande omfördelningsinkomststöd för hållbarhet

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kompletterande omfördelningsinkomststöd för hållbarhet (nedan kallat *omfördelningsinkomststöd*) i enlighet med de villkor som anges i denna artikel och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa omfördelning av stöd från stora till små eller medelstora jordbruksföretag genom att tillhandahålla ett omfördelningsinkomststöd i form av ett årligt frikopplat stöd per stödberättigande hektar till jordbrukare som har rätt till stöd enligt det grundläggande inkomststöd som avses i artikel 17.
3. Medlemsstaterna ska fastställa ett belopp per hektar eller olika belopp för olika intervall av hektar samt det högsta antal hektar per jordbrukare för vilket omfördelningsinkomststödet ska betalas.

4. Det planerade beloppet per hektar för ett givet ansökningsår får inte överstiga det nationella genomsnittliga beloppet för direktstöd per hektar för det ansökningsåret.
5. Det nationella genomsnittliga beloppet för direktstöd per hektar definieras som förhållandet mellan det nationella taket för direktstöd för ett givet ansökningsår enligt bilaga IV och total planerad output för det grundläggande inkomststödet för det ansökningsåret, uttryckt i antal hektar.

Artikel 27

Kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare

1. Medlemsstaterna får tillhandahålla kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare i enlighet med de villkor som anges i denna artikel och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Som en del av skyldigheterna att bidra till det särskilda mål att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutvecklingen i landsbygdsområden som anges i artikel 6.1 g och att avsätta minst 2 % av sina tilldelade direktstöd för detta mål i enlighet med artikel 86.4 får medlemsstaterna tillhandahålla ett kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare som nyligen har startat affärsverksamhet för första gången och som är berättigade till stöd inom ramen för det grundläggande inkomststöd som avses i artikel 17.
3. Det kompletterande inkomststödet för unga jordbrukare ska tillhandahållas i form av ett årligt och frikopplat stöd per stödberättigande hektar.

UNDERAVSNITT 4

SYSTEM FÖR KLIMATET OCH MILJÖN

Artikel 28

System för klimatet och miljön

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla stöd för system för klimatet och miljön (nedan kallade *miljösystem*) enligt de villkor som anges i denna artikel och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Medlemsstaterna ska inom ramen för denna interventionstyp stödja riktiga jordbrukare som gör åtaganden om att beakta jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön för stödberättigande hektar.
3. Medlemsstaterna ska fastställa förteckningen med jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön.
4. Dessa jordbruksmetoder ska utformas så att de uppfyller ett eller flera av de särskilda miljö- och klimatrelaterade mål som anges i artikel 6.1 d, e och f.
5. Enligt denna interventionstyp ska medlemsstaterna endast tillhandahålla stöd som täcker åtaganden som
 - (a) går utöver de relevanta föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i kapitel I avsnitt 2 i denna avdelning,
 - (b) går utöver de tillämpliga minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel, djurskydd och andra bindande krav som fastställs i nationell rätt och unionsrätten,

- (c) går utöver de villkor som fastställts för underhåll av jordbruksarealer i enlighet med artikel 4.1 a i denna förordning,
 - (d) skiljer sig från åtaganden för vilka stöd beviljas enligt artikel 65.
6. Stödet för miljösystem ska tillhandahållas i form av ett årligt stöd per stödberättigande hektar och ska beviljas som antingen
- (a) stöd som tillhandahålls utöver det grundläggande inkomststöd som anges i underavsnitt 2 i detta avsnitt, eller
 - (b) stöd som ersätter stödmottagare för alla eller delar av de merkostnader och det inkomstbortfall som uppstått till följd av de åtaganden som fastställs i enlighet med artikel 65.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att interventionerna enligt denna artikel är enhetliga med de som beviljas enligt artikel 65.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera den här förordningen med ytterligare regler för miljösystemen.

AVSNITT 3

KOPPLAT DIREKTSTÖD

UNDERAVSNITT 1

KOPPLAT INKOMSTSTÖD

Artikel 29

Allmänna regler

1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat inkomststöd till riktiga jordbrukare i enlighet med de villkor som anges i detta underavsnitt och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Medlemsstaternas interventioner ska hjälpa de sektorer som stöds och de produktioner eller särskilda typer av jordbruk som ingår i dem och som anges i artikel 30, med att komma till rätta med de problem de har genom att förbättra deras konkurrenskraft, hållbarhet eller kvalitet.
3. Det kopplade inkomststödet ska tillhandahållas i form av ett årligt stöd per hektar eller djur.

Artikel 30

Tillämpningsområde

Kopplat inkomststöd får endast beviljas följande sektorer och de produktioner eller särskilda typer av jordbruk som ingår i sektorerna och som är särskilt viktiga av ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl: spannmål, oljeväxter, proteingrödor, trindsädesslag, lin, hampa, ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker, skottskog med kort omloppstid och andra energi- och industrigrödor, med undantag för träd, som används för produktion av produkter som kan ersätta fossila material.

Artikel 31 *Stödberättigande*

1. Medlemsstaterna får endast bevilja kopplat inkomststöd i form av ett stöd per hektar för arealer som de har definierat som stödberättigande hektar.
2. Om det kopplade inkomststödet avser nötkreatur eller får och getter ska medlemsstaterna, som villkor för stödberättigande, ställa krav på identifiering och registrering av djur i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000³² eller rådets förordning (EG) nr 21/2004³³. Utan att det påverkar andra tillämpliga villkor för stödberättigande ska nötkreatur eller får och getter betraktas som stödberättigande på villkor att kraven på identifiering och registrering av djur uppfylls före ett visst datum under det gällande ansökningsåret som fastställs av medlemsstaterna.

Artikel 32 *Åtgärder för att undvika att stödmottagare som får kopplat inkomststöd drabbas av strukturella obalanser på marknaden inom en sektor*

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med avseende på åtgärder för att undvika att stödmottagare som får kopplat inkomststöd drabbas av strukturella obalanser på marknaden inom en sektor. Dessa delegerade akter får tillåta att medlemsstaterna beslutar att sådant kopplat inkomststöd kan fortsätta att betalas fram till och med 2027 på grundval av de produktionsenheter för vilka sådant stöd beviljats under en tidigare referensperiod.

Artikel 33 *Genomförande av samförståndsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om oljeväxter*

1. Om det kopplade inkomststödet avser vissa av eller alla de oljeväxter som avses i bilagan till samförståndsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om oljeväxter³⁴, får summan av de stödområden som grundas på den planerade output som ingår i de berörda medlemsstaternas strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken inte överstiga det maximala stödområde för hela unionen som fastställts för efterlevnad av unionens internationella åtaganden.

Kommissionen ska senast sex månader efter det att denna förordning träder i kraft anta genomförandeakter som fastställer ett vägledande referensstödområde för varje medlemsstat som beräknas på grundval av varje medlemsstats andel av det genomsnittliga odlingsområdet i unionen under de fem år som föregår året för denna

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

³³ Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

³⁴ Samförståndsavtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om oljeväxter inom ramen för Gatt (EGT L 147, 18.6.1993).

förordnings ikraftträdande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

2. Varje medlemsstat som har för avsikt att bevilja kopplat inkomststöd för oljeväxter och som berörs av det samförståndsavtal som avses i punkt 1 ska ange respektive planerad output i hektar i sitt förslag till strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 106.1.

Om det maximala stödområdet för hela unionen överskrids efter det att medlemsstaterna meddelat all sin planerade output, ska kommissionen för varje medlemsstat som meddelat ett överskott jämfört med sitt referensområde beräkna en minskningskoefficient som är proportionerlig i förhållande till den överskjutande delen av medlemsstatens planerade output. Detta ska leda till en anpassning av det maximala stödområde för hela unionen som avses i punkt 1. Varje berörd medlemsstat ska informeras om denna minskningskoefficient i kommissionens iakttagelser till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 106.3. Minskningkoefficienten för varje medlemsstat ska anges i den genomförandeakt genom vilken kommissionen godkänner sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 106.6.

Medlemsstaterna får inte ändra sitt stödområde på eget initiativ efter det datum som avses i artikel 106.1.

3. Om medlemsstaterna avser att öka sin planerade output som avses i punkt 1 och som godkänts av kommissionen i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, ska de meddela kommissionen om den ändrade planerade outputen genom en begäran om ändring av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 107 före den 1 januari det år som föregår det berörda ansökningsåret.

För att i tillämpliga fall undvika att det maximala stödområde för hela unionen som avses i punkt 1 första stycket överskrids, ska kommissionen se över de minskningskoefficienter som avses i den punkten för alla medlemsstater som överskrider sina referensområden i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Kommissionen ska informera berörda medlemsstater om ändringen av minskningskoefficienten senast den 1 februari det år som föregår det berörda ansökningsåret.

Varje berörd medlemsstat ska skicka in en motsvarande begäran om ändring av sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken med den ändrade minskningskoefficient som avses i andra stycket senast den 1 april det år som föregår det berörda ansökningsåret. Den ändrade minskningskoefficienten ska anges i den genomförandeakt som godkänner ändringen av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och som avses i artikel 107.8.

4. Med avseende på de oljeväxter som berörs av det samförståndsavtal som avses i punkt 1 första stycket ska medlemsstaterna informera kommissionen om det totala antal hektar för vilket stöd faktiskt har betalats ut, i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 121.

UNDERAVSNITT 2

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR BOMULL

Artikel 34 *Tillämpningsområde*

Medlemsstaterna ska bevilja ett grödspecifikt stöd för bomull till riktiga jordbrukare som producerar bomull enligt KN-nummer 5201 00 enligt de villkor som anges i detta underavsnitt.

Artikel 35 *Allmänna regler*

1. Det grödspecifika stödet för bomull ska beviljas per stödberättigande hektar bomull. Arealen ska vara stödberättigande endast om den ligger på jordbruksmark som medlemsstaten har godkänt för bomullsproduktion, om arealen har besåts med sorter som är godkända av medlemsstaten och bomullen har skördats under normala odlingsbetingelser.
2. Det grödspecifika stödet för bomull ska beviljas för bomull av sund och god marknadsmässig kvalitet.
3. Medlemsstaterna ska ge tillstånd för den mark och de sorter som avses i punkt 1 i enlighet med de regler och villkor som avses i punkt 4.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med regler och villkor för godkännande av mark och sorter för det grödspecifika stödet för bomull.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för tillståndsförfarandet för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull och för meddelande till producenterna i samband med tillståndet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

Artikel 36 *Basarealer, fast avkastning och referensbelopp*

1. De nationella basarealerna ska vara följande:
 - Bulgarien: 3 342 ha
 - Grekland: 250 000 ha
 - Spanien: 48 000 ha
 - Portugal: 360 ha
2. Fast avkastning under referensperioden ska uppgå till följande kvantiteter:
 - Bulgarien: 1,2 ton/ha
 - Grekland: 3,2 ton/ha
 - Spanien: 3,5 ton/ha
 - Portugal: 2,2 ton/ha

3. Det grödsspecifika stödbeloppet per stödberättigande hektar ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:
 - Bulgarien: 624,11 euro
 - Grekland: 225,04 euro
 - Spanien: 348,03 euro
 - Portugal: 219,09 euro
4. Om den stödberättigande bomullsarealen i en viss medlemsstat och under ett visst år överskrider den basareal som fastställs i punkt 1 ska det belopp som avses i punkt 3 för denna medlemsstat minskas i proportion till överskridandet av basarealen.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om villkoren för beviljande av det grödsspecifika stödet för bomull, om kraven för stödberättigande och om jordbruksmetoder.
6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler för beräkningen av den minskning som föreskrivs i punkt 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

Artikel 37 *Godkända branschorganisationer*

1. I detta underavsnitt avses med *godkänd branschorganisation* en juridisk person som består av jordbrukare som producerar bomull samt åtminstone ett rensningsföretag, vars verksamhet bland annat består av
 - (a) åtgärder för bättre samordning av saluföringen av bomull, i synnerhet med hjälp av studier och marknadsundersökningar,
 - (b) utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna,
 - (c) åtgärder för styrning av produktionen mot produkter som är bättre anpassade till marknadsbehoven och konsumenternas krav, i synnerhet i fråga om kvalitet och konsumentskydd,
 - (d) uppdatering av metoder och teknik för att förbättra produktkvaliteten,
 - (e) utarbetande av marknadsföringsstrategier för bomull med hjälp av system för kvalitetscertifiering.
2. De medlemsstater i vilka det finns rensningsföretag ska godkänna de branschorganisationer som uppfyller kriterierna enligt punkt 3.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera den här förordningen med regler om
 - (a) kriterier för godkännande av branschorganisationer,
 - (b) producenters skyldigheter,
 - (c) situationer där de godkända branschorganisationerna inte uppfyller de kriterier som avses i led a.

Artikel 38
Beviljande av stöd

1. Jordbrukarna ska beviljas det grödsspecifika stödet för bomull per stödberättigande hektar enligt artikel 36.
2. För jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation ska det grödsspecifika stödet för bomull per stödberättigande hektar inom den basareal som anges i artikel 36.1, ökas med ett belopp på 2 euro.

KAPITEL III
SEKTORSSPECIFIKA INTERVENTIONSTYPER

AVSNITT 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 39
Tillämpningsområde

I detta kapitel anges regler om interventionstyperna inom följande sektorer:

- (a) Den sektor för frukt och grönsaker som avses i artikel 1.2 i i förordning (EU) nr 1308/2013.
- (b) Den sektor för biodlingsprodukter som avses i artikel 1.2 v i förordning (EU) nr 1308/2013.
- (c) Den sektor för vin som avses i artikel 1.2 l i förordning (EU) nr 1308/2013.
- (d) Den sektor för humle som avses i artikel 1.2 f i förordning (EU) nr 1308/2013.
- (e) Den sektor för olivolja och bordsoliver som avses i artikel 1.2 g i förordning (EU) nr 1308/2013.
- (f) De övriga sektorer som avses i artikel 1.2 a–h, k, m, o–t och w i förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 40
Obligatoriska och frivilliga sektorsspecifika interventionstyper

1. De sektorsspecifika interventionstyperna inom den sektor för frukt och grönsaker som avses i artikel 39 a och den sektor för biodling som avses i artikel 39 b ska vara obligatoriska för varje medlemsstat.
2. Den sektorsspecifika interventionstypen inom den sektor för vin som avses i artikel 39 c ska vara obligatorisk för de medlemsstater som förtecknas i bilaga V.
3. Medlemsstaterna får i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja att genomföra de sektorsspecifika interventionstyper som avses i artikel 39 d, e och f.
4. Den medlemsstat som anges i artikel 82.3 får endast genomföra den sektorsspecifika interventionstyp som avses i artikel 39 f inom humlesektorn om den medlemsstaten i sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken beslutar att inte genomföra den sektorsspecifika interventionstyp som avses i artikel 39 d.

5. De medlemsstater som anges i artikel 82.4 får endast genomföra den sektorsspecifika interventionstyp som avses artikel 39 f inom sektorn för olivolja och bordsdruvor om de medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken beslutar att inte genomföra den sektorsspecifika interventionstyp som avses i artikel 39 e.

Artikel 41

Delegerade befogenheter för ytterligare krav för sektorsspecifika interventionstyper

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med ytterligare krav än de som fastställs i detta kapitel, i synnerhet när det gäller

- (a) säkerställande av att de interventionstyper som fastställs i detta kapitel fungerar väl,
- (b) grundvalen för beräkningen av det ekonomiska stöd från unionen som avses i detta kapitel, inbegripet referensperioderna och beräkningen av värdet av den saluförda produktionen,
- (c) den högsta nivån av ekonomiskt stöd från unionen för de tillbakadraganden från marknaden som avses i artikel 46.4 a och de interventionstyper som avses i artikel 52.3,
- (d) reglerna för fastställande av ett utgiftstak för den återplantering av vinodlingar som avses i artikel 52.1 a,
- (e) reglerna om att producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning samt undantag från detta krav för att undvika ytterligare administrativa bördor, och regler om frivillig certifiering av destillerier.

AVSNITT 2

SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

Artikel 42

Mål inom sektorn för frukt och grönsaker

Följande mål ska eftersträvas inom sektorn för frukt och grönsaker:

- (a) Planera produktionen, anpassa produktionen till efterfrågan, särskilt vad gäller kvalitet och kvantitet, optimera produktionskostnaderna och avkastningen på investeringar samt stabilisera producentpriserna; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, b, c och i.
- (b) Koncentration av utbudet och utsläppande av produkterna från sektorn för frukt och grönsaker på marknaden, bland annat genom direktmarknadsföring; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a och c.
- (c) Forskning om och utveckling av hållbara produktionsmetoder, inbegripet motståndskraft mot skadegörare, och innovativa metoder som stärker ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, c och i.
- (d) Utveckla, genomföra och främja produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, miljövänliga odlings- och produktionsmetoder, hållbart nyttjande av naturresurser för att särskilt skydda vatten, mark, luft, biologisk mångfald och andra naturresurser; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 e och f.

- (e) Bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringar enligt artikel 6.1 d.
- (f) Främja produkters kommersiella värde och kvalitet, bland annat genom att förbättra produktkvaliteten och utveckla produkter som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning eller som omfattas av ett nationellt kvalitetssystem; dessa mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 b.
- (g) Främja och marknadsföra produkter inom sektorn för frukt och grönsaker, i färsk eller bearbetad form; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 b och c.
- (h) Öka konsumtionen av produkter inom sektorn för frukt och grönsaker, i färsk eller bearbetad form; dessa mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6 i.
- (i) Krisförebyggande och krishantering som syftar till att undvika samt hantera kriser på frukt- och grönsaksmarknaderna; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, b och c.

Artikel 43

Interventionstyper inom sektorn för frukt och grönsaker

1. När det gäller de mål som anges i artikel 42 a–h ska medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja en eller flera av följande interventionstyper:
 - (a) Investeringar i materiella och immateriella tillgångar, särskilt med fokus på vattenbesparing, energibesparing, ekologiska förpackningar och avfallsreducering.
 - (b) Forskning och experimentell produktion, särskilt med fokus på vattenbesparing, energibesparing, ekologiska förpackningar och avfallsreducering, motståndskraft mot skadegörare, begränsning av risker och effekter från användning av bekämpningsmedel, förhindrande av skador som orsakas av ogynnsamma väderförhållanden och främjad användning av frukt- och grönsakssorter som är anpassade till förändrade klimatförhållanden.
 - (c) Ekologisk produktion.
 - (d) Integrerad produktion.
 - (e) Åtgärder för att bevara mark och öka markens kolinnehåll.
 - (f) Åtgärder för att skapa och bevara livsmiljöer som gynnar den biologiska mångfalden eller bevarar landskapet, bl.a. genom att bevara historiska inslag.
 - (g) Åtgärder för att spara energi, öka energieffektiviteten och öka användningen av förnybar energi.
 - (h) Åtgärder för att öka motståndskraften mot skadegörare.
 - (i) Åtgärder för att förbättra vattenanvändningen och vattenförvaltningen, inbegripet vattenbesparing och dränering.
 - (j) Åtgärder för att minska avfallsproduktionen och öka avfallshanteringen.
 - (k) Åtgärder för att öka hållbarheten och effektiviteten när det gäller transporter och lagring av produkter inom sektorn för frukt och grönsaker.
 - (l) Åtgärder för att begränsa klimatförändringar, för anpassning till klimatförändringar och för att öka användningen av förnybar energi.

- (m) Genomförande av unionens och medlemsstaternas kvalitetssystem.
 - (n) Främjande åtgärder och kommunikation, inbegripet åtgärder och verksamhet som syftar till diversifiering och konsolidering av marknaderna för frukt och grönsaker och till information om hälsofördelarna med konsumtion av frukt och grönsaker.
 - (o) Rådgivningstjänster och tekniskt bistånd, särskilt med avseende på hållbara metoder för skadedjursbekämpning, hållbar användning av bekämpningsmedel samt anpassning till och begränsning av klimatförändringar.
 - (p) Utbildning och utbyte av bästa praxis, särskilt med avseende på hållbara metoder för skadedjursbekämpning, hållbar användning av bekämpningsmedel samt bidragande till anpassning till och begränsning av klimatförändringarna.
2. När det gäller det mål som anges i artikel 42 i ska medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja en eller flera av följande interventionstyper:
- (a) Inrättande av och/eller påfyllning av medel i gemensamma fonder av producentorganisationer och av sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013.
 - (b) Investeringar i materiella och immateriella tillgångar för en effektivare förvaltning av de volymer som släpps ut på marknaden.
 - (c) Återplantering av fruktträdgårdar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet.
 - (d) Tillbakadragande från marknaden för gratisutdelning eller annat ändamål.
 - (e) Grön skörd som innebär skörd i ett visst område av samtliga omogna och oavsättbara produkter som inte har skadats redan före den gröna skörden, vare sig på grund av väderförhållanden eller sjukdom eller på annat sätt.
 - (f) Obärgad skörd av frukt och grönsaker som innebär avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet, undantaget produkter som förstörts genom väderförhållanden eller sjukdom.
 - (g) Skördeförsäkring som bidrar till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp, samtidigt som det säkerställs att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.
 - (h)Handledning till andra producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 eller till enskilda producenter.
 - (i) Genomförande och förvaltning av tredjeländers växtskyddsprotokoll på unionens territorium för att underlätta tillträdet till tredjelandsmarknader.
 - (j) Genomförande av unionens och medlemsstaternas kvalitetssystem.
 - (k) Rådgivningstjänster och tekniskt bistånd, särskilt med avseende på hållbara metoder för skadedjursbekämpning och hållbar användning av bekämpningsmedel.

3. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken definiera interventionerna som svarar mot de interventionstyper som valts i enlighet med punkt 1 och 2.

Artikel 44
Operativa program

1. Målen i artikel 42 och de interventioner inom sektorn för frukt och grönsaker som fastställs av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska genomföras genom godkända operativa program av de producentorganisationer och/eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013, i enlighet med de villkor som fastställs i denna artikel.
2. De operativa programmen ska ha en minsta varaktighet på tre år och en högsta varaktighet på sju år. De ska eftersträva de mål som anges i artikel 42 d och e, och minst två andra mål som anges i den artikeln.
3. För varje mål som valts ska de operativa programmen beskriva de interventioner som valts bland dem som fastställs av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
4. De operativa programmen ska lämnas in av de producentorganisationer och/eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 till medlemsstaterna för godkännande.
5. Operativa program får endast genomföras av de producentorganisationer eller de sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013.
6. Operativa program för sammanslutningar av producentorganisationer får inte omfatta samma interventioner som medlemsorganisationernas operativa program. Medlemsstaterna ska beakta de operativa programmen för sammanslutningar av producentorganisationer tillsammans med medlemsorganisationernas operativa program.

För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa att

 - (a) interventioner inom ramen för de operativa programmen för en sammanslutning av producentorganisationer helt och hållet finansieras genom bidrag från den sammanslutningens medlemsorganisationer och att sådan finansiering tas från dessa medlemsorganisationers driftsfonder,
 - (b) interventioner och deras motsvarande finansiella andel anges i det operativa programmet för varje medlemsorganisation.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att
 - (a) minst 20 % av utgifterna inom de operativa programmen omfattar de interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 42 d och e,
 - (b) minst 5 % av utgifterna inom de operativa programmen omfattar den intervention som är kopplad till det mål som anges i artikel 42 c,
 - (c) de interventioner inom de interventionstyper som anges i artikel 43.2 d, e och f inte överstiger en tredjedel av de totala utgifterna inom operativa program.

Artikel 45
Driftsfonder

1. Producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker och/eller deras sammanslutningar får inrätta driftsfonder. Fonderna ska finansieras genom
 - (a) ekonomiska bidrag från
 - i) medlemmar i producentorganisationen och/eller själva producentorganisationen, eller
 - ii) sammanslutningar av producentorganisationer genom medlemmarna i dessa sammanslutningar,
 - (b) ekonomiskt stöd från unionen, som får beviljas producentorganisationer eller deras sammanslutningar, om dessa sammanslutningar lägger fram ett operativt program.
2. Driftsfonderna får endast användas för att finansiera operativa program som godkänts av medlemsstaterna.

Artikel 46
Ekonomiskt stöd från unionen till sektorn för frukt och grönsaker

1. Det ekonomiska stödet från unionen ska motsvara summan av de faktiskt inbetalade ekonomiska bidrag som avses i artikel 45.1 a och som begränsas till 50 % av de faktiskt verkställda utgifterna.
2. Det ekonomiska stödet från unionen ska begränsas till
 - (a) 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen för varje producentorganisation,
 - (b) 4,5 % av värdet av den saluförda produktionen för varje sammanslutning av producentorganisationer,
 - (c) 5 % av värdet av den saluförda produktionen för varje gränsöverskridande producentorganisation eller gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer.

Genom undantag från första stycket får det ekonomiska stödet från unionen ökas på följande sätt:

- (a) När det gäller producentorganisationer får procentsatsen ökas till 4,6 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för en eller flera interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 42 c, d, e, g, h och i.
- (b) När det gäller sammanslutningar av producentorganisationer får procentsatsen ökas till 5 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 4,5 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för en eller flera interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 42 c, d, e, g, h och i och som genomförs av sammanslutningen av producentorganisationer på medlemmarnas vägnar.
- (c) När det gäller gränsöverskridande producentorganisationer eller gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer får procentsatsen ökas till 5,5 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 5 % av värdet av den saluförda

produktionen endast används för en eller flera interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 42 c, d, e, g, h och i och som genomförs av sammanslutningen av producentorganisationer på medlemmarnas vägnar.

3. På begäran av en producentorganisation ska den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ökas till 60 % för ett operativt program eller en del av ett operativt program, som uppfyller minst ett av följande villkor:
- (a) Producentorganisationer verkar i olika medlemsstater och genomför gränsöverskridande interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 42 b och e.
 - (b) En eller flera producentorganisationer är verksamma i interventioner som genomförs över branschgränserna.
 - (c) Det operativa programmet omfattar endast särskilt stöd för produktion av ekologiska produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 834/2007³⁵.
 - (d) Det operativa programmet genomförs för första gången av en sammanslutning av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013.
 - (e) Producentorganisationer står för mindre än 20 % av produktionen av frukt och grönsaker i en medlemsstat.
 - (f) Producentorganisationen är verksam i ett av unionens yttersta randområden enligt artikel 349 i EUF-fördraget.
 - (g) Det operativa programmet omfattar de interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 42 c, d, e, h och i.
4. Den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ska ökas till 100 % i följande fall:
- (a) Tillbakadraganden från marknaden av frukt och grönsaker som inte överstiger 5 % av volymen saluförd produktion från varje producentorganisation och som avyttras
 - i) genom gratis utdelning till välgörenhetsorganisationer och välgörenhetsstiftelser, som har godkänts för detta ändamål av medlemsstaterna, för användning i deras arbete med att hjälpa personer som enligt nationell rätt har rätt till offentligt understöd, särskilt på grund av att de saknar tillräckliga medel för sitt uppehälle,
 - ii) genom gratis utdelning till kriminalvårdsanstalter, skolor, offentliga utbildningsinstitutioner, sådana inrättningar som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1308/2013 och feriekolonier samt till sjukhus och ålderdomshem som utsetts av medlemsstaterna, varvid dessa ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de utdelade kvantiteterna utgör ett extra tillskott till de kvantiteter som normalt köps in av dessa inrättningar,

³⁵ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

- (b) åtgärder i samband med handledning av andra producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013, förutsatt att de producentorganisationerna är från de regioner i medlemsstaterna som avses i artikel 47.2 i denna förordning, eller av enskilda producenter.

Artikel 47

Nationellt ekonomiskt stöd

1. I de regioner i medlemsstaterna där andelen organiserade producenter inom sektorn för frukt och grönsaker ligger betydligt under unionsgenomsnittet, får medlemsstaterna bevilja de producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 ett nationellt ekonomiskt stöd på högst 80 % av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 45.1 a och högst 10 % av värdet av den saluförda produktionen för producentorganisationen i fråga. Det nationella ekonomiska stödet ska komplettera driftsfonden.
2. Andelen organiserade producenter i en medlemsstatsregion ska anses vara betydligt under unionsgenomsnittet om organisationsgraden i genomsnitt varit lägre än 20 % tre år i rad före genomförandet av det operativa programmet. Andelen organiserade producenter ska beräknas som det värde av frukt- och grönsaksproduktionen som erhållits i den berörda regionen och som saluförts av producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013, dividerat med det totala värde av frukt- och grönsaksproduktionen som erhållits i denna region.

Medlemsstater som beviljar nationellt ekonomiskt stöd i enlighet med punkt 1 ska underrätta kommissionen om de regioner som uppfyller kriterierna enligt punkt 2 och om det nationella ekonomiska stöd som beviljats producentorganisationer i dessa regioner.

AVSNITT 3

BIODLINGSSEKTORN

Artikel 48

Mål inom biodlingssektorn

Medlemsstaterna ska eftersträva minst ett av de särskilda mål som anges i artikel 6.1 inom biodlingssektorn.

Artikel 49

Interventionstyper inom biodlingssektorn och ekonomiskt stöd från unionen

1. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken för varje mål i artikel 6.1 välja en eller flera av följande interventionstyper inom biodlingssektorn:
 - (a) Tekniskt bistånd till biodlare och biodlarorganisationer.
 - (b) Åtgärder för bekämpning av angrepp på bibestånd och sjukdomar som drabbar bibestånd, särskilt varroasjukan.
 - (c) Åtgärder för rationalisering vid flyttning av bisamhällen.
 - (d) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter.
 - (e) Utökning av bibestånden i unionen.

- (f) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av forskningsprogram om biodling och biodlingsprodukter.
 - (g) Marknadsövervakningsåtgärder.
 - (h) Åtgärder för att höja produktkvaliteten.
2. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken motivera sina val av särskilda mål och interventionstyper. Medlemsstaterna ska definiera interventionerna för de valda interventionstyperna.
 3. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ange den finansiering som tillhandahålls av dem för de interventionstyper som valts i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
 4. Det ekonomiska stödet från unionen till de interventioner som avses i punkt 2 ska utgöra högst 50 % av utgifterna. Den återstående delen av utgifterna ska bäras av medlemsstaterna.
 5. Medlemsstaterna ska vid utarbetandet av sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken rådgöra med företrädare för organisationer inom biodlingssektorn.
 6. Medlemsstaterna ska varje år meddela kommissionen om antalet bikupor i deras territorium.

Artikel 50

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med ytterligare krav än de som fastställs i detta avsnitt avseende

- (a) medlemsstaternas skyldighet att varje år meddela kommissionen om antalet bikupor i deras territorium i enlighet med artikel 49.6,
- (b) definitionen av en bikupa och metoder för beräkning av antalet bikupor,
- (c) det lägsta unionsbidraget till utgifterna i samband med genomförandet av de interventionstyper och interventioner som anges i artikel 49.

AVSNITT 4

VINSEKTORN

Artikel 51

Mål inom vinsektorn

Medlemsstaterna ska eftersträva ett eller flera av följande mål inom vinsektorn:

- (a) Förbättra konkurrenskraften hos unionens vinproducenter, inbegripet att bidra till förbättring av hållbara produktionssystem och minskning av miljöpåverkan från unionens vinsektor; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 b–f och h.
- (b) Förbättra resultaten hos unionens vinföretag och deras anpassning till marknadens krav och förbättra deras konkurrenskraft avseende produktion och saluföring av vinprodukter, inbegripet energibesparing, global energieffektivitet och hållbara processer; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a–e, g och h.

- (c) Bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på unionens vinmarknad och därmed förebygga marknadskriser; detta mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 a.
- (d) Bidra till att trygga intäkterna för unionens vinproducenter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, djur, sjukdomar eller skadedjursangrepp; detta mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 a.
- (e) Öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter, särskilt genom att utveckla innovativa produkter, processer och innovativ teknik och genom att skapa värde i något skede av försörjningskedjan, inbegripet inslag som avser kunskapsöverföring; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, b, c, e och i.
- (f) Använda biprodukter från vinframställning för industriella och energirelaterade ändamål för att säkerställa vinkvaliteten och samtidigt skydda miljön; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 d och e.
- (g) Bidra till att öka konsumenternas medvetenhet om ansvarsfull vinkonsumtion och om unionens kvalitetssystem för vin; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 b och i.
- (h) Öka konkurrenskraften hos unionens vinprodukter i tredjeländer; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 b och h.
- (i) Bidra till att öka producenternas motståndskraft mot konjunkturväxlingar; detta mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 a.

Artikel 52

Interventionstyper inom vinsektorn

1. För varje mål som valts bland målen i artikel 51 i ska medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja en eller flera av följande interventionstyper:
 - (a) Omstrukturering och omställning av vinodlingar, inbegripet återplantering av vinodlingar om detta är nödvändigt efter obligatorisk rójning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet, men undantaget normal förnyelse av uttjanta vinodlingar som innebär återplantering av samma skifte med samma druvsort enligt samma vinodlingsmetod.
 - (b) Materiella och immateriella investeringar i bearbetningsanläggningar och infrastruktur för vinframställning samt strukturer och verktyg för saluföring.
 - (c) Grön skörd som innebär fullständig destruktion eller borttagande av omogna druvklasar i syfte att reducera avkastningen från det berörda området till noll, och undantaget obärgad skörd som innebär att säljbara druvor lämnas på vinstockarna vid utgången av den normala produktionscykeln.
 - (d) Skördeförsäkring mot förluster förorsakade av ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer, djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.
 - (e) Materiella och immateriella investeringar i innovation som utgörs av utveckling av innovativa produkter och biprodukter från vinframställning, processer och innovativ teknik samt andra investeringar som skapar värde i

något skede av försörjningskedjan, inbegripet inslag som avser kunskapsöverföring.

- (f) Destillation av biprodukter från vinframställning som har utförts i enlighet med begränsningarna i del II avsnitt D i bilaga VIII till förordning (EU) nr 1308/2013.
 - (g) Informationsåtgärder som utförs i medlemsstaterna avseende unionens vin och som uppmuntrar till ansvarsfull vinkonsumtion eller främjar unionens kvalitetssystem för skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning.
 - (h) Främjande åtgärder som utförs i tredjeländer och som utgörs av en eller flera av följande saker:
 - i) PR, säljfrämjande åtgärder eller reklam, som särskilt betonar fördelarna med den höga standarden hos unionsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet eller miljö.
 - ii) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.
 - iii) Informationskampanjer, särskilt om unionens kvalitetssystem avseende skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.
 - iv) Undersökningar om nya marknader som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.
 - v) Utvärderingsstudier av resultaten av informationsåtgärderna och de säljfrämjande åtgärderna.
 - vi) Utarbetande av tekniska dokument, inbegripet laboratorieprovningar och laboratoriebedömningar, avseende oenologiska metoder, fytosanitära och hygieniska regler samt andra tredjelandskrav för import av produkter inom vinsektorn för att underlätta tillträdet till tredjelandsmarknader.
 - (i) Tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för inrättandet av gemensamma fonder.
2. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken motivera sina val av mål och interventionstyper inom vinsektorn. Medlemsstaterna ska definiera interventionerna för de valda interventionstyperna.
 3. Medlemsstaterna ska utöver de krav som anges i avdelning V i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ange en tidsplan för genomförandet av de valda interventionstyperna, interventionerna och en allmän finansieringsöversikt som visar vilka medel som ska sättas in och den planerade tilldelningen av medel mellan de valda interventionstyperna och mellan interventionerna i enlighet med de tilldelningar som anges i bilaga V.

Artikel 53

Ekonomiskt stöd från unionen till vinsektorn

1. Det ekonomiska stödet från unionen för den omstrukturering och omställning av vinodlingar som avses i artikel 52.1 a får inte överstiga 50 % av de faktiska kostnaderna för omstrukturering och omställning av vinodlingar eller 75 % av de

faktiska kostnaderna för omstrukturering och omställning av vinodlingar i mindre utvecklade regioner.

Stödet får endast tillhandahållas i form av ersättning till producenter för förlorad inkomst på grund av genomförandet av interventionen och bidraget till kostnaderna för omstrukturering och omställning. Ersättningen till producenterna för förlorad inkomst på grund av genomförandet av interventionen får täcka upp till 100 % av den gällande förlusten.

2. Det ekonomiska stödet från unionen för de investeringar som avses i artikel 52.1 b får inte överstiga följande gränser:
 - (a) 50 % av stödberättigande investeringskostnader i mindre utvecklade regioner.
 - (b) 40 % av stödberättigande investeringskostnader i andra regioner än mindre utvecklade regioner.
 - (c) 75 % av stödberättigande investeringskostnader i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget.
 - (d) 65 % av stödberättigande investeringskostnader på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013.

Den högsta nivå för det ekonomiska stödet från unionen som anges i första stycket får endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG³⁶. Det får dock beviljas alla företag i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget och på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013.

För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har färre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner euro ska de högsta nivåer som anges i första stycket halveras.

Ekonomiskt stöd från unionen får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i unionens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter³⁷.

3. Det ekonomiska stödet från unionen för den gröna skörd som avses i artikel 52.1 c får inte överskrida 50 % av summan av de direkta kostnaderna för destruktions eller borttagande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktions eller borttagande.
4. Det ekonomiska stödet från unionen för den skördeförsäkring som avses i artikel 52.1 d får inte överstiga följande gränser:
 - (a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot förluster som uppstår till följd av ogynnsamma väderförhållanden som kan jämföras med naturkatastrofer.

³⁶ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

³⁷ Meddelande från kommissionen av den 31 juli 2014, *Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter* (2014/C 249/01).

- (b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten har tecknat för att försäkra sig mot
 - i) förluster enligt led a och förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderförhållanden,
 - ii) förluster som uppstått till följd av djur- eller växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

Ekonomiskt stöd från unionen för skördeförsäkring får beviljas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras förlorade inkomst, med beaktande av eventuell ersättning som producenterna kan ha fått från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken. I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

5. Det ekonomiska stödet från unionen för den innovation som avses i artikel 52.1 e får inte överstiga följande gränser:

- (a) 50 % av stödberättigande investeringskostnader i mindre utvecklade regioner.
- (b) 40 % av stödberättigande investeringskostnader i andra regioner än mindre utvecklade regioner.
- (c) 75 % av stödberättigande investeringskostnader i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget.
- (d) 65 % av stödberättigande investeringskostnader på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013.

Den högsta nivå för det ekonomiska stödet från unionen som anges i första stycket får endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG. Det får dock gälla för alla företag i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget och på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013.

För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har färre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner euro ska den högsta stödnivå som anges i första stycket halveras.

6. Det ekonomiska stödet från unionen för de informationsåtgärder och främjande åtgärder som avses i artikel 52.1 g och h får inte överskrida 50 % av de stödberättigande utgifterna.
7. Det ekonomiska stödet från unionen för den destillation av biprodukter från vinframställning som avses i artikel 52.1 f ska fastställas av kommissionen i enlighet med de särskilda regler som anges i artikel 54.3 genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

Artikel 54

Särskilda regler om ekonomiskt stöd från unionen till vinsektorn

1. De berörda medlemsstaterna ska säkerställa att det ekonomiska stödet från unionen för skördeförsäkring inte snedvrider konkurrensen på försäkringsmarknaden.

2. De berörda medlemsstaterna ska inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter får ersättning som överstiger den gräns som anges i artikel 53.3.
3. Beloppet för det ekonomiska stödet från unionen för destillation av biprodukter från vinframställning ska fastställas per volymprocent och hektoliter för den producerade alkoholen. Inget ekonomiskt stöd från unionen ska betalas för den volym alkohol i de biprodukter som ska destilleras som överskrider 10 % i förhållande till alkoholvolymen i det framställda vinet.

De berörda medlemsstaterna ska säkerställa att det ekonomiska stödet från unionen för destillation av biprodukter från vinframställning betalas ut till destillatörer som bearbetar biprodukter från vinframställning som levereras för destillation till råalkohol med en alkoholhalt på minst 92 volymprocent.

Det ekonomiska stödet från unionen ska innefatta en klumpsumma för att kompensera kostnaderna för insamling av biprodukterna från vinframställning. Detta belopp ska överföras från destillatören till producenten, om dessa kostnader bärs av producenten.

De berörda medlemsstaterna ska säkerställa att den alkohol som framställs genom den destillation av biprodukter från vinframställning som avses i artikel 52.1 f för vilken ekonomiskt stöd från unionen har beviljats används uteslutande för industriella eller energirelaterade ändamål som inte snedvrider konkurrensen.
4. De berörda medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken fastställa en minsta procentandel av utgifter för åtgärder som syftar till skydd av miljön, anpassning till klimatförändringar, förbättrad hållbarhet i produktionssystem och produktionsprocesser, minskad miljöpåverkan från unionens vinsektor, energibesparingar och förbättrad global energieffektivitet inom vinsektorn.

AVSNITT 5

HUMLESEKTORN

Artikel 55

Mål och interventionstyper inom humlesektorn

1. Den medlemsstat som anges i artikel 82.3 ska eftersträva ett eller flera av följande mål inom humlesektorn:
 - (a) Planera produktionen och anpassa produktionen till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, b och c.
 - (b) Främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av produkterna från humlesektorn på marknaden, bland annat genom direktmarknadsföring; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a och c.
 - (c) Optimera produktionskostnaderna och avkastningen på investeringar som görs som svar på miljöstandarder samt att stabilisera produktionspriserna; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a och c.
 - (d) Forskning om och utveckling av hållbara produktionsmetoder, inbegripet motståndskraft mot skadegörare, och innovativa metoder som stärker ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, c och i.

- (e) Främja, utveckla och genomföra produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, miljövänliga odlings- och produktionsmetoder, hållbart nyttjande av naturresurser för att särskilt skydda vatten, mark och andra naturresurser; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 e och f.
 - (f) Bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringar såsom anges i artikel 6.1 d.
2. Den medlemsstat som anges i artikel 82.3 ska i sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken definiera en eller flera av de interventionstyper som anges i artikel 60 i syfte att uppnå de mål i punkt 1 som valts. Den ska definiera interventionerna för de valda interventionstyperna. Den medlemsstat som anges i artikel 82.3 ska i sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken motivera valet av mål, interventionstyper och interventioner för uppnåendet av de målen.

AVSNITT 6

SEKTORN FÖR OLIVOLJA OCH BORDSOLIVER

Artikel 56

Mål inom sektorn för olivolja och bordsoliver

De medlemsstater som anges i artikel 82.4 ska eftersträva ett eller flera av följande mål inom sektorn för olivolja och bordsoliver:

- (a) Stärka organisationen och förvaltningen inom produktion av olivolja och bordsoliver; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a och b.
- (b) Förbättra konkurrenskraften hos sektorn för olivolja och bordsoliver på medellång och lång sikt, särskilt genom modernisering; detta mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 c.
- (c) Minska miljöpåverkan från och bidra till klimatåtgärder genom olivodling; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 d och e.
- (d) Förbättra kvaliteten på olivolja och bordsoliver; detta mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 f.
- (e) Forskning om och utveckling av hållbara produktionsmetoder, inbegripet motståndskraft mot skadegörare, och innovativa metoder som stärker ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling; detta mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, c och i.
- (f) Krisförebyggande och krishantering som syftar till att förbättra motståndskraften mot skadegörare samt undvika och hantera kriser på marknaderna för olivolja och bordsoliver; detta mål rör det särskilda mål som anges i artikel 6.1 h.

Artikel 57

Interventionstyper och deras genomförande inom sektorn för olivolja och bordsoliver

- 1. Den medlemsstat som anges i artikel 82.4 ska i sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja en eller flera av de interventionstyper som anges i artikel 60 i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 56. Medlemsstaterna ska definiera interventionerna för de valda interventionstyperna.

2. De interventioner som fastställs av de medlemsstater som anges i artikel 82.4 ska genomföras genom godkända operativa program av de producentorganisationer och/eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013. Artiklarna 61 och 62 i denna förordning ska gälla för detta ändamål.

Artikel 58

Ekonomiskt stöd från unionen

1. Det ekonomiska stödet från unionen till de stödberättigande kostnaderna får inte överstiga
 - (a) 75 % av de faktiska utgifterna för interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 56 a, b, c och e,
 - (b) 75 % av de faktiska utgifterna för investeringar i fasta tillgångar och 50 % för andra interventioner som är kopplade till det mål som avses i artikel 56 d,
 - (c) 50 % av de faktiska utgifterna för interventioner som är kopplade till det mål som anges i artikel 56 f,
 - (d) 75 % av de faktiska utgifterna för de interventionstyper som anges i artikel 60.1 f och h om det operativa programmet genomförs i minst tre tredjeländer eller icke-producerande medlemsstater av producentorganisationer från minst två producerande medlemsstater; 50 % av de faktiska utgifterna om detta villkor inte uppfylls för denna interventionstyp.
2. Det ekonomiska stödet från unionen ska begränsas till högst 5 % av värdet av den saluförda produktionen för varje producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa kompletterande finansiering med upp till 50 % av de kostnader som inte täcks av det ekonomiska stödet från unionen.

AVSNITT 7

ÖVRIGA SEKTORER

Artikel 59

Mål inom övriga sektorer

Medlemsstaterna ska eftersträva ett eller flera av följande mål inom de övriga sektorer som avses i artikel 39 f:

- (a) Planera produktionen, anpassa produktionen till efterfrågan, särskilt vad gäller kvalitet och kvantitet, optimera produktionskostnaderna och avkastningen på investeringar samt stabilisera producentpriserna; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, b, c och i.
- (b) Främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av de berörda produkterna på marknaden; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a och c.
- (c) Forskning om och utveckling av hållbara produktionsmetoder, inbegripet motståndskraft mot skadegörare, samt innovativa metoder och produktionsteknik som stärker ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, c och i.

- (d) Främja, utveckla och genomföra produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön och djurskyddsnormer; miljövänliga odlingsmetoder, produktionsmetoder och produktionstekniker som är motståndskraftiga mot skadegörare; miljövänlig användning och hantering av biprodukter och avfall samt hållbart nyttjande av naturresurser för att särskilt skydda vatten, mark och andra naturresurser; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 e och f.
- (e) Bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringar enligt artikel 6.1 d.
- (f) Främja produkters kommersiella värde och kvalitet, bland annat genom att förbättra produktkvaliteten och utveckla produkter som har skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning eller som omfattas av ett nationellt kvalitetssystem; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 b.
- (g) Främja och marknadsföra produkter inom en eller flera av de sektorer som avses i artikel 40 f; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 b och c.
- (h) Krisförebyggande och krishantering som syftar till att undvika samt hantera kriser på marknaderna inom en eller flera av de sektorer som avses i artikel 39 f; dessa mål rör de särskilda mål som anges i artikel 6.1 a, b och c.

Artikel 60 *Interventionstyper*

1. När det gäller de mål som anges i artikel 59 a–g ska medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja en eller flera av följande interventionstyper:
 - (a) Investeringar i materiella och immateriella tillgångar. Forskning och experimentell produktion samt andra åtgärder, inbegripet åtgärder för
 - i) markvård, inbegripet åtgärder för att öka markens kolinnehåll,
 - ii) förbättrad vattenanvändning och vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing och dränering,
 - iii) förhindrande av skador som orsakas av ogynnsamma väderförhållanden och främjad användning av sorter och förvaltningsmetoder som är anpassade till förändrade klimatförhållanden,
 - iv) ökade energibesparingar och ökad energieffektivitet,
 - v) ekologiska förpackningar,
 - vi) djurhälsa och djurskydd,
 - vii) minskad avfallsproduktion och förbättrad användning och hantering av biprodukter och avfall,
 - viii) ökad motståndskraft mot skadegörare,
 - ix) minskade risker och effekter från användning av bekämpningsmedel,
 - xi) skapande och bevarande av livsmiljöer som gynnar den biologiska mångfalden.
 - (b) Rådgivningstjänster och tekniskt bistånd, särskilt med avseende på anpassning till och begränsning av klimatförändringar.
 - (c) Utbildningsåtgärder, inbegripet handledning och utbyte av bästa praxis.

- (d) Ekologisk produktion.
 - (e) Åtgärder för att öka hållbarheten och effektiviteten när det gäller transporter och lagring av produkter inom en eller flera av de sektorer som avses i artikel 40 f.
 - (f) Främjande, kommunikation och marknadsföring, inbegripet åtgärder och verksamhet som syftar till att höja konsumenternas medvetenhet om unionens kvalitetssystem och vikten av hälsosamma matvanor samt till diversifiering av marknaderna.
 - (g) Genomförande av unionens och medlemsstaternas kvalitetssystem.
 - (h) Åtgärder för spårbarhet- och certifieringssystem, särskilt kontroll av kvaliteten på produkter som säljs till slutkonsumenter.
2. När det gäller det mål som anges i artikel 59 h ska medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja en eller flera av följande interventionstyper:
- (a) Inrättande av och/eller påfyllning av medel i gemensamma fonder av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013.
 - (b) Investeringar i materiella och immateriella tillgångar för en effektivare förvaltning av de volymer som släpps ut på marknaden.
 - (c) Gemensam lagring av produkter som producerats av producentorganisationen eller av producentorganisationens medlemmar.
 - (d) Återplantering av fruktträdgårdar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet eller för anpassning till klimatförändringar.
 - (e) Tillbakadragande från marknaden för gratisutdelning eller annat ändamål.
 - (f) Grön skörd som innebär skörd i ett visst område av samtliga omogna och oavsättbara produkter som inte har skadats redan före den gröna skörden, vare sig på grund av väderförhållanden eller sjukdom eller på annat sätt.
 - (g) Obärgad skörd som innebär avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet, undantaget produkter som förstörts genom väderförhållanden eller sjukdom.
 - (h) Skörde- och produktionsförsäkring som bidrar till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp, samtidigt som det säkerställs att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.
3. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken välja inom vilka sektorer de genomför de interventionstyper som anges i denna artikel. För varje sektor ska de välja ett eller flera av de mål som anges i artikel 59 och de interventionstyper som anges i punkt 1 och 2 i denna artikel. Medlemsstaterna ska definiera interventionerna för de valda interventionstyperna. Medlemsstaterna ska motivera sina val av sektorer, mål, interventionstyper och interventioner.

Artikel 61
Operativa program

1. Inom varje berörd sektor ska de mål och interventioner som fastställs av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken genomföras genom godkända operativa program av de producentorganisationer och/eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013, i enlighet med de villkor som fastställs i denna artikel.
2. De operativa programmen inom de sektorer som avses i artikel 39 f ska avse minst tre år och högst sju år.
3. De operativa programmen ska beskriva de interventioner som valts bland de som fastställs av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
4. De operativa programmen ska lämnas in av de producentorganisationer och/eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 till medlemsstaterna för godkännande.
5. Operativa program får endast genomföras av de producentorganisationer eller de sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013.
6. Operativa program för sammanslutningar av producentorganisationer får inte omfatta samma interventioner som medlemsorganisationernas operativa program. Medlemsstaterna ska beakta de operativa programmen för sammanslutningar av producentorganisationer tillsammans med medlemsorganisationernas operativa program.

För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa att

 - (a) interventionerna inom ramen för de operativa programmen för en sammanslutning av producentorganisationer helt och hållet finansieras genom bidrag från den sammanslutningens medlemsorganisationer och att sådan finansiering tas från dessa medlemsorganisationers driftsfonder,
 - (b) interventionerna och deras motsvarande finansiella andel anges i det operativa programmet för varje medlemsorganisation, och
 - (c) det inte förekommer någon dubbelfinansiering.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att de interventioner som är kopplade till de mål som anges i artikel 59 h inte överstiger en tredjedel av de totala utgifterna inom operativa program för producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 62
Driftsfonder

1. Producentorganisationer och/eller sammanslutningar av producentorganisationer i de sektorer som avses i artikel 39 f får inrätta en driftsfond. Fonderna ska finansieras genom
 - (a) ekonomiska bidrag från

- i) medlemmar i producentorganisationen och/eller själva producentorganisationen, eller
 - ii) sammanslutningar av producentorganisationer genom medlemmarna i dessa sammanslutningar,
- (b) ekonomiskt stöd från unionen, som får beviljas producentorganisationer eller deras sammanslutningar, om dessa sammanslutningar lägger fram ett operativt program.
2. Driftsfonderna får endast användas för att finansiera operativa program som godkänts av medlemsstaterna.

Artikel 63
Ekonomiskt stöd från unionen

1. Det ekonomiska stödet från unionen ska motsvara summan av de faktiskt inbetalade ekonomiska bidrag som avses i artikel 62.1 a men begränsas till 50 % av de faktiskt verkställda utgifterna.
2. Det ekonomiska stödet från unionen ska begränsas till högst 5 % av värdet av den saluförda produktionen för varje producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer.

KAPITEL IV

INTERVENTIONSTYPER FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

AVSNITT 1

INTERVENTIONSTYPER

Artikel 64
Interventionstyper för landsbygdsutveckling

Interventionstyperna i detta kapitel ska vara följande:

- (a) Miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden.
- (b) Naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar.
- (c) Områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav.
- (d) Investeringar.
- (e) Etablering av unga jordbrukare och jordbruksföretag.
- (f) Riskhanteringsverktyg.
- (g) Samarbete.
- (h) Kunskapsutbyte och information.

Artikel 65
Miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden i enlighet med de villkor som anges i denna artikel och som

specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Medlemsstaterna ska innefatta åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Medlemsstaterna får göra stöd enligt denna interventionstyp tillgängligt inom sina respektive territorier, i enlighet med nationella, regionala eller lokala specifika behov.
4. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd till jordbrukare och andra stödmottagare som frivilligt gör förvaltningsåtaganden som anses vara gynnsamma när det gäller att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 6.1.
5. Enligt denna interventionstyp ska medlemsstaterna endast tillhandahålla stöd som täcker åtaganden som
 - (a) går utöver de relevanta föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i kapitel I avsnitt 2 i denna avdelning,
 - (b) går utöver de tillämpliga minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel, djurhälsa och andra bindande krav som fastställs i nationell rätt och unionsrätten,
 - (c) går utöver de villkor som fastställts för underhåll av jordbruksarealer i enlighet med artikel 4.1 a i denna förordning,
 - (d) skiljer sig från åtaganden för vilka stöd beviljas enligt artikel 28.
6. Medlemsstaterna ska kompensera stödmottagarna för de kostnader och inkomstbortfall som de gjorda åtagandena har gett upphov till. Vid behov får de även täcka transaktionskostnader. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna bevilja stöd som ett schablonbelopp eller ett engångsstöd per enhet. Stöden ska beviljas årligen.
7. Medlemsstaterna får främja och stödja gemensamma system och resultatbaserat stöd för att uppmuntra jordbrukare att få till stånd en väsentlig höjning av miljöns kvalitet, i större skala och på ett mätbart sätt.
8. Åtaganden ska göras för en period på mellan fem och sju år. Om det är nödvändigt för att uppnå eller bibehålla vissa eftersträlvade miljövinster får dock medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken besluta om en längre period för särskilda typer av åtaganden, vilket innebär möjligheten att bevilja förlängning med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats. I vederbörligen motiverade undantagsfall, och för nya åtaganden som följer direkt på de åtaganden som utfördes under den inledande perioden, får medlemsstaterna fastställa en kortare period i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
9. Om stöd enligt denna interventionstyp beviljas för åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk, åtaganden om att ställa om till eller bibehålla ekologiska odlingsmetoder enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 834/2007 samt tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk, ska medlemsstaterna fastställa ett stöd per hektar.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som gör insatser inom ramen för denna interventionstyp har tillgång till den kunskap och den information som krävs för att genomföra sådana insatser.
11. Medlemsstaterna ska säkerställa att interventionerna enligt denna artikel är samstämmiga med dem som beviljas enligt artikel 28.

Artikel 66

Naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar enligt villkoren i denna artikel och som anges närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken i syfte att bidra till att de särskilda målen i artikel 6.1 uppnås.
2. Dessa stöd ska beviljas riktiga jordbrukare för de områden som anges i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) nr 1305/2013.
3. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna interventionstyp i syfte att kompensera stödmottagare för alla eller delar av de merkostnader och det inkomstbortfall som uppkommer i samband med de naturliga eller andra områdesspecifika begränsningarna inom det berörda området.
4. De merkostnader och det inkomstbortfall som avses i punkt 3 ska beräknas med beaktande av naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar, i jämförelse med de områden som inte påverkas av naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar.
5. Stöd ska beviljas årligen per hektar areal.

Artikel 67

Områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för områdesspecifika nackdelar som uppkommit på grund av krav som införts genom genomförandet av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG eller direktiv 2000/60/EG enligt villkoren i denna artikel och som anges närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken i syfte att bidra till att de särskilda målen i artikel 6.1 uppnås.
2. Dessa stöd får beviljas jordbrukare, skogsägare och andra markförvaltare för de områden med nackdelar som avses i punkt 1.
3. Medlemsstaterna får innefatta följande områden vid definitionen av områden med nackdelar:
 - (a) Jordbruks- och skogsområden inom Natura 2000 som utsetts enligt direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG.
 - (b) Andra avgränsade naturskyddsområden med miljöbegränsningar för jordbruk eller skogar som bidrar till genomförandet av artikel 10 i direktiv 92/43/EEG under förutsättning att dessa områden inte överskrider 5 % av de utsedda Natura 2000-områden som omfattas av det territoriella tillämpningsområdet inom varje strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - (c) Jordbruksområden som omfattas av förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt enligt direktiv 2000/60/EG.

4. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna interventionstyp i syfte att kompensera stödmottagare för alla eller delar av de merkostnader och det inkomstbortfall som uppkommer i samband med de områdesspecifika nackdelarna inom det berörda området.
5. De merkostnader och det inkomstbortfall som avses i punkt 4 ska beräknas på följande sätt:
 - (a) När det gäller begränsningar som följer av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG: i förhållande till nackdelar som uppstår till följd av krav som går utöver de relevanta normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i kapitel I avsnitt 2 i denna avdelning i denna förordning och de villkor som fastställs för bibehållande av jordbruksareal i enlighet med artikel 4.1 a i denna förordning.
 - (b) När det gäller begränsningar som följer av direktiv 2000/60/EG: i förhållande till nackdelar som uppstår till följd av krav som går utöver de relevanta föreskrivna verksamhetskraven, med undantag för det föreskrivna verksamhetskrav 2 som avses i bilaga III, de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i kapitel I avsnitt 2 i denna avdelning i denna förordning och de villkor som fastställs för bibehållande av jordbruksareal i enlighet med artikel 4.1 a i denna förordning.
6. Stöd ska beviljas årligen per hektar areal.

Artikel 68 *Investeringar*

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för investeringar enligt de villkor som anges i detta avsnitt och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna interventionstyp för materiella och/eller immateriella investeringar som bidrar till att uppnå de särskilda målen i artikel 6. Stöd till skogsbrukssektorn ska grundas på en skogsförvaltningsplan eller liknande instrument.
3. Medlemsstaterna ska fastställa en förteckning med icke stödberättigande investeringar och kategorier av utgifter, inbegripet minst följande:
 - (a) Köp av jordbruksproduktionsrättigheter.
 - (b) Köp av stödrätter.
 - (c) Köp av mark med undantag för markköp i miljöbevarande syfte eller mark som köps av unga jordbrukare genom användning av finansieringsinstrument.
 - (d) Köp av djur samt köp av ettåriga växter och plantering av dessa i andra syften än för att återställa jordbruks- eller skogsbrukspotential efter naturkatastrofer och andra katastrofer.
 - (e) Skuldräntor, förutom avseende bidrag som ges i form av räntesubventioner eller subventioner av garantiavgifter.
 - (f) Investeringar i bevattning som inte är enhetliga med uppnåendet av god status i vattenförekomster såsom anges i artikel 4.1 i direktiv 2000/60/EG, inbegripet utökning av bevattning som påverkar vattenförekomster som i

förvaltningsplanen för det berörda avrinningsdistriktet bedömts inte nå god status.

- (g) Investeringar i större infrastruktur som inte ingår i lokala utvecklingsstrategier.
- (h) Investeringar i beskogning som inte är förenliga med klimat- och miljömålen enligt de principer om hållbar skogsförvaltning som utvecklats i de europeiska riktlinjerna för beskogning och återbeskogning.

Leden a, b, d och g i första stycket ska inte gälla om stöd tillhandahålls genom finansieringsinstrument.

4. Medlemsstaterna ska begränsa stödet till högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna.

Den högsta stödnivån kan ökas för följande investeringar:

- a) Investeringar i beskogning och icke-produktiva investeringar som är kopplade till de särskilda miljö- och klimatrelaterade mål som anges i artikel 6.1 d, e och f.
- b) Investeringar i grundläggande tjänster i landsbygdsområden.
- c) Investeringar i återställning av jordbruks- eller skogsbrukspotential efter naturkatastrofer och andra katastrofer samt investeringar i lämpliga förebyggande åtgärder i skogar och i landsbygds miljön.

Artikel 69

Etablering av unga jordbrukare och jordbruksföretag

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för etablering av unga jordbrukare och jordbruksföretag enligt villkoren i denna artikel och som anges närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken i syfte att bidra till att de särskilda målen i artikel 6 uppnås.
2. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna interventionstyp för att bidra till
 - (a) etablering av unga jordbrukare som uppfyller villkoren i definitionen i artikel 4.1 e,
 - (b) etablering av jordbruksföretag med koppling till jordbruk och skogsbruk eller diversifiering av inkomster för jordbrukshushåll,
 - (c) företagsetablering inom annan verksamhet än jordbruk i landsbygdsområden som ingår i lokala utvecklingsstrategier.
3. Medlemsstaterna ska fastställa villkoren för inlämningen av och innehållet i en affärsplan.
4. Medlemsstaterna ska bevilja stöd i form av enhetsbelopp. Stödet ska begränsas till ett högsta belopp på 100 000 euro och får kombineras med finansieringsinstrument.

Artikel 70

Riskhanteringsverktyg

1. Medlemsstaterna ska bevilja stöd för riskhanteringsverktyg enligt de villkor som anges i detta avsnitt och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Medlemsstaterna ska bevilja stöd enligt denna interventionstyp i syfte att främja riskhanteringsverktyg som hjälper riktiga jordbrukare att hantera de produktions- och inkomstrisker med koppling till deras jordbruksverksamhet som ligger utanför deras kontroll, och som bidrar till att uppnå de särskilda målen i artikel 6.
3. Medlemsstaterna får bevilja särskilt följande stöd:
 - (a) Ekonomiska bidrag till premier för försäkringssystem.
 - (b) Ekonomiska bidrag till gemensamma fonder, inbegripet administrativa utgifter för inrättandet av dem.
4. Medlemsstaterna ska fastställa följande villkor för stödberättigande:
 - (a) Typerna av stödberättigande försäkringssystem och gemensamma fonder, och vad de omfattar.
 - (b) Metoder för beräkning av förluster och de faktorer som ligger till grund för kompensation.
 - (c) Regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att stöd endast beviljas för att täcka förluster på minst 20 % av den genomsnittliga årsproduktionen eller årsinkomsten för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och lägsta noteringen inte ska medräknas.
6. Medlemsstaterna ska begränsa stödet till högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna.
7. Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att interventionerna enligt denna artikel kombineras med andra offentliga eller privata riskhanteringssystem.

Artikel 71
Samarbete

1. Medlemsstaterna får enligt villkoren i denna artikel och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken bevilja stöd för samarbete kring utarbetande och genomförande av operativa grupprojeckt inom det europeiska innovationspartnerskap för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket som avses i artikel 114 och Leader, som benämns som lokalt ledd utveckling i artikel 25 i förordning (EU) [CPR], och att främja kvalitetssystem, producentorganisationer eller producentgrupper, eller andra former av samarbete.
2. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna interventionstyp för att främja samsarbetsformer som omfattar minst två enheter och som bidrar till att uppnå de särskilda målen i artikel 6.
3. Enligt denna interventionstyp får medlemsstaterna täcka kostnaderna för alla aspekter av samarbetet.
4. Medlemsstaterna får bevilja stödet i form av ett totalbelopp som täcker kostnaderna för samarbete och kostnaderna för de genomförda projekten och insatserna eller endast täcka kostnaderna för samarbetet och använda medel från andra interventionstyper, nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument för genomförandet av projekten.

5. Om stödet betalas ut som ett totalbelopp ska medlemsstaterna säkerställa att unionens regler och krav som gäller för liknande åtgärder som omfattas av andra interventionstyper följs. Denna punkt gäller inte Leader, som benämns som lokalt ledd utveckling i artikel 25 i förordning (EU) [CPR].
6. Medlemsstaterna får genom denna interventionstyp inte ge stöd till samarbete som enbart omfattar forskningsorgan.
7. När det gäller samarbete inom ramen för överlåtelse av gårdar får medlemsstaterna endast bevilja stöd till jordbrukare som har uppnått pensionsålder enligt nationell lagstiftning.
8. Medlemsstaterna ska begränsa stödet till högst sju år, med undantag för gemensamma miljö- och klimatåtgärder i vederbörligen motiverade fall i syfte att uppnå de särskilda miljö- och klimatrelaterade mål som anges i artikel 6.1 d, e och f.

Artikel 72

Kunskapsutbyte och information

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd för kunskapsutbyte och information inom jordbruk, skogsbruk och landsbygdsföretagande i enlighet med de villkor som anges i denna artikel och som specificeras närmare i deras strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Enligt denna interventionstyp får medlemsstaterna täcka kostnaderna för alla relevanta åtgärder för främjande av innovation, tillgång till utbildning och rådgivning samt spridning av kunskap och information som bidrar till att uppnå de särskilda målen i artikel 6.
3. Medlemsstaterna ska begränsa stödet till högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna.
Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna i fråga om inrättande av jordbruksrådgivning bevilja stöd i form av ett fast belopp på högst 200 000 euro.
4. Genom undantag från punkt 3 får medlemsstaterna i yttersta randområden och i andra vederbörligen motiverade fall tillämpa en högre procentsats eller ett högre belopp än det som anges i den punkten för att uppnå de särskilda målen i artikel 6.
5. När det gäller stöd till inrättande av jordbruksrådgivning ska medlemsstaterna säkerställa att stödet begränsas i tid.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder som stöds enligt denna interventionstyp grundas på och är samstämmiga med den beskrivning av kunskaps- och innovationssystemet inom jordbruket i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 102 a i.

AVSNITT 2

FAKTORER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ FLERA INTERVENTIONSTYPER

Artikel 73

Urval av insatser

1. Den förvaltande myndigheten för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken eller andra utsedda förmedlande organ ska fastställa urvalskriterierna för interventioner som är kopplade till följande interventionstyper:

Investeringar, etablering av unga jordbrukare och jordbruksföretag, samarbete, kunskapsutbyte och information, efter samråd med den övervakningskommitté som avses i artikel 111. Syftet med urvalskriterierna ska vara att säkerställa likabehandling av sökande, bättre användning av medel och inriktning av stödet i enlighet med interventionernas syfte.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa urvalskriterierna för investeringsinterventioner med tydliga miljösyften eller som genomförs i samband med återställande verksamhet.

2. Ansvaret hos den övervakningskommitté som anges i punkt 1 ska inte påverka uppgifterna för de lokala aktionsgrupper som anges i artikel 27 i förordning (EU) [CPR].
3. Punkt 1 ska inte tillämpas om stödet ges i form av finansieringsinstrument.
4. Urvalskriterier får inte fastställas för insatser som har tilldelats en spetskompetensstämpel inom ramen för Horisont 2020 eller Horisont Europa, eller som har valts ut inom ramen för Life+, under förutsättning att sådana insatser är samstämmiga med den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
5. Insatser ska inte väljas ut för stöd om de har byggts färdigt eller genomförts fullt ut innan ansökan om stöd inom den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken lämnades in till den förvaltande myndigheten, oavsett om alla relaterade utbetalningar har gjorts.

Artikel 74

Allmänna regler för finansieringsinstrument

1. Om stöd enligt interventionstyperna i detta kapitel beviljas i form av finansieringsinstrument såsom anges i artikel 52 i förordning (EU) [CPR], ska definitionerna av *finansieringsinstrument*, *finansiell produkt*, *slutmottagare*, *holdingfond*, *särskild fond*, *hävstångseffekt*, *multiplikatorförhållande*, *förvaltningskostnader* och *förvaltningsavgifter* i artikel 2 i förordning (EU) [CPR] och bestämmelserna i avdelning V kapitel II avsnitt 2 i den förordningen gälla.

Dessutom ska bestämmelserna i punkterna 2–5 gälla.

2. Om stöd enligt interventionstyperna i detta kapitel beviljas i form av finansieringsinstrument såsom anges i artikel 52 i förordning (EU) [CPR], ska medlemsstaterna följa de krav som anges i följande punkter.
3. I enlighet med artikel 52.2 i förordning (EU) [CPR] och med undantag från artikel 62.2 i denna förordning får rörelsekapital, fristående eller som en del av en insats, vara en stödberättigande utgift.

För verksamhet som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget får rörelsekapital vara en stödberättigande utgift med en bruttobidragsekvivalent på upp till 200 000 euro under en period om tre räkenskapsår, utan att det påverkar de stödnivåer som anges i denna förordning.

4. Om en insats tilldelas en kombination av stöd i form av finansieringsinstrument och bidrag ska den högsta tillämpliga stödnivån tillämpas på det kombinerade stödet, under förutsättning att insatsen och den kombinerade stödberättigande utgift som deklarerats av medlemsstaten inte överstiger 100 % av den stödberättigande kostnaden för insatsen.

5. Stödberättigande utgifter för ett finansieringsinstrument ska vara det totala bidragsbelopp som betalats ut inom ramen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken eller, när det gäller garantier, avsatts enligt garantiavtalen av finansieringsinstrumentet under stödberättigandeperioden, om detta belopp motsvarar
- (a) betalningar till, eller till förmån för, slutmottagare när det gäller lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital,
 - (b) medel som avsatts enligt garantiavtal, vare sig det rör sig om ett utestående åtagande eller ett som redan förfallit, om garantin återopas vid förluster som beräknas på grundval av ett multiplikatorförhållande som omfattar flera belopp av underliggande utbetalade nya lån eller kapitalinvesteringar i slutmottagarna,
 - (c) betalningar till, eller till förmån för, slutmottagare om finansieringsinstrumenten kombineras med andra unionsbidrag inom en insats med ett enda finansieringsinstrument i enlighet med artikel 52.5 (EU) [CPR],
 - (d) betalningar av förvaltningsavgifter och återbetalningar av de förvaltningskostnader som uppstår för de organ som genomför finansieringsinstrumentet.

Vid tillämpningen av led b i denna punkt ska multiplikatorförhållandet fastställas i en försiktig förhandsbedömning av riskerna och godkännas i det relevanta finansieringsavtalet. Multiplikatorförhållandet kan ses över, om detta är motiverat på grund av senare förändringar av marknadsvillkoren. En sådan översyn får inte ha retroaktiv verkan.

Vid tillämpningen av led d i denna punkt ska förvaltningsavgifterna vara prestationsbaserade. Om organ som genomför en holdingfond och/eller särskilda fonder, i enlighet med artikel 53.3 i förordning (EU) [CPR] väljs genom direkt tilldelning av kontrakt, ska det belopp för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som betalas till dessa organ och som kan deklarerar som stödberättigande utgift omfattas av ett tröskelvärde på [upp till 5 %] av det totala bidragsbelopp som inom ramen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken betalats till slutmottagarna i lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital eller som avsatts enligt garantiavtal.

Detta tröskelvärde ska inte tillämpas om valet av organ som genomför finansieringsinstrument görs genom en konkurrensutsatt upphandling i enlighet med tillämplig lagstiftning och om det i den konkurrensutsatta upphandlingen fastställs att förvaltningskostnaderna och förvaltningsavgifterna kommer att bli högre.

Om arrangemangsavgifter eller någon del av dessa belastar slutmottagarna ska de inte deklarerar som stödberättigande utgifter.

Artikel 75

Användning av Ejflu genom eller i kombination med InvestEU

1. I enlighet med artikel 10 i förordning (EU) [CPR] och kraven i denna artikel får medlemsstaterna i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken tilldela det belopp som ska genomföras genom InvestEU. Det belopp som ska genomföras genom InvestEU får inte överstiga 5 % av den totala tilldelningen för

Ejflu, förutom i vederbörligen motiverade fall. Den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska innehålla en motivering för användningen av InvestEU-budgetgarantierna.

Utöver de tilldelningar som avses i första stycket får medlemsstaterna tilldela en del av det tekniska bistånd i artikel 112 som ska tillföras InvestEU för det motsvarande InvestEU-stödet för den verksamhet som anges i den överenskommelse om medverkan som avses i artikel [9] i [InvestEU-förordningen].

2. I en begäran om ändring av en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 107 får endast medel från kommande budgetår anges.

Medel för 2026 och 2027 får inte användas för tilldelningar enligt punkt 1.

3. Det belopp som avses i punkt 1 första stycket ska avsättas för den del av EU-garantin som ingår i medlemsstatens avdelning.
4. Om en överenskommelse om medverkan enligt artikel [9] i [InvestEU-förordningen] inte har ingåtts den 31 december 2021 för ett belopp som avses i punkt 1 ska medlemsstaten lämna in en begäran om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 107 för att använda motsvarande belopp.

Den överenskommelse om medverkan för ett belopp som avses i punkt 1 och som anslagits i en ansökan om ändring av en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska ingås samtidigt som beslutet om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken antas.

5. Om ett garantiavtal enligt artikel [9] i [InvestEU-förordningen] inte har ingåtts inom [nio] månader efter det att överenskommelsen om medverkan har godkänts ska de belopp som betalats till den gemensamma avsättningsfonden föras tillbaka till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och medlemsstaten ska skicka in en begäran om en motsvarande ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
6. Om ett garantiavtal enligt artikel [9] i [InvestEU-förordningen] inte har genomförts fullt ut inom [fyra år] efter det att det undertecknades får medlemsstaten begära att de belopp som anslagits i garantiavtalet men som inte täcker underliggande lån eller andra riskbärande instrument ska behandlas i enlighet med punkt 5.
7. Medel som genererats av eller som kan härledas från belopp som anslagits till InvestEU och som genomförts i form av budgetgarantier ska göras tillgängliga för medlemsstaten och de ska användas till återbetalningspliktiga former av stöd i enlighet med den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 76

Adekvata och riktiga beräkningar av stöd

I de fall där stödet beviljas utifrån merkostnader och inkomstbortfall i enlighet med artiklarna 65, 66 och 67, ska medlemsstaterna säkerställa att de relevanta beräkningarna är adekvata och riktiga och fastställda i förväg på grundval av en rättvis, rimlig och verifierbar beräkningsmetod. I detta syfte ska ett organ, som är funktionellt oberoende av de myndigheter som ansvarar för genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och som besitter lämplig sakkunskap, göra beräkningarna eller bekräfta att beräkningarna är adekvata och riktiga.

Artikel 77
Förenklade kostnadsalternativ

1. Utan att det påverkar artiklarna 65, 66, 67 och 69 får det stöd som beviljas enligt detta kapitel utformas på något av följande sätt:
 - (a) Ersättning av faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader för en stödmottagare.
 - (b) Enhetskostnader.
 - (c) Enhetsbelopp.
 - (d) Schablonfinansiering.
2. Beloppen för de former av bidrag som avses i punkt 1 b, c och d ska fastställas på ett av följande sätt:
 - (a) En rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - i) statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning, eller
 - ii) kontrollerade historiska uppgifter för enskilda stödmottagare, eller
 - iii) tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.
 - (b) Budgetförslag.
 - (c) I enlighet med bestämmelserna om tillämpning av motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom unionens politik för liknande typer av insatser.
 - (d) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av insatser.

Artikel 78

Delegerade befogenheter för ytterligare krav för interventionstyper för landsbygdsutveckling

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med ytterligare krav än de som fastställs i detta kapitel avseende villkoren för beviljande av stöd för följande interventionstyper för landsbygdsutveckling:

- (a) Förvaltningsåtaganden enligt artikel 65.
- (b) Investeringar enligt artikel 68.
- (c) Samarbete enligt artikel 71.

Avdelning IV

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 79 *EGFJ -och Ejflu-utgifter*

1. EGFJ ska finansiera de interventionstyper som avser
 - (a) direktstöd enligt artikel 14,
 - (b) sektorspecifika interventioner enligt avdelning III kapitel III.
2. Ejflu ska finansiera de interventionstyper som avses i avdelning III kapitel IV.

Artikel 80 *Stödberättigande för utgifter*

1. Utgifter berättigar till stöd från EGFJ och Ejflu från den 1 januari det år som följer på det år då kommissionen godkänner de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Utgifter som blir stödberättigande till följd av en ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska vara berättiga till bidrag från Ejflu från och med den dag då begäran om ändring lämnas in till kommissionen.

Genom undantag från artikel 73.5 första stycket får det i händelse av nödåtgärder på grund av naturkatastrofer, andra katastrofer eller allvarliga klimathändelser eller en betydande och plötslig förändring i de socioekonomiska villkoren i medlemsstaten eller regionen fastställas, i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken att Ejflu-finansierade utgifter som beror på ändringar av planen kan berättiga till stöd från och med den dag då händelsen inträffade.
3. Utgifter ska berättiga till bidrag från Ejflu om stödmottagaren har ådragit sig dessa och de har betalats ut före den 31 december [2029]. Dessutom ska utgifter berättiga till bidrag från Ejflu endast om stödet i fråga de facto betalats ut av det utbetalande organet före den 31 december [2029].

Artikel 81 *Ekonomiska anslag för interventionstyper i form av direktstöd*

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i förordning (EU) [HzR] får det totala beloppet för interventionstyper i form av direktstöd som får beviljas i en medlemsstat enligt avdelning III kapitel II i denna förordning under ett kalenderår inte överstiga den medlemsstatens ekonomiska anslag enligt bilaga IV.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i förordning (EU) [HzR] får det högsta belopp som kan beviljas i en medlemsstat under ett kalenderår enligt avdelning III kapitel II avsnitt 2 underavsnitt 2 i denna förordning inte överskrida den medlemsstatens ekonomiska anslag enligt bilaga VI.

Vid tillämpning av artikel 86.5 ska en medlemssats ekonomiska anslag som avses i första stycket efter avdrag av de belopp som anges i bilaga VI och före varje överföring enligt artikel 15 fastställas i bilaga VII.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 om ändring av medlemsstaternas anslag i bilaga IV och VII för att ta hänsyn till utvecklingen när det gäller de maximala direktstödsbelopp som får beviljas, inklusive de överföringar som avses i artiklarna 15 och 90, överföringar av ekonomiska anslag som avses i artikel 82.5 och avdrag som behövs för att finansiera interventionstyper på andra sektorer som avses i artikel 82.6.

Genom undantag från första stycket ska anpassningen av bilaga VII inte ta hänsyn till överföringar enligt artikel 15.

3. Det belopp av de vägledande ekonomiska anslag per intervention som avses i artikel 88 för interventionstyper i form av direktstöd som avses i artikel 14 som beviljas i en medlemsstat under ett kalenderår får överstiga den medlemsstatens anslag i bilaga IV med den beräknade minskningen av utbetalningar som gjorts i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt artikel 100.2 d andra stycket.

Artikel 82

Ekonomiska anslag för vissa sektorsspecifika interventionstyper

1. Ekonomiskt stöd från unionen för interventionstyper inom vinsektorn tilldelas medlemsstaterna enligt bilaga V.
2. Ekonomiskt stöd från unionen för interventionstyper inom biodlingssektorn tilldelas medlemsstaterna enligt bilaga VIII.
3. Ekonomiskt stöd från unionen för interventionstyper inom humlesektorn i Tyskland ska vara 2 188 000 euro per år.
4. Ekonomiskt stöd från unionen för interventionstyper inom sektorn för olivolja och bordsoliver tilldelas enligt följande:
 - (a) 10 666 000 euro per år till Grekland,
 - (b) 554 000 euro per år till Frankrike, och
 - (c) 34 590 000 euro per år till Italien.
5. De berörda medlemsstaterna får i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken överföra de ekonomiska anslag som avses i punkterna 3 och 4 till sina tilldelade direktstöd. Detta beslut får inte omprövas.

Medlemsstaternas ekonomiska anslag som överförts till tilldelade direktstöd ska inte längre vara tillgängliga för de interventionstyper som avses i punkterna 3 och 4.
6. Medlemsstaterna får besluta att i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken använda högst 3 % av medlemsstaternas tilldelade direktstöd som anges i bilaga IV, efter avdrag av de belopp som är tillgängliga för bomull i bilaga VI, för interventionstyper i andra sektorer som avses i avdelning III kapitel III avsnitt 7.
7. Medlemsstaterna får 2023 se över sina beslut som avses i punkt 6 som en del av en begäran om ändring av sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 107.
8. De belopp i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken som följer av tillämpningen av punkterna 6 och 7 ska vara bindande för de berörda medlemsstaterna.

Artikel 83

Finansiella anslag för interventionstyper för landsbygdsutveckling

1. Unionens totala stöd för interventionstyper för landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 ska uppgå till 78 811 miljoner euro i i löpande priser i enlighet med den fleråriga budgetramen för åren 2021–2027³⁸.
2. 0,25 % av de resurser som avses i punkt 1 ska anslås till finansiering av tekniskt bistånd på kommissionens initiativ som avses i artikel 7 i förordning (EU) [HzR], inklusive det europeiska nätverket för gemensam jordbrukspolitik som avses i artikel 113.2 i denna förordning och det europeiska innovationspartnerskapet (EIP) för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket som avses i artikel 114 i denna förordning. Dessa aktiviteter kan gälla tidigare och senare perioder för strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Fördelningen per år och per medlemsstat av de belopp som avses i punkt 1, efter avdrag med det belopp som avses i punkt 2, fastställs i bilaga IX.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 om ändring av bilaga IX med avseende på att se över den årliga fördelningen per medlemsstat för att ta hänsyn till relevant utveckling, inbegripet de överföringar som avses i artiklarna 15 och 90 för att göra tekniska anpassningar utan att förändra de övergripande anslagen eller för att ta hänsyn till andra ändringar som föreskrivs i en lagstiftningsakt efter denna förordnings antagande.

Artikel 84

Ejflu-bidrag

Kommissionens genomförandeakt om godkännande av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt artikel 106.6 ska fastställa det högsta Ejflu-bidraget till planen. Bidraget från Ejflu ska beräknas på grundval av de stödberättigande offentliga utgifterna.

Artikel 85

Ejflu-bidragsnivåer

1. De strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska fastställa en enda Ejflu-bidragsnivå för samtliga interventioner.
2. Den högsta Ejflu-bidragsnivån ska vara
 - (a) 70 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de yttersta randområdena och på de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EU) nr 229/2013,
 - (b) 70 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de mindre utvecklade regionerna,

³⁸ Förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen 2021–2027, Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén, COM(2018)322 final.

- (c) 65 % de stödberättigande kostnaderna enligt artikel 66,
- (d) 43 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de övriga regionerna.

Den minsta Ejflu-bidragsnivån ska vara 20 %.

- 3. Genom undantag från punkt 2 ska den högsta bidragsnivån ur Ejflu vara
 - (a) 80 % för förvaltningsåtaganden som avses i artikel 65 i denna förordning, för stöd enligt artikel 67 i denna förordning, för icke-produktiva investeringar som avses i artikel 68 i denna förordning, för stöd till det europeiska innovationspartnerskapet enligt artikel 71 i denna förordning och för Leader som kallas lokalt ledd utveckling i artikel 25 i förordning (EU) [CPR],
 - (b) 100 % för insatser som erhåller finansiering genom medel som överförs till Ejflu enligt artiklarna 15 och 90 i denna förordning.

Artikel 86

Lägsta och högsta nivå på finansiella anslag

- 1. Minst 5 % av Ejflu:s totala bidrag till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt bilaga IX ska reserveras för Leader som kallas lokalt ledd utveckling i artikel 25 i förordning (EU) [CPR].
- 2. Minst 30 % av Ejflu:s totala bidrag till den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken enligt bilaga IX ska reserveras för interventioner för särskilda miljö- och klimatmål i artikel 6.1 d, e och f i denna förordning, utom för interventioner enligt artikel 66.

Första stycket ska inte tillämpas på de yttersta randområdena.

- 3. Högst 4 % av Ejflu:s totala bidrag till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken i bilaga IX får användas för att finansiera åtgärder för tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ som avses i artikel 112.

Ejflu-bidraget får ökas till 6 % för strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken om unionens totala stöd för landsbygdsutveckling är högst 90 miljoner euro.

Tekniskt bistånd ska ersättas som schablonfinansiering enligt artikel 125.1 e i förordning (EU/Euratom) .../...[new Financial Regulation] inom ramen för mellanliggande betalningar enligt artikel 30 i förordning (EU) [HZR]. Detta schablonbelopp ska utgöra den procentsats i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken för tekniskt bistånd av de totala deklarerade utgifterna.

- 4. För varje medlemsstat ska det minimibelopp i bilaga X reserveras för bidrag till det särskilda mål att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutvecklingen som anges i artikel 6.1 g. På grundval av en analys av situationen med avseende på starka och svaga sidor samt möjligheter och hot (swot-analys) samt en förteckning över vilka behov som måste tillgodoses ska beloppet användas för följande interventionstyper:
 - (a) Kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare i artikel 27.
 - (b) Unga jordbrukares etablering som avses i artikel 69.
- 5. De vägledande ekonomiska anslagen för det kopplade inkomststöd som avses i avdelning III kapitel II avsnitt 2 underavsnitt 1 ska begränsas till högst 10 % av de belopp i bilaga VII.

Genom undantag från det första stycket får medlemsstater som enligt artikel 53.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 använt mer än 13 % av sitt årliga nationella tak enligt bilaga II till denna förordning besluta att för kopplat inkomststöd använda mer än 10 % av det belopp som anges i bilaga VII. Motsvarande procentsats får inte överstiga den procentsats som kommissionen har godkänt för frivilligt kopplat stöd för ansökningsår 2018.

Den procentsats som avses i första stycket får höjas med högst 2 % under förutsättning att det belopp som motsvarar den procentsats som överstiger 10 % tilldelas för stöd till produktion av proteingrödor enligt avdelning III kapitel II avsnitt 2 underavsnitt 1.

Det belopp som ingår i den godkända strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som följer av tillämpningen av första och andra stycket ska vara bindande.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i förordning (EU) [HzR] får det högsta belopp som kan beviljas i en medlemsstat före tillämpningen av artikel 15 i denna förordning enligt avdelning III kapitel II avsnitt 2 underavsnitt 1 i denna förordning under ett kalenderår inte överskrida den medlemsstatens de belopp som fastställts i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt punkt 6.
7. Medlemsstaterna får besluta att i sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken använda en viss andel av Ejflu-anslaget som finansiell hävstång för stöd och vidareutveckling av strategiska integrerade projekt och strategiska naturprojekt enligt definitionerna i [Life-förordningen] och finansiera åtgärder för gränsöverskridande rörlighet för personer inom jordbruk och landsbygdsutveckling med inriktning på unga jordbrukare i enlighet med [Erasmusförordningen].

Artikel 87

Spårning av klimatutgifter

1. På grundval av den information som medlemsstaterna lämnar ska kommissionen utvärdera hur politiken har bidragit till klimatförändringsmålen med hjälp av en enkel och gemensam metod.
2. Bidraget till utgiftsmålet ska uppskattas genom tillämpning av särskild viktning som differentieras med utgångspunkt i huruvida stödet bidrar väsentligt eller måttligt till klimatförändringsmålen. Viktningen ska vara följande:
 - (a) 40 % för utgifterna för grundläggande inkomststöd för hållbarhet och kompletterande inkomststöd som avses i avdelning III kapitel II avsnitt II underavsnitt 2 och 3.
 - (b) 100 % för utgifter för systemet för klimatet och miljön som avses i avdelning III kapitel II avsnitt II underavsnitt 4.
 - (c) 100 % för utgifter för interventioner som avses i artikel 86.2 första stycket.
 - (d) 40 % för utgifter för naturliga begränsningar eller andra särskilda begränsningar som avses i artikel 66.

Artikel 88
Vägledande finansiell fördelning

1. Medlemsstaterna ska i sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken fastställa en vägledande finansiell fördelning för varje intervention. För varje intervention ska multipliceringen av det planerade enhetsbeloppet, utan tillämpning av den procentsats för variation som avses i artikel 89, och de planerade outputen, motsvara denna vägledande finansiella fördelning.
2. Om olika enhetsbelopp planeras inom en intervention ska summan av multipliceringarna av de planerade enhetsbeloppen, utan tillämpning av den procentsats för variation som avses i artikel 89, och motsvarande planerade output motsvara denna vägledande finansiella fördelning som avses i punkt 1.

Artikel 89
Variation av enhetsbeloppet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 ska medlemsstaterna fastställa ett maximalt stödbelopp per enhet eller en procentsats för variation för varje intervention av följande interventionstyper:
 - (a) Frikopplat direktstöd och kopplat inkomststöd som avses i avdelning III kapitel II.
 - (b) Betalningar för förvaltningsåtaganden som avses i artikel 65.
 - (c) Betalningar för naturliga begränsningar eller andra särskilda begränsningar som avses i artiklarna 66 och 67.

Variationens procentsats är den procentsats med vilken det genomförda genomsnittliga eller enhetliga enhetsbeloppet får överstiga det planerade genomsnittliga eller enhetliga enhetsbelopp som avses i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

För varje intervention i form av direktdirektstöd ska det genomförda genomsnittliga eller enhetliga enhetsbeloppet aldrig vara lägre än det planerade enhetsbeloppet, utom om den genomförda outputen överstiger den planerade outputen som fastställts i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Om olika enhetsbelopp har fastställts inom en intervention ska detta stycke gälla för varje enhetligt eller genomsnittligt enhetsbelopp i den interventionen.

2. Vid tillämpningen av denna artikel beräknas det genomförda genomsnittliga eller enhetliga enhetsbeloppet genom att de årliga utgifterna som utbetalats divideras med motsvarande genomförda output för varje intervention.

Artikel 90
Flexibilitet mellan anslag för direktstöd och Ejflu-anslag

1. Som en del av sitt förslag till strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 106.1 får medlemsstaterna besluta att överföra
 - (a) högst 15 % av medlemsstatens anslag för direktstöd som anges i bilaga IV, efter avdrag för de anslag för bomull som anges i bilaga VI för kalenderåren 2021–2026 av medlemsstatens anslag för Ejflu under räkenskapsåren 2022–2027, eller

- (b) högst 15 % av medlemsstatens anslag för Ejflu under räkenskapsåren 2022–2027 till medlemsstatens anslag för direktstöd i bilaga IV för kalenderåren 2021–2026.

Procentsatsen för överföring från medlemsstatens anslag för direktstöd till dess anslag för Ejflu som avses i första stycket kan höjas med

- (a) upp till 15 procentenheter förutsatt att medlemsstaterna använder motsvarande höjning av Ejflu-finansierade interventioner för interventioner för särskilda miljö- och klimatmål som avses i artikel 6.1 d, e och f,
 - (b) upp till 2 procentenheter förutsatt att medlemsstaterna använder motsvarande höjning enligt artikel 86.4 b.
2. De beslut som avses i punkt 1 ska fastställa den procentsats som avses i det första stycket och som får skilja sig åt under olika kalenderår.
 3. Medlemsstaterna får 2023 se över sina beslut som avses i punkt 1 som en del av en begäran om ändring av sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 107.

AVDELNING V

STRATEGISKA PLANER INOM DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

KAPITEL I

ALLMÄNNA KRAV

Artikel 91

Strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

Medlemsstaterna ska upprätta strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt denna förordning för att genomföra unionens stöd som finansieras ur EGFJ och Ejflu för uppfyllelse av de särskilda mål i artikel 6.

På grundval av den swot-analys som avses i artikel 103.2 och en behovsbedömning som avses i artikel 96 ska medlemsstaterna i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken inrätta en interventionsstrategi som avses i artikel 97 där kvantitativa mål och delmål ska fastställas för att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 6. Målen ska definieras med hjälp av gemensamma resultatindikatorer i bilaga I.

För att uppnå dessa mål ska medlemsstaterna fastställa interventioner på grundval av de interventionstyper som anges i avdelning III.

Varje strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska omfatta perioden från den 1 januari 2021 till den 31 december 2027.

Artikel 92

Högre ambition vad gäller miljö- och klimatmål

1. Medlemsstaterna ska syfta till att genom sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt genom de inslag i den interventionsstrategi som avses i artikel 97.2 a i högre grad bidra till att uppnå de särskilda miljö- och klimatrelaterade mål som anges i artikel 6.1 d, e och f jämfört med det övergripande bidrag till uppnåendet av det mål i artikel 110.2 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013 genom stöd ur EGFJ och Ejflu under perioden 2014–2020.
2. Medlemsstaterna ska i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken förklara på grundval av tillgänglig information hur de avser att uppnå det större övergripande bidrag som anges i punkt 1. Den förklaringen ska baseras på relevant information, såsom uppgifter som avses i artikel 95.1 a–f och artikel 95.2 b.

Artikel 93

Arkitekturen för strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

Varje medlemsstat ska upprätta en enda strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken för hela landets territorium.

I de fall då delar av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken inrättas på regional nivå ska medlemsstaten säkerställa samstämmighet och konsekvens med den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken på nationell nivå.

Artikel 94
Formföreskrifter

1. Medlemsstaterna ska upprätta de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken på grundval av öppna förfaranden i överensstämmelse med landets institutionella och rättsliga ram.
2. Det organ i medlemsstaten som ansvarar för att utarbeta den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska se till att behöriga myndigheter för miljö och klimat medverkar i utformningen av planens miljö- och klimatrelaterade aspekter.
3. Varje medlemsstat ska organisera ett partnerskap med behöriga regionala och lokala myndigheter. Åtminstone följande parter ska ingå:
 - (a) Relevanta offentliga myndigheter.
 - (b) Näringslivets och arbetsmarknadens parter.
 - (c) Relevanta organ som företräder civilsamhället och, i tillämpliga fall, organ som främjar social inkludering, grundläggande rättigheter, jämställdhet och icke-diskriminering.Medlemsstaten ska göra parterna delaktiga i förberedelserna inför de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
4. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta för att säkerställa en effektiv samordning av genomförandet av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken med hänsyn till principerna för proportionalitet och delad förvaltning.

KAPITEL II
INNEHÅLLET I DEN STRATEGISKA PLANEN INOM DEN
GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

Artikel 95

Innehållet i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Varje strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska innehålla följande delar:
 - (a) En behovsbedömning.
 - (b) En interventionsstrategi.
 - (c) En beskrivning av de delar som är gemensamma för flera interventioner.
 - (d) En beskrivning av direktstöd, sektorsspecifika interventioner och interventioner för landsbygdsutveckling som specificeras i strategin.
 - (e) Plan för mål och finansiella planer.
 - (f) En beskrivning av styrnings- och samordningssystemen.
 - (g) En beskrivning av de faktorer som säkerställer modernisering av den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - (h) En beskrivning av faktorer med anknytning till förenkling och minskad administrativ börda för de slutliga stödmottagarna.

2. Varje strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska innehålla följande bilagor:
 - (a) Bilaga I om en förhandsutvärdering och en strategisk miljöbedömning.
 - (b) Bilaga II om en swot-analys.
 - (c) Bilaga III om samråd med berörda parter.
 - (d) Bilaga IV om grödspecifikt stöd för bomull.
 - (e) Bilaga V om ytterligare nationell finansiering som ges inom ramen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Utförliga bestämmelser om innehållet i avsnitten och bilagorna till de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkterna 1 och 2 fastställs i artiklarna 96–103.

Artikel 96 *Behovsbedömning*

Den behovsbedömning som avses i artikel 95.1 a ska omfatta följande:

- (a) En sammanfattning av den swot-analys som avses i artikel 103.2.
- (b) Kartläggning av behoven för varje särskilt mål i artikel 6 på grundval av swot-analysen. Alla behov ska beskrivas, oavsett om de kommer att tas upp i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken eller inte.
- (c) För varje särskilt mål om stöd till jordbruksinkomster som det går att leva på och jordbrukets motståndskraft som anges i artikel 6.1 a en behovsbedömning i förhållande till riskhantering.
- (d) I tillämpliga fall, en analys av de särskilda behoven i utsatta geografiska områden, såsom de yttersta randområdena.
- (e) Prioritering eller rangordning av behov, inklusive en välgrundad motivering till gjorda val och i relevanta fall, varför vissa identifierade behov inte beaktas eller beaktas endast delvis i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

För de särskilda miljö- och klimatrelaterade mål som anges i artikel 6.1 d, e och f ska bedömningen ta hänsyn till nationella miljö- och klimatplaner som härrör ur unionsrätten och som förtecknas i bilaga XI.

Medlemsstaterna ska använda de senaste och mest tillförlitliga data för denna bedömning.

Artikel 97 *Interventionsstrategi*

1. I den interventionsstrategi som avses i artikel 95.1 b ska man fastställa för varje särskilt mål i artikel 6.1 som tas upp i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken följande:
 - (a) Mål för alla relevanta gemensamma och, i tillämpliga fall, för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken specifika resultatindikatorer och tillhörande delmål. Värdet på dessa mål ska motiveras mot bakgrund av den behovsbedömning som avses i artikel 96. När det gäller de särskilda målen

i artikel 6.1 d, e och f ska målen härledas från de delar av förklaringen som ges i leden a och b i punkt 2 i denna artikel.

- (b) Interventioner som grundas på de interventionstyper som anges i avdelning III, utom det grödspecifika stödet för bomull som anges i kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 i den avdelningen, ska utformas så att de tar itu med den särskilda situationen på det berörda området med en sund interventionslogik med stöd i den förhandsutvärdering som avses i artikel 125, den swot-analys som avses i artikel 103.2 och den behovsbedömning som avses i artikel 96.
 - (c) Faktorer som visar hur interventionerna bidrar till att målen uppnås och hur de är inbördes samstämmiga och förenliga.
 - (d) Faktorer som visar att tilldelningen av finansiella medel till interventioner inom den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken är motiverad och tillräcklig för att de fastställda målen ska kunna uppnås, och är förenlig med den finansieringsplan som avses i artikel 100.
2. Interventionsstrategin ska också omfatta följande faktorer som visar att strategin är samstämmig och interventionerna kompletterar varandra för de särskilda mål i artikel 6.1:
- (a) En översikt över miljö- och klimatarkitekturen i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som beskriver komplementaritet och basvillkoren mellan kontroll av villkor och de olika interventionerna för särskilda miljö- och klimatmål i artikel 6.1 d, e och f i samt på vilket sätt de bidrar till att uppnå de större övergripande mål som anges i artikel 92.
 - (b) En förklaring till hur miljö- och klimatarkitekturen i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken är avsedd att bidra till att redan etablerade långsiktiga nationella mål som anges i eller som följer av de rättsakter som avses i bilaga XI.
 - (c) I förhållande till det särskilda målet att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutvecklingen som anges i artikel 6.1 g ska en översikt lämnas över interventioner av betydelse för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilda villkor, såsom de som anges i artiklarna 22.4, 27, 69 och 71.7. Medlemsstaterna ska särskilt hänvisa till artikel 86.5 då de lägger fram finansieringsplanen i förhållande till de interventionstyper som avses i artiklarna 27 och 69. Översikten ska även innehålla en redogörelse av samspelet med nationella instrument i syfte att förbättra samstämmigheten mellan EU:s och medlemsstaternas åtgärder på detta område.
 - (d) En översikt över sektorsspecifika interventioner, bl.a. kopplat inkomststöd som avses i avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 1 och de sektorspecifika interventioner som avses i avdelning III kapitel III med en förklaring varför man valt sektorerna i fråga, en förteckning över interventioner per sektor, hur de kompletterar varandra samt eventuella särskilda ytterligare mål i förhållande till interventioner som grundar på de sektorsspecifika interventionstyper som avses i avdelning III kapitel III.
 - (e) En förklaring angående vilka interventioner som kommer att bidra till att säkerställa en konsekvent och samordnad riskhantering.
 - (f) En beskrivning av samspelet mellan nationella och regionala interventioner, inklusive fördelningen av ekonomiska bidrag per intervention och per fond.

Artikel 98

Delar som är gemensamma för flera interventioner

Beskrivningen av de delar som är gemensamma för flera interventioner som avses i artikel 95.1 c ska omfatta följande:

- (a) De definitioner som medlemsstaterna har lämnat enligt artikel 4.1 samt minimikrav för interventioner i form av frikopplat direktstöd enligt artikel 16.
- (b) En beskrivning av systemet med villkor som omfattar följande:
 - i) För varje norm för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i bilaga III en beskrivning av hur unionsnormen tillämpas, som ska innehålla följande: en sammanfattning av jordbruksföretagets praxis, territoriellt tillämpningsområde, typ av jordbrukare som berörs och motivering av bidraget till främsta målet för denna praxis.
 - ii) En beskrivning av det övergripande bidraget till de särskilda miljö- och klimatrelaterade målsom anges i artikel 6.1 d, e och f.
- (c) En beskrivning av användningen av tekniskt bistånd som avses i artiklarna 83.2, 86.3 och 112 och de nätverk inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 113.
- (d) Andra upplysningar om genomförandet, särskilt följande:
 - i) En kort beskrivning av fastställande av stödrätters värde och av hur reserven fungerar, i tillämpliga fall.
 - ii) Användningen av den uppskattade produkten av direktstöd som avses i artikel 15.
 - iii) En översikt över samordning, gränsdragning och komplementaritet mellan Ejflu och andra unionsfonder som är verksamma på landsbygdsområden.

Artikel 99

Interventioner

Beskrivningen av varje intervention som anges i den strategi som avses i artikel 95.1 d ska omfatta följande:

- (a) Vilken interventionstyp den hör till.
- (b) Territoriellt tillämpningsområde.
- (c) Interventionens särskilda utformning eller krav i den som säkerställer att den på ett meningsfullt sätt bidrar till uppnåendet av det/de särskilda målen i artikel 6.1. När det gäller miljö- och klimatinterventioner ska samordning av att villkoren uppfylls visa att olika praxis inte överlappar varandra.
- (d) Villkoren för stödberättigande.
- (e) För varje intervention som grundas på de interventionstyper som förtecknas i bilaga II till denna förordning, hur den följer relevanta bestämmelser i bilaga 2 till WTO:s jordbruksavtal så som de anges i artikel 10 i denna förordning och bilaga II till denna förordning, och för varje intervention som inte grundar sig på de typer av insatser som förtecknas i bilaga II till denna förordning, huruvida och i så fall hur den följer relevanta bestämmelser i artikel 6.5 eller bilaga 2 till WTO:s jordbruksavtal.

- (f) Interventionens årliga planerade output, och i förekommande fall, en uppdelning per enhetligt eller genomsnittligt enhetsstödbelopp.
- (g) Årligt planerat enhetsstödbelopp, dess motivering och en berättigad övre variation av det enhetsbelopp som avses i artikel 89. I tillämpliga fall ska följande upplysningar också lämnas:
 - i) Stödform och stödsats.
 - ii) Beräkning av stödets enhetsbelopp och dess attestering som avses i artikel 76.
 - iii) Olika enhetliga enhetsstödbelopp inom den interventionen, särskilt för de grupper av territorier som fastställs i enlighet med artikel 18.2.
 - iv) Om en medlemsstat beslutar att dela upp det grundläggande inkomststödet per hektar i enlighet med artikel 18.2, för varje grupp av territorier.
- (h) Den tilldelning av medel för interventionen som följer av tillämpningen av artikel 88. I tillämpliga fall, en uppdelning ska lämnas över de belopp som planerats för bidrag och de belopp som planerats för finansieringsinstrument.
- (i) Angivande om interventionen inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 42 FEUF och att den därför är föremål för en statsstödsgranskning.

Artikel 100

Plan för mål och finansiella planer

1. Den plan för mål som avses i artikel 95.1 e ska bestå av en sammanfattande tabell som visar de mål som avses i artikel 97.1 a med en uppdelning i årliga delmål.
2. Den finansiella plan som avses i artikel 95.1 e ska omfatta tabeller i enlighet med artikel 99 f och h, inklusive följande:
 - (a) Medlemsstaternas anslag för interventionstyperna direktstöd som avses i artikel 81.1, för sektorsspecifika interventionstyper för vin som avses i artikel 82.1, för biodling som avses i artikel 82.2 och för interventionstyper för landsbygdsutveckling som avses i artikel 83.3.
 - (b) Överföringar av belopp mellan olika interventionstyper i form av direktstöd och interventionstyper för landsbygdsutveckling i enlighet med artikel 90 och alla avdrag beträffande medlemsstaternas anslag för interventionstyper i form av direktstöd för att göra beloppen tillgängliga för interventionstyper inom andra sektorer som avses i artikel 82.7 avdelning III kapitel III avsnitt VII.
 - (c) Medlemsstaternas anslag för sektorsspecifika interventionstyper för olivolja som avses i artikel 82.4 och för humle som avses i artikel 82.3, och om dessa interventionstyper inte tillämpas, beslutet att föra upp motsvarande anslag i medlemsstatens anslag för direktstöd enligt artikel 82.5.
 - (d) En uppdelning av medlemsstaternas anslag för interventionstyper i form av direktstöd efter överföringar i punkterna b och c baserat på vägledande finansiella anslag per interventionstyp och per intervention, med angivande av planerad output, genomsnittliga eller enhetliga enhetsbelopp och den maximala variation som avses i artikel 89. I tillämpliga fall ska uppdelningen inbegripa beloppet för reserven av stödrättigheter.

Det totala beräknade resultatet av minskningen av stöd ska specificeras.

Med hänsyn till användningen av det resultat av minskningen av stöd som avses i artiklarna 15 och 81.3, ska dessa vägledande finansiella anslag, anknutna planerade output och motsvarande genomsnittliga enhetsbelopp eller enhetliga enhetsbelopp fastställas före minskning av stöd.

- (e) En uppdelning av de anslag för sektorsspecifika interventionstyper som avses i avdelning III kapitel III avsnitt VII per intervention och med angivande av den planerade outputen och det genomsnittliga enhetspriset.
- (f) En uppdelning av medlemsstaternas anslag för interventionstyper i form av landsbygdsutveckling efter överföringar till och från direktstöd enligt punkt b, per interventionstyp och per intervention, inbegripet totalsummor för perioden, inbegripet också den tillämpliga Ejflu-bidragssnivån, uppdelade per intervention och per typ av region i tillämpliga fall. Om medel överförs från direktstöd ska interventionen/interventionerna eller en del av en intervention som finansieras med överföringen anges. I denna tabell ska man också specificera planerade output per intervention och genomsnittliga eller enhetliga enhetsbelopp, samt i tillämpliga fall, en uppdelning av de belopp som planerats för bidrag och de belopp som planerats för finansieringsinstrument. Beloppen för tekniskt bistånd ska också specificeras.
- (g) Angivande av interventioner som bidrar till minimikrav för utgifter enligt artikel 86.

De uppgifter som avses i denna artikel ska fastställas per år.

Artikel 101

Styrnings- och samordningssystem

Beskrivningen av de styrnings- och samordningssystem som avses i artikel 95.1 f ska omfatta följande:

- (a) Identifiering av alla styrande organ som avses i avdelning II kapitel II i förordning (EU) [HzR].
- (b) Identifiering av delegerade och förmedlande organ och som inte avses i förordning (EU) nr [HzR] deras roll.
- (c) Information om de kontrollsystem och sanktioner som avses i avdelning IV i förordning (EU) [HzR], inbegripet följande:
 - i) Identifiering av alla integrerade administrations- och kontrollsystem som avses i avdelning IV kapitel II i förordning (EU) [HzR].
 - ii) Det system för kontroll och sanktioner av kontroll av villkor som avses i avdelning IV kapitel IV i förordning (EU) [HzR].
 - iii) Behöriga kontrollorgan som ansvarar för kontrollerna.
- (d) En beskrivning av övervaknings- och rapporteringsstrukturen.

Artikel 102

Modernisering

En beskrivning av de inslag som säkerställer en modernisering av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.1 g ska belysa de delar av

den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som stöder en modernisering av den gemensamma jordbrukspolitiken och ska särskilt innehålla följande:

- (a) En översikt över hur den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att bidra till det övergripande målet att modernisera sektorn genom att främja och utbyta kunskap, innovation och digitalisering och att uppmuntra sektorn att ta till sig dessa saker enligt artikel 5 andra stycket, särskilt följande:
 - i) En beskrivning av organisationsstrukturen i kunskaps- och innovationssystemen inom jordbruket (AKIS) som är utformad så att den kombinerar flöden i organisationen och kunskapsflöden mellan personer, organisationer och institutioner som använder och producerar kunskap för jordbruket och därmed sammanhängande områden.
 - ii) En beskrivning av hur de rådgivningstjänster som avses i artikel 13 samt nätverk för forskning och den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att samverka inom ramen för AKIS samt av stödtjänster för rådgivning och innovation tillhandahålls.
- (b) En beskrivning av strategin för utveckling av digital teknik inom jordbruket och landsbygdsområden och för användning av dessa tekniker för att göra interventioner inom den gemensamma jordbrukspolitiken mera ändamålsenliga och effektiva.

Artikel 103

Bilagor

1. Bilaga I till de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.2 a ska omfatta en sammanfattning av de viktigaste resultaten av den förhandsbedömning som avses i artikel 125 och den strategiska miljöbedömning som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG³⁹, och hur de har behandlats eller en motivering till varför de inte har beaktats, och en länk till hela förhandsbedömningsrapporten och rapporten om den strategiska miljöbedömningen.
2. Bilaga II till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.2 b ska inbegripa en swot-analys av den nuvarande situationen på det område som omfattas av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Swot-analysen ska grunda sig på den nuvarande situationen i det område som omfattas av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och ska omfatta, för vart och ett av de särskilda målen i artikel 6.1, en heltäckande övergripande beskrivning av den nuvarande situationen i det område som omfattas av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken på grundval av gemensamma kontextindikatorer och annan kvantitativ och kvalitativ aktuell information, såsom studier, tidigare utvärderingsrapporter, sektorsspecifika analyser och lärdomar från tidigare erfarenheter.

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

Dessutom ska beskrivningen särskilt lyfta fram följande i förhållande till vart och ett av de allmänna och de särskilda målen i artiklarna 5 och 6.1:

- (a) Fastställda starka sidor i området för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (b) Fastställda svaga sidor i området för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (c) Fastställda möjligheter i området för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (d) Fastställda hot i området för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (e) Om det är relevant, en analys av territoriella aspekter, med betoning på de territorier som interventionerna är speciellt inriktade på.
- (f) Om det är relevant, en analys av sektorsspecifika aspekter, särskilt för de sektorer som är föremål för särskilda interventioner och/eller sektorsspecifika program.

För de särskilda mål som anges i artikel 6.1 d, e och f ska swot-analysen hänvisa till nationella planer som härrör från de rättsliga instrument som avses i bilaga XI.

För det särskilda målet att locka unga jordbrukare i artikel 6.1 g ska swot-analysen innehålla en kort analys av tillgång till mark, mobilitet inom markägande och omarrondering, tillgång till finansiering och krediter samt tillgång till kunskap och rådgivning.

För det övergripande målet att modernisera sektorn genom att främja och utbyta kunskap, innovation och digitalisering och att uppmuntra sektorn att utnyttja dessa möjligheter enligt artikel 5 andra stycket ska swot-analysen också ge relevant information om hur AKIS och tillhörande strukturer fungerar.

- 3. Bilaga III till de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.2 c ska omfatta resultaten av samråden med berörda parter och en kort beskrivning av hur samrådet genomfördes.
- 4. Bilaga IV till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.2 d ska innehålla en kort beskrivning av det grödspecifika stödet för bomull och hur det kompletterar den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- 5. Bilaga V till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.2 e ska innehålla följande:
 - (a) En kort beskrivning av ytterligare nationell finansiering som beviljas inom ramen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet beloppen per åtgärd och angivelse av överensstämmelsen med kraven i denna förordning.
 - (b) En förklaring hur det kompletterar den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. och
 - (c) Angivande om ytterligare nationell finansiering inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 42 FEUF och därför är föremål för en statsstödsgranskning.

Artikel 104

Delegerade befogenheter för innehållet i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 om ändring av detta kapitel vad gäller innehållet i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och dess bilagor.

Artikel 105

Genomförandebefogenheter för innehållet i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om presentationen av de delar som beskrivs i artiklarna 96–103 i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

KAPITEL III

GODKÄNNANDE OCH ÄNDRING AV DEN STRATEGISKA PLANEN FÖR DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

Artikel 106

Godkännande av den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Varje medlemsstat ska till kommissionen skicka in ett förslag till strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken med den information som avses i artikel 95 senast den 1 januari 2020.
2. Kommissionen ska bedöma förslagen till strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken på grundval av planernas fullständighet, konsekvens och överensstämmelse med de allmänna principerna i unionsrätten, med denna förordning och de bestämmelser som antas i enlighet med den och med den horisontella förordningen, hur effektivt de bidrar till de särskilda målen i artikel 6.1, deras inverkan på den inre marknadens funktion och snedvridning av konkurrensen, graden av administrativa börda för stödmottagarna och förvaltningen. Kommissionen ska särskilt bedöma hur adekvat den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken, motsvarande specifika mål, allmänna mål, interventioner och tilldelning av budgetmedel uppfyller målen specifikt för den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken genom den föreslagna uppsättningen interventioner på grundval av SWOT-analysen och förhandsbedömningen.
3. Beroende på resultaten av den bedömning som avses i punkt 2 får kommissionen sända observationer till medlemsstaterna inom tre månader från det att den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken har lämnats in.
Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla ytterligare uppgifter som behövs och om nödvändigt revidera förslaget till plan.
4. Kommissionen ska godkänna förslaget till strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken förutsatt att all nödvändig information har lämnats in och kommissionen anser att planen är förenlig med de allmänna principerna i unionsrätten, de krav som anges i denna förordning, de bestämmelser som antas i

enlighet med denna förordning och i förordning (EU) nr [den horisontella förordningen].

5. Varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska godkännas senast åtta månader efter att medlemsstaten lämnade in den.

Godkännande ska inte omfatta de uppgifter som avses i artikel 101 c och i bilagorna I–IV till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 95.2 a–d.

I vederbörligen motiverade fall kan medlemsstaten begära att kommissionen godkänner en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som inte innehåller alla delar. I sådant fall ska den berörda medlemsstaten ange vilka delar i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som saknas och ange vägledande mål och finansiella planer som avses i artikel 100 för hela den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken för att påvisa den övergripande konsekvensen och enhetligheten i planen. De delar som saknas i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska lämnas till kommissionen som en ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 107.

6. Varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska godkännas av kommissionen genom ett genomförandebeslut utan tillämpning av det kommittéförfarande som avses i artikel 139.
7. De strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska ha rättslig verkan först efter godkännande av kommissionen.

Artikel 107

Ändring av den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Medlemsstaterna får lämna en begäran om ändring av sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken till kommissionen.
2. En begäran om ändring av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska vederbörligen motiveras och ska särskilt ange vilka konsekvenser ändringen av planen väntas ha på att de särskilda målen som avses i artikel 6.1 uppnås. De ska åtföljas av den ändrade planen och uppdaterade bilagor när så är lämpligt.
3. Kommissionen ska bedöma ändringens överensstämmelse med denna förordning och de bestämmelser som antas i enlighet med den och med förordning (EU) [HZR] och hur effektivt den bidrar till de särskilda målen.
4. Kommissionen ska godkänna den begärda ändringen till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken förutsatt att all nödvändig information har lämnats in och kommissionen anser att den ändrade planen är förenlig med de allmänna principerna i unionsrätten, de krav som anges i denna förordning, de bestämmelser som antas i enlighet med denna förordning, och de bestämmelser som antagits enligt den och förordning (EU) nr [den horisontella förordningen].
5. Kommissionen kan komma med synpunkter inom 30 arbetsdagar efter inlämning av begäran om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla nödvändiga kompletterande uppgifter.

6. Om synpunkterna beaktats på ett adekvat sätt ska kommissionen godkänna begäran om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken inom tre månader efter det att den lämnats in av medlemsstaten.
7. En begäran om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken får inte lämnas in mer än en gång per kalenderår med möjliga undantag som fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 109.
8. Varje ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska godkännas av kommissionen genom ett genomförandebeslut utan tillämpning av det kommittéförfarande som avses i artikel 139.
9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 80 ska ändringar i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ha rättslig verkan först efter godkännande av kommissionen.
10. När det gäller ändringar som är rent tekniska eller redaktionella eller är uppenbara misstag som inte påverkar genomförandet av politiken och interventionerna ska inte betraktas som en begäran om ändring. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana rättelser.

Artikel 108

Beräkning av tidsfrister för kommissionens åtgärder

I detta kapitel, när en tidsfrist fastställs för en åtgärd som kommissionen vidtar, ska tidsfristen räknas från den dag då alla de uppgifter som krävs enligt den här förordningen har lämnats in och de bestämmelser som antagits i enlighet med denna har lämnats in.

Denna tidsfrist ska inte omfatta den tidsperiod som inleds dagen efter den dag då kommissionen skickar sina synpunkter eller en begäran om reviderade handlingar till medlemsstaten och som löper ut den dag då medlemsstaten svarar kommissionen.

Artikel 109

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 i syfte att ändra detta kapitel med avseende på

- (a) förfaranden och tidsfrister för godkännande av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken,
- (b) förfaranden och tidsfrister för inlämnande och godkännande av en begäran om ändring av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken, och
- (c) den frekvens för hur ofta strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska lämnas in under programperioden, däribland fastställande av undantagsfall där det högsta antalet ändringar enligt artikel 107.7 inte beaktas.

AVDELNING VI

SAMORDNING OCH STYRNING

Artikel 110

Förvaltande myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en förvaltande myndighet för sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Medlemsstaten ska se till att ett relevant förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats på ett sätt som säkerställer en klar fördelning och ett klart åtskiljande av funktionerna mellan den förvaltande myndigheten och övriga organ. Medlemsstaterna ska ansvara för att systemen fungerar effektivt under hela perioden för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken förvaltas och genomförs på ett effektivt, ändamålsenligt och korrekt sätt. Den ska särskilt se till att

- (a) det finns ett lämpligt säkert elektroniskt system för att registrera, underhålla, hantera och rapportera sådana statistiska uppgifter om planen och dess genomförande som krävs för övervakningen och utvärderingen och, i synnerhet, uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet i förhållande till de uppsatta målen,
- (b) stödmottagarna och andra organ som är involverade i genomförandet av insatserna
 - i) är informerade om de skyldigheter som det beviljade stödet medför och att de använder antingen ett separat bokföringssystem eller en adekvat redovisningskod för alla transaktioner som avser en insats,
 - ii) känner till kraven i fråga om att lämna uppgifter till den förvaltande myndigheten och att registrera utfall och resultat,
- (c) de berörda stödmottagarna förses med en förteckning över de krav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning III kapitel I avsnitt 2 som ska tillämpas på gårdsnivå, om så är lämpligt i elektronisk form, samt tydlig och exakt information om dessa,
- (d) den förhandsutvärdering som avses i artikel 125 överensstämmer med utvärderings- och övervakningssystemet samt godkänna och överlämna den till kommissionen,
- (e) ska säkerställa att den utvärderingsplan som avses i artikel 126 har utarbetats, att den utvärdering i efterhand som avses i den artikeln görs inom de tidsfrister som fastställs i den förordningen och att sådana utvärderingar görs i enlighet med övervaknings- och utvärderingssystemet och att de skickas in till övervakningskommittén och kommissionen,
- (f) övervakningskommittén förses med de uppgifter och de handlingar som behövs för att övervaka att den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken genomförs i förhållande till de specifika målen och prioriteringarna,

- (g) en årlig prestationsrapport utarbetas som inbegriper sammanfattande övervakningstabeller och som, efter samråd med övervakningskommittén, skickas in till kommissionen,
 - (h) relevanta uppföljningsåtgärder på kommissionens synpunkter om de årliga prestationsrapporterna vidtas,
 - (i) det utbetalande organet får all nödvändig information, särskilt om förfaranden och eventuella kontroller i samband med de insatser som valts ut för finansiering, innan utbetalningar godkänns,
 - (j) stödmottagare inom interventioner som finansieras av Ejflu, andra än areal- eller djurrelaterade interventioner, bekräftar vilket ekonomiskt stöd som mottagits, inbegripet korrekt användning av unionens symbol i enlighet med de regler som kommissionen har fastställt enligt punkt 5, och
 - (k) den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ges offentlighet, bland annat via nätverket inom den nationella gemensamma jordbrukspolitiken genom att potentiella stödmottagare, branschorganisationer, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, organ som arbetar för att främja jämställdhet samt berörda icke-statliga organisationer, däribland miljöorganisationer, får information om de möjligheter som den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ger och om reglerna för att få stöd via den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, samt informera stödmottagare och allmänheten om unionens bidrag till jordbruk och landsbygdsutveckling i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten får utse en eller flera mellanhänder, såsom lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer, för förvaltning och genomförande av interventioner i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
4. Om en del av dess arbetsuppgifter delegeras till ett annat organ ska den förvaltande myndigheten fortfarande ha det fulla ansvaret för att de arbetsuppgifterna förvaltas och fullgörs på ett effektivt och korrekt sätt. Den förvaltande myndigheten ska se till att det finns lämpliga bestämmelser för att det andra organet ska kunna få tillgång till alla de uppgifter och all den information som krävs för att utföra dessa uppgifter.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 med avseende på att komplettera denna förordning med utförliga regler om tillämpningen av informations-, offentlighets- och synlighetskraven enligt punkt 2 j och k.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

Artikel 111

Övervakningskommittén

1. Medlemsstaten ska inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken (nedan kallad *övervakningskommitté*) före inlämnandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Varje övervakningskommitté ska själv anta sin arbetsordning.

Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska alla frågor som påverkar den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken framsteg på vägen mot dess målen.

Medlemsstaten ska offentliggöra övervakningskommitténs arbetsordning samt alla uppgifter och all information som delas med övervakningskommittén på övervakningskommitténs webbplats.

2. Medlemsstaten ska besluta om övervakningskommitténs sammansättning och ska säkerställa en balanserad representation av relevanta offentliga myndigheter och förmedlande organ och av företrädare för de partner som avses i artikel 94.3.

Varje medlem av övervakningskommittén ska ha en röst.

Medlemsstaten ska offentliggöra en förteckning över medlemmarna i övervakningskommittén på internet.

Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

3. Övervakningskommittén ska i synnerhet granska
 - (a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen,
 - (b) eventuella frågor som påverkar prestationen när det gäller den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - (c) de aspekter av förhandsbedömningen som anges i artikel 52.3 i förordning (EU) [CPR] och det strategidokument som avses i artikel 53.1 i förordning (EU) [CPR],
 - (d) framstegen med att genomföra utvärderingar och sammanfattande utvärderingar och med att följa upp resultaten,
 - (e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder, och
 - (f) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga myndigheter och stödmottagare, om det är relevant.
4. Övervakningskommittén ska yttra sig om följande:
 - (a) Utkastet till strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - (b) Den metod och de kriterier som används för att välja ut insatser.
 - (c) Årliga prestationsrapporter.
 - (d) Utvärderingsplanen och alla ändringar av den.
 - (e) Alla förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 112

Tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ

1. På en medlemsstats initiativ får Ejflu stödja åtgärder som är nödvändiga för att den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna förvaltas och genomföras ändamålsenligt, inbegripet att inrätta och driva nätverket inom den nationella gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 113.1. De insatser

som avses i denna punkt kan gälla både tidigare och påföljande planeringsperioder i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Den samordnande fondens insatser enligt artikel 25.4–25.6 i förordning (EU) nr [CPR] kan också stödjas.
3. Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska inte finansiera attesterande organ i den mening som avses i artikel 11 i förordning (EU) nr [HzR].

Artikel 113

Europeiska och nationella nätverk för den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Varje medlemsstat ska inrätta ett nationellt nätverk för den gemensamma jordbrukspolitiken (nationella nätverket inom den gemensamma jordbrukspolitiken) för nätverksamarbete mellan organisationer och förvaltningar, rådgivare, forskare och andra innovativa aktörer inom jordbruk och landsbygdsutveckling på nationell nivå senast tolv månader efter det att kommissionen har godkänt den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Ett europeiskt nätverk för den gemensamma jordbrukspolitiken (europeiska nätverket inom den gemensamma jordbrukspolitiken) ska inrättas för nätverkssamarbete mellan nationella nätverk, organisationer och förvaltningar som är verksamma på området jordbruk och landsbygdsutveckling på unionsnivå.
3. Nätverksamarbete i nätverken inom den gemensam jordbrukspolitiken ska ha följande mål:
 - (a) Öka deltagandet av alla intressenter i utformingen och genomförandet av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - (b) Hjälpa medlemsstaternas förvaltningar med genomförandet av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och övergången till en prestationsinriktad genomförandemodell.
 - (c) Underlätta ömsesidigt lärande och samverkan mellan alla berörda parter inom jordbruk och landsbygdsutveckling.
 - (d) Främja innovation och stödja att alla berörda parter är delaktiga i förfaranden för kunskapsutbyte och kunskapsbyggande.
 - (e) Stödja alla berörda parters övervaknings- och utvärderingskapacitet.
 - (f) Bidra till spridning av resultaten av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
4. Nätverken inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska för att uppnå de mål som anges i punkt 3 ha följande uppgifter:
 - (a) Insamling, analys och spridning av information om insatser som stöds genom de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - (b) Bidrag till kapacitetsuppbyggnad för medlemsstaternas förvaltningar och andra aktörer som deltar i genomförandet av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken, bland annat vad gäller övervaknings- och utvärderingsprocesser.
 - (c) Identifiering och spridning av god praxis.

- (d) Insamling av information, inbegripet statistiska och administrativa uppgifter och analys av utvecklingen inom jordbruket och på landsbygden som är relevant för de särskilda mål i artikel 6.1.
- (e) Skapande av plattformar, forum och evenemang för att främja ett utbyte av erfarenheter mellan berörda parter och ömsesidigt lärande, däribland i relevanta fall utbyte med nätverk i tredjeländer.
- (f) Insamling av information och underlättande av nätverksarbete mellan finansierade strukturer och projekt, såsom lokala aktionsgrupper som avses artikel 27 i förordning (EU) nr [CPR], operativa grupper inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket som avses i artikel 114.4 och motsvarande strukturer och projekt.
- (g) Stöd till samarbetsprojekt mellan lokala aktionsgrupper eller liknande lokala utvecklingsstrukturer, däribland transnationellt samarbete.
- (h) Skapandet av kopplingar till andra unionsfinansierade strategier eller nätverk.
- (i) Bidrag till den fortsatta utvecklingen av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och utarbetande av en eventuell efterföljande period av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (j) När det gäller nationella nätverk inom den gemensamma jordbrukspolitiken, deltagande i och bidrag till den verksamhet som bedrivs i det europeiska nätverket inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 114

Europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket

1. Kommissionen ska inrätta ett europeiskt innovationspartnerskap (EIP) för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket.
2. Syftet med EIP är att stimulera innovation och förbättra kunskapsutbyte.
3. EIP ska bidra till att de särskilda målen i artikel 6.1 uppnås.
4. EIP ska stödja AKIS som avses i artikel 13.2 genom att knyta samman politikområden och instrument för att påskynda innovation. Partnerskapet ska särskilt göra följande:
 - (a) Skapa mervärde genom att skapa bättre kopplingar mellan forskning och jordbruksmetoder och genom att främja en mer omfattande användning av tillgängliga innovationsåtgärder.
 - (b) Sammanföra innovativa aktörer och projekt.
 - (c) främja en snabbare och mer omfattande omvandling av innovativa lösningar till praktiska metoder, och
 - (d) Informera vetenskapssamhället om vilka forskningsbehov som finns när det gäller dagens jordbruksmetoder.

Det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper ska utgöra en del av EIP. De ska utarbeta en plan för innovativa projekt som ska utvecklas, testas, anpassas eller genomföras och grundas på en interaktiv innovationsmodell som har följande huvudprinciper:

- (a) Utveckla innovativa lösningar som är inriktade på jordbrukarnas och skogsbrukarnas behov och samtidigt behandla samspelet i hela leveranskedjan, i de fall det bedömdes lämpligt.
- (b) Sammanföra partner med kompletterande kunskaper, såsom jordbrukare, rådgivare, forskare, företag och icke-statliga organisationer i en avsiktligt sammansatt kombination av företrädare som anses vara bäst lämpade att uppnå projektets mål. och
- (c) Medbeslutande och medskapande under hela projektets gång.

Den planerade innovationen kan grunda sig på både nya och traditionella metoder i nya geografiska och miljömässiga sammanhang.

De operativa grupperna ska sprida sina planer och resultaten av sina projekt, särskilt via nätverken inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

AVDELNING VII

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

KAPITEL I

PRESTATIONSRAM

Artikel 115

FASTSTÄLLANDE AV PRESTATIONSRAMEN

1. Medlemsstaterna ska fastställa en prestationsram som gör det möjligt att rapportera, övervaka och utvärdera prestationen när det gäller den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken under genomförandet.
2. Prestationsramen ska innehålla följande:
 - (a) En uppsättning gemensamma output-, resultat- och effektindikatorer, däribland de som avses i artikel 7, som kommer att användas som grund för övervakning, utvärdering och årlig prestationsrapportering.
 - (b) Mål och årliga delmål som fastställts i förhållande till de relevanta särskilda målen med hjälp av resultatindikatorer.
 - (c) Datainsamling, lagring och översändande.
 - (d) Regelbunden rapportering om prestations-, övervakning- och utvärderingsverksamhet.
 - (e) Mekanismer som belönar goda resultat och beaktar dåliga resultat.
 - (f) Förhands-, halvtids- och efterhandsbedömningar och all annan utvärderingsverksamhet kopplad till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Prestationsramen ska omfatta följande:
 - (a) Innehållet i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - (b) De marknadsåtgärder och andra interventioner som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 116

Resultatramens mål

Resultatramen ska syfta till att

- (a) bedöma den gemensamma jordbrukspolitiken konsekvenser, effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde för EU,
- (b) fastställa delmål och mål för de särskilda målen i artikel 6,
- (c) övervaka framstegen mot målen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken,

- (d) bedöma konsekvenser, effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde för EU i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken,
- (e) stödja en gemensam läroprocess med avseende på övervakning och utvärdering.

Artikel 117

Elektroniskt informationssystem

Medlemsstaterna ska inrätta ett elektroniskt informationssystem i vilket de ska registrera och lagra centrala uppgifter om genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som krävs för övervakning och utvärdering, särskilt om varje intervention som valts ut för finansiering och om genomförda interventioner, inbegripet uppgifter om varje stödmottagare och insats.

Artikel 118

Tillhandahållande av information

Medlemsstaterna ska se till att stödmottagare som får stöd för interventioner inom ramen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och lokala aktionsgrupper ska åta sig att tillhandahålla den förvaltande myndigheten eller andra organ till vilka den förvaltande myndigheten delegerat funktioner all information som behövs för övervakning och utvärdering av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Medlemsstaterna ska se till att heltäckande, fullständiga, aktuella och tillförlitliga datakällor inrättas som möjliggör en effektiv uppföljning av framstegen mot att uppnå de fastställda målen med hjälp av politiska output-, resultat- och effektindikatorer.

Artikel 119

Övervakningsförfaranden

Den förvaltande myndigheten och övervakningskommittén ska övervaka genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och de framsteg som gjorts mot de mål som anges i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken på grundval av output- och resultatindikatorer.

Artikel 120

Genomförandebefogenheter för resultatramen

Kommissionen ska anta genomförandeakter för resultatramen. Sådana akter ska innehålla en förteckning över kontextindikatorer, andra indikatorer som behövs för lämplig övervakning och utvärdering av politiken, metoderna för beräkning av indikatorerna och nödvändiga bestämmelser som ser till att de uppgifter som medlemsstaterna samlar in är korrekta och tillförlitliga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

KAPITEL II

Årliga resultatrapporter

Artikel 121

Årliga resultatrapporter

1. Senast den 15 februari 2023 och därefter senast den 15 februari varje år till och med 2030 ska medlemsstaterna till kommissionen skicka in en årlig resultatrapport om genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken under det föregående budgetår. Den rapport som lämnas in 2023 ska omfatta budgetåren 2021 och 2022. För direktstöd som avses i avdelning III kapitel II ska rapporten omfatta endast budgetåret 2022.
2. Den sista årliga resultatrapport som ska skickas in senast den 15 februari 2030 ska omfatta en sammanfattning av de utvärderingar som gjorts under genomförandeperioden.
3. För att vara giltig ska den årliga resultatrapporten innehålla all den information som krävs enligt punkterna 4, 5 och 6. Kommissionen ska inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den årliga resultatrapporten informera medlemsstaten om rapporten inte är godtagbar, och om detta inte sker ska den anses godtagbar.
4. I de årliga resultatrapporterna anges central kvalitativ och kvantitativ information om genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken med hänvisning till ekonomiska data samt output- och resultatindikatorer i enlighet med artikel 118 andra stycket. De ska också innehålla information om genomförd output, genomförda utgifter, genomförda resultat och avståndet till respektive mål.

För alla interventionstyper som inte omfattas av artikel 89 i denna förordning och där genomförd output och genomförda utgifter avviker med 50 % från den årliga planerade outputen och utgifterna ska medlemsstaten lämna en motivering för denna avvikelse.
5. Överlämnade data ska gälla förverkligade värden för indikatorer för delvis eller helt genomförda interventioner. De ska också ange en sammanfattning av läget i genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken under föregående budgetår, frågor som påverkar prestationen när det gäller den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt vad gäller avvikelser från delmål med förklaringar och i relevanta fall med en beskrivning av vilka åtgärder som vidtagits.
6. För finansieringsinstrument förutom de uppgifter som ska tillhandahållas enligt punkt 4 ska uppgifter tillhandahållas om följande:
 - (a) Stödberättigande utgifter per typ av finansiell produkt.
 - (b) Storleken på de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som redovisats som stödberättigande utgifter.
 - (c) Belopp, per typ av finansiell produkt, på de privata och offentliga medel som utnyttjats utöver Ejflu.
 - (d) Ränta och andra vinster som uppkommit genom stöd från Ejflu till de finansieringsinstrument som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr [CPR] och återlämnade medel som hänförs till sådant stöd från Ejflu som avses i artikel 56 i den förordningen.

7. Kommissionen ska göra en årlig prestationsöversyn och ett årligt prestationsavslut som avses i artikel 52 i förordning (EU) [HzR] på grundval av den information som ges i de årliga prestationsrapporterna.
8. I den årliga resultatöversynen kan kommissionen lämna synpunkter på de årliga resultatrapporterna inom en månad efter det att de överlämnats. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända.
Artikel 108 om beräkning av tidsfrister för kommissionens ska gälla i tillämpliga delar.
9. Om det rapporterade värdet på en eller flera resultatindikatorer visar en skillnad på mer än 25 % från respektive delmål för det aktuella rapporteringsåret får kommissionen uppmana den medlemsstaten att lägga fram en handlingsplan i enlighet med artikel 39.1 i förordning (EU) [HzR] där man beskriver avsedda korrigerande åtgärder och den förväntade tidsramen.
10. De årliga resultatrapporterna och en sammanfattning av innehållet ska göras tillgängliga för allmänheten.
11. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om presentationen av de årliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

Artikel 122 *Årliga översynsmöten*

1. Medlemsstaterna ska varje år anordna ett årligt översynsmöte med kommissionen där ordförandeskapet innehas gemensamt eller av kommissionen, och det äger rum tidigast två månader efter inlämnandet av den årliga resultatrapporten.
2. Syftet med det årliga översynsmötet är att undersöka resultatet av varje plan, inbegripet de framsteg som gjorts för att uppnå fastställda mål, frågor som påverkar resultatet och tidigare eller framtida åtgärder som ska vidtas för att ta itu med dem.

KAPITEL III **BELÖNINGSSYSTEM FÖR GODA MILJÖMÄSSIGA OCH** **KLIMATMÄSSIGA RESULTAT**

Artikel 123 *Prestationsbonus*

1. Prestationsbaserad bonus kan tilldelas medlemsstater 2026 för att belöna goda resultat när det gäller miljö- och klimatmål förutsatt att den berörda medlemsstaten har uppfyllt det villkor som anges i artikel 124.1.
2. Prestationsbonusen ska motsvara 5 % av beloppet per medlemsstat för budgetåret 2027 enligt bilaga IX.

Medel som överförs mellan EGFJ och Ejflu enligt artiklarna 15 och 90 ska undantas vid beräkningen av prestationsbonus.

Artikel 124
Tilldelning av prestationsbonus

1. På grundval av resultatöversynen 2026 ska prestationsbonus som hålls inne från en medlemsstats anslag enligt artikel 123 andra stycket tilldelas denna medlemsstat om de resultatindikatorer som tillämpas på särskilda miljö- och klimatmål i artikel 6.1 d, e och f i dess strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken har uppnått minst 90 % av målvärdet för 2025.
2. Kommissionen ska inom två månader efter mottagandet av den årliga resultatrapporten 2026 anta en genomförandeakt, utan att tillämpa det kommittéförfarande som avses i artikel 139, för att besluta huruvida varje medlemsstat enligt sin strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken har uppnått de målvärden som avses i punkt 1 i denna artikel.
3. Om de målvärdena som avses i punkt 1 uppnås ska kommissionen bevilja beeloppet för resultatbonus till de berörda medlemsstaterna, och det anses vara definitivt tilldelat budgetår 2027 på grundval av det beslut som avses i punkt 2.
4. Om de målvärden som avses i punkt 1 inte uppnås ska kommissionen inte bevilja åtagandena för budgetår 2027 avseende resultatbonus åt de berörda medlemsstaterna.
5. Vid tilldelningen av resultatbonus kan kommissionen ta hänsyn till fall av force majeure och svåra socioekonomiska kriser som hindrar att delmålen uppnås.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser för att säkerställa en enhetlig metod för att fastställa hur medlemsstaterna ska tilldelas resultatbonus. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

KAPITEL IV
UTVÄRDERING AV STRATEGISKA PLANER INOM DEN
GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

Artikel 125
Förhandsutvärderingar

1. Medlemsstaterna ska genomföra förhandsutvärderingar för att förbättra kvaliteten på utformningen av sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Den myndighet som ansvarar för att utarbeta de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska ansvara för utarbetandet av förhandsbedömningen.
3. Genom förhandsutvärderingarna ska man bedöma
 - (a) Hur den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar till de särskilda målen för den gemensamma jordbrukspolitiken med hänsyn till nationella och regionala behov och utvecklingspotential samt lärdomar från genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken under tidigare programperioder,
 - (b) om den föreslagna strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken är sammanhållen och konsekvent och hur den förhåller sig till andra relevanta instrument,

- (c) hur samstämmig tilldelningen av budgetmedel är med de särskilda målen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken,
 - (d) hur förväntade output kommer att bidra till resultaten,
 - (e) om de kvantifierade målvärdena för resultat är realistiska i förhållande till det planerade stödet från EGFJ och Ejflu,
 - (f) hur väl personella resurser och administrativ kapacitet har anpassats till förvaltningen av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken,
 - (g) om förfarandena för övervakning av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och för insamling av de uppgifter som behövs för utvärderingarna är lämpliga,
 - (h) hur lämpliga de utvalda delmålen är för resultatramarna,
 - (i) de planerade åtgärderna för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna, och
 - (j) den logiska grunden för användningen av finansieringsinstrument som finansieras av Ejflu.
4. Förhandsutvärderingen ska inbegripa de krav för strategisk miljöbedömning som fastställts i direktiv 2001/42/EG, med beaktande av behovet av anpassning till klimatförändringen.

Artikel 126

Utvärdering av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken under genomförandeperioden och efterhandsutvärdering

1. Medlemsstaterna ska utvärdera de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken för att förbättra kvaliteten på utformningen och genomförandet av planerna och för att bedöma effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde för EU och följderna av bidraget för den gemensamma jordbrukspolitiken allmänna och särskilda mål i artiklarna 5 och 6.1.
2. Medlemsstaterna ska låta funktionellt oberoende experter göra utvärderingarna.
3. Medlemsstaterna ska se till att det finns förfaranden som gör det möjligt att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna.
4. Medlemsstaterna ska ansvara för utvärderingen av hur ändamålsenliga interventionerna inom den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken är för uppnåendet av de särskilda målen i artikel 6.1.
5. Medlemsstaterna ska utarbeta en utvärderingsplan med uppgifter om planerade utvärderingar under genomförandeperioden.
6. Medlemsstaterna ska lägga fram utvärderingsplanen för övervakningskommittén senast ett år efter det att den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken har godkänts.
7. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att slutföra en omfattande utvärdering av de strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken senast den 31 december 2031.
8. Medlemsstaterna ska göra alla utvärderingar tillgängliga för allmänheten.

KAPITEL V

KOMMISSIONENS PRESTATIONSBEDÖMNING

Artikel 127

Prestationsbedömning och utvärdering

1. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som ska genomföras på kommissionens ansvar.
2. Kommissionen genomföra en halvtidsöversyn för att granska effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde för EU av EGFJ och Ejflu före slutet av det tredje året efter att genomförandet av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken inleddes med hänsyn till de indikationer som anges i bilaga I. Kommissionen får använda all relevant information som redan finns tillgänglig i enlighet med artikel [128] i [New Financial Regulation].
3. Kommissionen ska genomföra en efterhandsutvärdering för att granska ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde för EGFJ och Ejflu.
4. Kommissionen ska, på grundval av uppgifter från utvärderingar av de strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken och andra relevanta informationskällor lägga fram en första rapport om genomförandet av denna artikel, inbegripet de första resultaten om hur den gemensamma jordbrukspolitiken har presterat, för Europaparlamentet och rådet, då halvtidsöversynen är klar. En andra rapport som innehåller en bedömning av prestationen när det gäller den gemensamma jordbrukspolitiken ska läggas fram senast den 31 december 2031.

Artikel 128

Rapportering baserad på centrala indikatorer

I enlighet med rapporteringskravet i artikel [38.3 e i] i [New Financial Regulation] ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram prestationsuppgifter som avses i den artikeln mätt med de centrala indikatorerna i bilaga XII.

Artikel 129

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all den information som behövs för att den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna övervakas och utvärderas.
2. Data som behövs för kontext- och effektindikatorer ska i möjligaste mån grundas på etablerade informationskällor, t.ex. informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter och Eurostat. Om data för dessa indikatorer inte är tillgängliga eller inte är fullständiga ska bristerna åtgärdas enligt programmet för europeisk statistik som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009⁴⁰, den rättsliga ramen för Informationssystemet för jordbruksföretagens

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor,

redovisningsuppgifter (ISJR) eller genom formella avtal med andra dataleverantörer, såsom gemensamma forskningscentrumet (JRC) och Europeiska miljöbyrån.

3. Befintliga administrativa register såsom IACS, LPIS, djurregister och vinodlingsregister ska bibehållas. IACS och LPIS ska utvecklas vidare så att de i högre grad kan tillgodose den gemensamma jordbrukspolitikens behov. Data från administrativa register ska i så hög grad som möjligt användas för statistiska ändamål, i samarbete med medlemsstaternas statistikmyndigheter och Eurostat.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om de uppgifter som ska överlämnas av medlemsstaterna, med beaktande av behovet av att undvika onödiga administrativa bördor, och om uppgiftsbehoven och synergieffekterna av potentiella uppgiftskällor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

AVDELNING VIII

KONKURRENSBESTÄMMELSER

Artikel 130 *Regler för företag*

Stöd till former av samarbete mellan företag enligt avdelning III i denna förordning får endast beviljas sådana former av samarbete som följer konkurrensreglerna enligt artiklarna 206–209 i förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 131 *Statligt stöd*

1. Om inte annat sägs i denna avdelning ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget tillämpas på stöd.
2. Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på det stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med och i överensstämmelse med denna förordning eller på ytterligare nationell finansiering som avses i artikel 132 i denna förordning, inom tillämpningsområdet för artikel 42 i EUF-fördraget.
3. Genom undantag från punkt 2 ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget tillämpas på stöd som ges för en insats som både omfattas och inte omfattas av artikel 42 FEUF, utom om stöd till rörelsekapital ges via ett finansieringsinstrument.

Artikel 132 *Ytterligare nationell finansiering*

Utbetalningar som medlemsstaterna gör för insatser inom tillämpningsområdet för artikel 42 i EUF-fördraget, i syfte att ytterligare bidra till att finansiera interventioner för vilka stöd beviljas från unionen vid någon tidpunkt under tiden för den strategiska planen för den

rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

gemensamma jordbrukspolitiken, får göras endast om de uppfyller kriterierna i denna förordning, ingår i bilaga V till de strategiska planerna och har godkänts av kommissionen.

Artikel 133
Nationella skatteåtgärder

Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på nationella skatteåtgärder då medlemsstaterna beslutar att avvika från allmänna beskattningsregler genom att tillåta att beskattningsunderlaget för jordbrukares inkomstskatt beräknas på grundval av en flerårig period.

AVDELNING IX

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 134

Åtgärder för att lösa särskilda problem

1. För att lösa specifika problem ska kommissionen i en nödsituation anta de genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade. Sådana genomförandeakter får avvika från bestämmelserna i denna förordning i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.
2. Om det är nödvändigt på grund av vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet och för att lösa sådana särskilda problem som avses i punkt 1 samtidigt som kontinuiteten i direktstödsystemet säkerställs även under exceptionella omständigheter, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 139.3.
3. Åtgärder som antas inom ramen för punkt 1 eller 2 ska fortsätta att gälla under en tidsperiod på högst tolv månader. Om de särskilda problem som avses i de punkterna efter utgången av denna tidsperiod inte är lösta får kommissionen lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag som syftar till en varaktig lösning.
4. Kommissionen ska inom två arbetsdagar räknat från antagandet informera Europaparlamentet och rådet om alla eventuella åtgärder som antas inom ramen för punkt 1 eller 2.

Artikel 135

Tillämpning på de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna

1. För direktstöd som beviljas i de yttersta randområdena i unionen enligt kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013 ska endast artikel 3.2 a, b, artikel 4.1 a, b och d, avdelning III kapitel I avsnitt 2, artikel 16 och avdelning IX i denna förordning gälla. Artikel 4.1 a, b och d, avdelning III kapitel I avsnitt 2, artikel 16 och avdelning IX ska gälla utan några skyldigheter avseende den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. För direktstöd som beviljas i de mindre Egeiska öarna enligt kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013 ska endast artikel 3.2 a, b, artikel 4, avdelning III kapitel I avsnitt 2, avdelning III kapitel II avsnitten 1 och 2 och avdelning IX i denna förordning gälla. Artikel 4, avdelning III kapitel I avsnitt 2, avdelning III kapitel II avsnitten 1 och 2 och avdelning IX ska gälla utan några skyldigheter avseende den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

KAPITEL II

INFORMATIONSSYSTEM OCH SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 136

Utbyte av uppgifter och dokument

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna inrätta ett informationssystem för att möjliggöra säkert utbyte av data av gemensamt intresse mellan kommissionen och varje medlemsstat.
2. Kommissionen ska se till att det finns ett lämpligt säkert elektroniskt system där centrala uppgifter och rapporter om övervakning och utvärdering kan registreras, lagras och hanteras.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för hur det system som avses i punkt 1 ska fungera. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 139.2.

Artikel 137

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna [96, 97 och 98] av förordning (EU) [HzR] ska medlemsstaterna och kommissionen samla in personuppgifter i syfte att uppfylla sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelningarna VI och VII, och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.
2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt avdelning VII, med användning av det säkra elektroniska system som avses i artikel 136, ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.
3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001 och förordning (EU) nr 2016/679. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minimilagringsperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.
4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de dataskyddsrättigheter som anges i förordning (EG) nr 45/2001 respektive förordning (EU) nr 2016/679.

KAPITEL III

DELEGERING AV BEFOGENHETER OCH GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 138

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 36, 37, 41, 50, 78, 81 och 141 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med det datum då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 och 141 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 och 141 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet inom en period på två månader från delgivningsdagen har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 139

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, som ska kallas kommittén för den gemensamma jordbrukspolitiken. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 140 *Upphävande*

1. Förordning (EU) nr 1305/2013 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2021.
Den ska dock fortsätta att tillämpas för insatser som genomförs inom ramen för program för landsbygdsutveckling som godkänts av kommissionen enligt den förordningen före den 1 januari 2021.
Artikel 32 och bilaga III till förordning (EU) nr 1305/2013 ska fortsätta att gälla för angivande av områden med naturliga och andra särskilda begränsningar. Hänvisningar till program för landsbygdsutveckling ska läsas som hänvisningar till de strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Förordning (EU) nr 1307/2013 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2021.
Den ska emellertid fortsätta att tillämpas på stödansökningar som avser ansökningsår som inleds före den 1 januari 2021.
Artiklarna 17 och 19 i förordning (EU) nr 1307/2013 samt bilaga I till den förordningen ska där det är relevant för Kroatien fortsätta att gälla till den 31 december 2021.

Artikel 141 *Övergångsbestämmelser*

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 138 genom komplettering av denna förordning med åtgärder för att skydda bidragsmottagarnas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar i den mån de är nödvändiga för övergången från de arrangemang i förordningarna (EU) nr 1307/2013 och (EU) nr 1307/2013 till dem i denna förordning. Dessa övergångsregler ska särskilt fastställa de villkor enligt vilka de stöd som kommissionen har godkänt enligt förordning (EU) nr 1305/2013 får integreras i de stöd som föreskrivs i den här förordningen, inbegripet tekniskt bistånd och stöd för utvärderingar i efterhand.

Artikel 142 *Ikraftträdande och tillämpning*

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltning och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Förslagens beteckning

a) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013.

b) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler för stöd till strategiska planer som ska utarbetas av medlemsstaterna enligt den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken) och finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013.

c) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna.

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Programkluster 8 – Jordbruks- och havspolitik under rubrik 3 i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 – Naturresurser och miljö

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴¹

☒ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

De mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som fastställs i artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt syftar till att

a) höja produktiviteten inom jordbruket (däribland genom tekniska framsteg och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna),

b) tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard (däribland en höjning av inkomsten),

c) stabilisera marknaderna,

d) trygga försörjningen, och

e) tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.

⁴¹

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Dessa mål justeras och anpassas till de utmaningar som anges i avsnitt 1.4.2 nedan för att lägga tonvikten på kommissionens 10 prioriteringar för perioden 2015–2019 och FN:s mål för hållbar utveckling samt för att uppfylla ovanstående förslag i syfte att fastställa den rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken under perioden 2021–2027 – En enklare, smartare, modernare och mer hållbar jordbrukspolitik.

- 1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Eftersom de viktigaste utmaningar som jordbruket och landsbygdsområdena i EU står inför är gränsöverskridande och globala till sin natur krävs en gemensam politik på EU-nivå. Den gemensamma jordbrukspolitiken hanterar dessa utmaningar genom att

- säkerställa en inre marknad med rättvisa villkor genom ett gemensamt stödsystem för inkomstskydd som stärker livsmedelssäkerheten och undanröjer eventuella snedvridningar av konkurrensen,
- stärka motståndskraften hos EU:s jordbrukssektor så att den kan hantera globaliseringen, och
- bemöta de viktigaste dimensionerna av hållbarhetsutmaningar som klimatförändring, vattenanvändning, luftkvalitet och biologisk mångfald genom politikens inriktning på miljön.

Inom andra områden måste en stark EU-övergripande dimension kombineras med mer subsidiaritet. Dessa områden omfattar livsmedelssäkerhet (t.ex. harmonisering av standarder), utmaningar för landsbygden (med stora skillnader i arbetslösheten mellan medlemsstaterna), dålig tillgång till infrastruktur och tjänster, brister inom forskning och innovation samt problem som rör livsmedelskvalitet, folkhälsa och kost. En lämplig hantering av dessa utmaningar på EU-nivå möjliggör effektivare och mer ändamålsenliga åtgärder i kombination med mer flexibilitet på medlemsstatsnivå.

- 1.4.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

En omfattande konsekvensbedömning har genomförts på grundval av en utvärdering av den nuvarande politiska ramen, omfattande samråd med de berörda parterna och en analys av framtida utmaningar och behov. Närmare upplysningar finns i den konsekvensbedömning och den motivering som åtföljer förslagen till rättsakter.

- 1.4.4. *Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter*

Vad gäller den gemensamma jordbrukspolitiken kommer betydande synergi- och förenklingseffekter att uppnås när genomförandet av interventioner som finansieras av EGFJ och Ejflu förs in under en strategisk ram inom den strategiska planen för jordbrukspolitiken. De strukturer som redan finns på plats i medlemsstaterna ska bibehållas, och regler för förvaltning och kontroll som förenklats och skräddarsytt för att passa särskilda interventioner ska genomföras av medlemsstaterna.

Jordbrukspolitiken bibehåller starka synergieffekter med klimat- och miljöpolitiken, livsmedelssäkerhet och hälsorelaterade frågor, den digitala agendan på landsbygden

och bioekonomin, kunskaps- och innovationsutvidgningen och grannskapspolitiken, handels- och utvecklingspolitiken samt Erasmus+-programmet.

Jordbrukspolitiken kommer att genomföras i samverkan med andra av EU:s politiska insatser och medel, däribland åtgärder som genomförts med hjälp av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, InvestEU-fonden, det nionde ramprogrammet för forskning såväl som miljö- och klimatrelaterade insatser. Vid behov kommer gemensamma regler att införas för att maximera överensstämmelsen och komplementariteten mellan fonderna och samtidigt säkerställa att särdragen i de olika politiska områdena respekteras.

Synergieffekter med ramprogrammet för forskning kommer att säkerställas i FP9-klustret för ”Livsmedel och naturresurser”, vars mål är att göra jordbruks- och livsmedelssystemen helt säkra, hållbara, motståndskraftiga, cirkulära, mångsidiga och innovativa. Den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att skapa ännu starkare kopplingar till EU:s forsknings- och innovationspolitik genom att införa bioekonomi som ett prioriterat område för politiken. Inom klustret för ”Livsmedel och naturresurser” betonas även vikten av att dra fördel av den digitala revolutionen, och verksamheten inom forskning och innovation kommer att bidra till den digitala omvandlingen av jordbruket och landsbygdsområdena.

De lagförslag som berörs av denna finansieringsöversikt bör ses mot bakgrund av förslaget avseende förordningen om gemensamma bestämmelser om fastställande av en ram med gemensamma regler för Ejflu, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden och andra fonder. Ramförordningen kommer i stor utsträckning att bidra till att minska administrationen, till att EU-medlen används ändamålsenligt och till att förenklingssträvandena omsätts i praktiken.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ Begränsad varaktighet

- ☒ Gäller från den 1 januari 2021 till den 31 december 2027
- ☒ Budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 till efter 2027 för betalningsbemyndiganden.

☒ **Obegränsad varaktighet** för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna

- Genomförande från och med år 2021 (budgetåret).

1.6. Planerad metod för genomförandet⁴²

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer,
- ☒ av genomförandeorgan

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Ingen ändring i sak jämfört med nuvarande situation, dvs. större delen av de utgifter som omfattas av lagstiftningsförslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna. En mycket liten del kommer dock också i fortsättningen att utföras genom direkt förvaltning som sköts av kommissionen.

⁴²

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

En resultat-, övervaknings- och utvärderingsram ska upprättas i syfte att

- a) bedöma inverkan, effektiviteten, ändamålsenligheten, relevansen, samstämmigheten och mervärdet på EU-nivå av den gemensamma politiken,
- b) fastsätta milstolpar och mål för de särskilda målen i de strategiska planerna för jordbrukspolitiken,
- c) övervaka framstegen mot uppnåendet av målen i de strategiska planerna för jordbrukspolitiken,
- d) bedöma inverkan, effektiviteten, ändamålsenligheten, relevansen och samstämmigheten av interventionerna i de strategiska planerna för jordbrukspolitiken,
- (e) stödja en gemensam läroprocess med avseende på övervakning och utvärdering.

Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén kommer att övervaka genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken och framstegen mot uppnåendet av målen i den strategiska planen.

Årliga resultatrapporter

Senast den 15 februari 2023 och senast den 15 februari varje efterföljande år till och med 2030 ska medlemsstaterna lämna in årliga resultatrapporter till kommissionen om genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken under det föregående räkenskapsåret. Dessa rapporter ska innehålla viktig kvalitativ och kvantitativ information om genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken med hänvisning till finansiella uppgifter och utfalls- och resultatindikatorer. De ska också innehålla information om genomförd output, genomförda utgifter, genomförda resultat och avståndet till respektive mål.

De överförda uppgifterna ska baseras på de värden som uppnåtts för indikatorerna för delvis och fullständigt genomförda interventioner. Rapporterna ska även innehålla en sammanfattning av genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken under det föregående budgetåret, eventuella problem som påverkar resultatet av den strategiska planen, i synnerhet när det gäller avvikelser från milstolparna, underliggande orsaker och, i förekommande fall, vilka åtgärder som har vidtagits.

Kommissionen ska utföra en årlig prestationsöversyn och ett årligt prestationsavslut på grundval av den information som tillhandahållits i de årliga resultatrapporterna.

Utvärdering av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken

Medlemsstaterna ska utföra förhandsutvärderingar, däribland en analys av de styrkor, svagheter, möjligheter och hot som är relevanta för den strategiska planen för jordbrukspolitiken för att avgöra vilka behov som ska tillgodoses genom planen.

De strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska utvärderas av medlemsstaterna för att förbättra kvaliteten på utformningen och genomförandet av

planerna och för att bedöma deras effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, samstämmighet, mervärde på EU-nivå och inverkan i förhållande till deras bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens allmänna och särskilda mål.

Kommissionens prestationsbedömning

Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan för den gemensamma jordbrukspolitikens som ska utföras på ansvar av kommissionen.

Kommissionen ska göra en halvtidsutvärdering i syfte att bedöma fondens ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, koherens och EU-mervärde utifrån de indikatorer som anges i bilaga VII. Kommissionen kan använda all relevant information som redan finns tillgänglig i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

Kommissionen ska utföra en efterhandsutvärdering för att undersöka fondernas effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, samstämmighet och mervärde på EU-nivå.

På grundval av de uppgifter som tillhandahållits vid utvärderingarna av den gemensamma jordbrukspolitikens, inbegripet utvärderingarna av de strategiska planerna, såväl som andra relevanta informationskällor, ska kommissionen presentera en inledande rapport om genomförandet av denna artikel, inbegripet de första resultaten av genomförandet av jordbrukspolitikens, för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2025. En andra rapport som innehåller en bedömning av prestationen när det gäller den gemensamma jordbrukspolitikens ska läggas fram senast den 31 december 2031.

Rapportering baserad på en grundläggande uppsättning av indikatorer

Den information som tillhandahålls av medlemsstaterna ligger till grund för kommissionens rapportering om framstegen mot uppnåendet av särskilda mål under hela programperioden, och för detta ändamål används en grundläggande uppsättning av indikatorer.

För att fullgöra sina rapporteringskrav i enlighet med artikel 38.3 e (i) i budgetförordningen ska kommissionen presentera den resultatinformation som avses i den artikeln och som uppmätts med hjälp av den grundläggande uppsättningen av indikatorer för Europaparlamentet och rådet.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Den gemensamma jordbrukspolitikens genomförs huvudsakligen genom delad förvaltning med medlemsstaterna. De befintliga styrande organ som inrättats i medlemsstaterna, särskilt de utbetalande organen och de attesterande organen, har visat sig vara effektiva vad gäller att skydda EU:s budget och säkerställa sund ekonomisk förvaltning. De ständigt låga felnivåerna inom jordbrukspolitikens under de senaste åren visar att de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats av medlemsstaterna fungerar korrekt och garanterar en rimlig säkerhet.

Den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitikens tar hänsyn till denna situation genom att medlemsstaterna ges större inflytande i fastställandet och förvaltningen av kontrollsystemen inom ramen för en mer allmän uppsättning regler på unionsnivå. Dessutom kommer jordbrukspolitikens, enligt den strategi för budgeten som baseras på resultatinriktat stöd, att koppla samman rätten till stöd med

det faktiska genomförandet på marken. Resultaten är därför en central del av den finansiella styrnings- och säkerhetsmodellen i lagförslagen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020.

Kontrollstrategin för den nya perioden kommer att vara helt i linje med modellen med samordnad granskning för att säkerställa att de utbetalande och attesterande organen uppfyller den nödvändiga säkerhetsnivån. Kommissionen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt de befintliga styrningssystemens funktion och resultatrapporteringens tillförlitlighet. För närvarande kommer en revisionsstrategi att utarbetas i början av perioden och därefter ett flerårigt arbetsprogram.

Sammanfattningsvis kommer kommissionen att säkerställa att de styrningssystem som inrättas i medlemsstaterna fungerar effektivt och att de ackrediterade utbetalande organen får ersättning för sina utgifter och kommissionen kommer också att genomföra ett årligt prestandaavslut för att bedöma den uppnådda output som rapporteras av medlemsstaterna.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken finns det fler än sju miljoner stödmottagare som får stöd enligt en rad olika stödordningar. Den nedåtgående trenden i minskningen av felnivåerna inom området för jordbrukspolitiken visar att de utbetalande organen har stabila och tillförlitliga förvaltnings- och kontrollsystem.

Jordbrukspolitiken har hittills genomförts med hjälp av detaljerade regler på stödmottagarens nivå, vilket har lett till en ökning av komplexiteten, den administrativa bördan och risken för fel. Förvaltnings- och kontrollsystemens kostnader för att minska denna risk har ansetts vara något oproportionerliga.

Lagstiftningspaketet för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 innebär en avsevärd minskning av kravet på efterlevnad och en ökad inriktning på resultat. Skyldigheter som härrör från EU:s regler ska uppfyllas av medlemsstaterna, som sedan ska inrätta lämpliga förvaltnings- och kontrollsystem. Medlemsstaterna kommer att ha mer flexibilitet vid utformningen av program och åtgärder som passar deras verkliga förhållanden. Därför kommer finansieringen av jordbrukspolitiken att förutsätta ett strategiskt genomförande av politiken mot gemensamma mål som definieras på EU-nivå. Planen för den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att vara den överenskommelse mellan medlemsstaterna och kommissionen varigenom strategin för 7-årsperioden, målen, interventionerna och de planerade utgifterna fastställs och godkänns.

Genom förslaget om en förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken anpassas den nuvarande utformningen till denna nya genomförandemodell, samtidigt som de välfungerande styrningsorganen (de utbetalande och attesterande organen) bibehålls. I dagsläget måste chefen för varje utbetalande organ årligen lämna in en förvaltningsförklaring för att visa att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga, att styrningsstrukturerna fungerar på rätt sätt, däribland att de grundläggande EU-kraven uppfylls, och att rapporteringen av resultaten är tillförlitlig. Ett oberoende revisionsorgan (ett attesterande organ) krävs för att kunna lämna ett yttrande om dessa delar.

Utgifterna kommer att minskas om medlemsstaterna inte har uppnått ett utfall som motsvarar överenskomna standarder. Granskningar av efterlevnaden kommer att utföras även i fortsättningen för att bedöma styrningsstrukturernas funktion.

Kommissionen kommer att fortsätta att granska jordbruksutgifterna med användning av en riskbaserad metod för att säkerställa att revisionerna riktas mot de områden där riskerna är störst, i enlighet med modellen med samordnad granskning. Det finns även tydliga mekanismer för indragning av stöd i de fall där det föreligger allvarliga brister i styrningsstrukturen eller nedåtgående tendenser i resultaten.

Den största risken för den nya perioden är att lindringen av de konkreta och detaljerade reglerna för hur medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem bör inrättas på nivån för de utbetalande organen kan påverka kommissionens anseende om de regler för stödberättigande som fastställts av medlemsstaterna inte respekteras. Det bör betonas att kommissionen kommer att säkerställa att styrningssystem finns på plats och att utfallen och resultaten uppnås. I enlighet med den resultatnriktade budgeten kommer kommissionen att lägga fokus på vad som uppnås med politiken.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitiken förväntas medföra en betydande minskning av kostnaderna för kontroller, både för medlemsstaterna och stödmottagarna.

Kraven på EU-nivå har minskats avsevärt och fastställts på nivån för medlemsstaterna, vilka bör använda denna möjlighet att anpassa de skyldigheter som ska uppfyllas av stödmottagarna till de faktiska nationella eller regionala omständigheterna.

Medlemsstaterna kommer att utarbeta förvaltnings- och kontrollsystemet inom den förenklade EU-ram som definieras i lagförslagen. Det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS), som täcker cirka 88 % av stöden inom jordbrukspolitiken, kommer att bibehållas även om vissa delar som hittills definierats på EU-nivå kommer att överlåtas till medlemsstaterna. Kontrollernas intensitet och omfattning, vilka utgör den huvudsakliga kostnadsfaktorn, definieras därför inte längre på EU-nivå.

Inriktningen på resultat kräver ett stabilt och tillförlitligt rapporteringssystem, vilket, som nämnts i tidigare avsnitt, kommer att vara föremål för oberoende revisioner. Detta förväntas emellertid inte innebära någon betydande ökning av medlemsstaternas administrativa börda, eftersom de flesta av utfallsindikatorerna redan finns tillgängliga hos de utbetalande organ som ackrediterats.

Medlemsstaterna har möjlighet att förenkla och minska den administrativa bördan i samband med styrningen och kontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom de kommer att kunna skräddarsy reglerna för stödberättigande på mottagarnivå och besluta om de lämpligaste kontrollerna (och inte använda en enhetslösning). Som nämns i den konsekvensbedömning som åtföljer lagförslagen om jordbrukspolitiken, i kapitlet om förenkling, förväntas kostnaderna för genomförandet av den nya politiken inte bli högre (för närvarande 3,6 %), även om hänsyn tas till den tydligare inriktningen på resultatrapportering.

Vad gäller de förväntade felnivåerna, enligt den nya genomförandemodellen, bedöms utgifternas stödberättigande på grundval av de utfall som uppnåtts. Därför beräknas inte felen med avseende på de enskilda transaktionernas laglighet och korrekthet, utan på den utfallsnivå som uppnåtts i förhållande till de ersatta utgifterna. De

utgifter som inte har något motsvarande utfall kommer att minskas inom ramen för det årliga resultatbaserade godkännandet, så att EU:s budget förblir skyddad.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

I lagstiftningspaketet föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa ett effektivt skydd mot bedrägerier, särskilt inom områden med en högre risknivå, genom att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier. Medlemsstaterna måste införa effektiva, avskräckande och proportionerliga påföljder i enlighet med unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen och återkräva oegentligt utförda betalningar med ränta.

Dessa grundläggande EU-krav ingår i den styrningsstruktur som kommer att granskas av de attesterande organen och, genom en riskbaserad metod, även av kommission enligt principen om samordnad granskning.

Uppgifterna kommer, i förekommande fall, att behandlas i en reviderad strategi mot bedrägerier inom AGRI. Klassificeringen av bedrägerier och andra allvarliga oriktigheter förväntas emellertid inte förändras avsevärt i framtiden jämfört med status quo.

Den nuvarande strategin för målinriktad utbildning till medlemsstaterna när det gäller förebyggande, upptäckt och korrigering av bedrägerier och andra allvarliga oriktigheter kommer sannolikt att utökas till den framtida gemensamma jordbrukspolitiken. Detsamma gäller medlemsstaternas tematiska riktlinjer för särskilda områden med hög risk.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET

De belopp som anges i denna finansieringsöversikt uttrycks i löpande priser.

Lagstiftningsförslagets budgetkonsekvenser anges i tabellerna nedan. Förslagen medför också andra ändringar som inte har några budgetkonsekvenser.

När det gäller marknadsrelaterade utgifter bör det understrykas att beloppen för marknadsrelaterade utgifter baseras på antagandet att det inte görs några offentliga interventionsuppköp och att det inte vidtas andra krisåtgärder inom någon sektor.

En ny jordbruksreserv kommer att inrättas i EGFJ för att tillhandahålla ytterligare stöd till jordbrukssektorn om det behövs säkerhetsåtgärder i samband med förvaltning eller stabilisering av marknaden och/eller om det uppstår kriser som påverkar produktionen eller distributionen inom jordbrukssektorn. Reservens belopp kommer att vara minst 400 miljoner euro i början av varje budgetår. Om det finns oanvända medel i krisreserven för jordbrukssektorn under budgetåret 2020 kommer dessa att överföras till budgetåret 2021 vid inrättandet av reserven. En årlig överföring av oanvända medel kommer att tillämpas i perioden 2021–2027. Om reserven används kommer den att fyllas upp med hjälp av tillgängliga budgetmedel eller genom nya anslag. Om det särskilda utgiftstak för EGFJ som fastställts i budgetramen för perioden 2021–2027 överskrids kommer mekanismen för budgetdisciplin att tillämpas för att täcka alla behov som ligger över taket, inbegripet de medel som behövs för att fylla upp reserven. Därför förväntas inte någon upprepad tillämpning av mekanismen för budgetdisciplin i syfte att inrätta reserven under perioden 2021–2027. Mekanismen för budgetdisciplin kommer att bevaras för att säkerställa att det särskilda utgiftstaket för EGFJ respekteras.

När det gäller interventionstyper med direktstöd är de nettotak för budgetåret 2021 (kalenderåret 2020) som fastställs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 högre än de belopp som tilldelas till de interventionstyper med direktstöd som anges i de medföljande tabellerna, och de måste därför justeras i linje med den slutliga överenskommelsen om finansieringsramen för jordbrukspolitikerna inom de tidsfrister som krävs för att medlemsstaterna ska kunna genomföra interventionerna i tid.

Förslaget omfattar en fortsättning av processen med extern konvergens av direktstöden. Medlemsstater med en genomsnittlig stödnivå under 90 % av EU-genomsnittet kommer att fylla ut 50 % av skillnaden till 90 % av EU-genomsnittet i 6 gradvisa steg med början år 2022. Alla medlemsstater kommer att bidra till finansieringen av denna konvergens. Den avspeglas i medlemsstaternas tilldelning av direktstöd i bilaga IV till förordningen om strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitikerna.

Effekterna av minskningen av utbetalningarna av direktstöd till jordbrukare är budgetneutral vad gäller anslagen för direktstöd, eftersom resultatet av minskningen av utbetalningarna kommer att användas för att finansiera omfördelningsstöd inom en och samma medlemsstat. Om resultatet av minskningen av utbetalningarna inte kan omfördelas till interventioner i form av direktstöd kommer medlen att överföras till den berörda medlemsstatens Ejflu-anslag. Storleken på beloppet vid en sådan eventuell överföring kan inte anges i detta skede.

När det gäller de inkomster som avsatts för EGFJ avspeglar bedömningen effekterna av beviljade uppskov och delbetalningar av tidigare beslut om avslutande som

kommer att inkasseras efter 2020 och de beräknade inkomster som ska samlas in efter kontroll av överensstämmelse och oriktigheter. Den sistnämnda posten förväntas minska jämfört med nuvarande nivåer när den nya genomförandemodellen har införts.

När det gäller Ejflu förväntas förslaget medföra en minskning av EU:s medfinansieringssatser i likhet med de andra europeiska struktur- och investeringsfonderna. I kombination med tilldelningen till de interventionstyper som omfattas av Ejflu gör detta att stödet till Europas landsbygdsområden i stort sett kommer att vara oförändrat. Fördelningen mellan medlemsstaterna grundas på objektiva kriterier och tidigare resultat.

Reformförslagen innehåller bestämmelser som ger medlemsstaterna en viss flexibilitet när det gäller deras tilldelning till interventionstyper med direktstöd och interventionstyper för utveckling av landsbygden, såväl som mellan tilldelningen till interventionstyper med direktstöd och till vissa sektorspecifika interventionstyper. Om medlemsstaterna bestämmer sig för att utnyttja denna flexibilitet kommer det att få budgetkonsekvenser inom de givna beloppen, och dessa kan inte kvantifieras i nuläget.

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och den preliminära förteckningen över föreslagna nya budgetposter i den årliga budgetens utgiftsdel⁴³

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik 3: Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff ⁴⁴ .	från Eftaländer ⁴⁵	från kandidatländer ⁴⁶	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
3	[08.01.YY] EGFJ – Icke-operativt tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.YY] Ejflu – Icke-operativt tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.YY] Genomförandeorgan	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] Jordbruksreserv	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] Sektorspecifika interventionstyper inom ramen för de strategiska planerna inom den	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴³ Ett antal av de befintliga budgetposterna ska bibehållas, och numreringen ska anpassas till den nya kontoplanen (t.ex. de befintliga kapitlen 05 07 och 05 08). I takt med att förslaget till den gemensamma jordbrukspolitiken utvecklas kan kontoplanen justeras.

⁴⁴ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik 3: Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff ⁴⁴ .	från Efta-länder ⁴⁵	från kandidatländer ⁴⁶	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
	gemensamma jordbrukspolitiken					
3	[08.02.YY] Marknadsrelaterade utgifter vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Diff. och icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] Interventionstyper avseende direktstöd inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] Direktstöd vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] EGFJ – Operativt tekniskt bistånd	Diff. och icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.YY] Interventionstyper avseende landsbygdsutveckling 2021–2027 inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.YY] Ejflu – Operativt tekniskt bistånd	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.YY] Utgifter för tjänstemän och tillfälligt anställda inom politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.YY] Extern personal och övriga administrativa utgifter till stöd för politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.YY] Utgifter avseende utrustning och tjänster för informations- och kommunikationsteknik inom politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Förteckningen över budgetposter i ovanstående tabell är preliminär och påverkar inte den kontoplan som kommissionen kommer att föreslå i samband med det årliga budgetförfarandet.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
---	----------	-------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTAL T
08 02 YY – Jordbruksreserv	Åtaganden = Betalningar	(1)	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar		Betalningar
08 02 YY Sektorspecifika interventionstyper inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ⁴⁷	Åtaganden = Betalningar	(2)	2,044.116	2,066.584	2,091.060	2,115.010	2,139.737	2,165.443	2,192.347		14,814.294
08 02 YY – Marknadsrelaterade utgifter vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Åtaganden	(3)	638.309	638.309	638.309	638.309	638.309	638.309	638.309		4,468.163
	Betalningar	(4)	605.136	611.601	623.808	627.643	629.770	630.334	630.314	109.558	4,468.164
08 02 YY – Interventionstyper avseende direktstöd	Åtaganden = Betalningar	(5)	37,392.689	37,547.129	37,686.679	37,802.859	37,919.038	38,035.217	38,151.396		264,535.007
08 02 YY – Direktstöd vid sidan av den strategiska planen inom den	Åtaganden = Betalningar	(6)	421.321	421.321	421.321	421.321	421.321	421.321	421.321		2,949.249

⁴⁷ En ökning av de sektorspecifika interventionstyperna enligt den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken förklaras av den tilldelning på 60 miljoner euro som föreslås som stöd till sektorn för biodling, såväl som av utvecklingen av utgifterna inom sektorn för frukt och grönsaker, vilka inte begränsas av ett rambelopp på EU-nivå baserat på den genomförandenivå som tidigare observerats.

gemensamma jordbrukspolitiken											
08 02 YY – EGFJ – Operativt tekniskt bistånd ⁴⁸	Åtaganden = Betalningar ⁴⁹	(7)	71.000	71.000	71.000	71.000	71.000	71.000	71.000		497.000
08 01 YY – Anslag av administrativ natur som finansieras av EGFJ ⁵⁰	Åtaganden = Betalningar	(8)	13.000	13.000	13.000	13.000	13.000	13.000	13.000		91.000
67 01 och 67 02 – Inkomster som avsatts till EGFJ	Åtaganden = Betalningar	(9)	280.000	230.000	130.000	130.000	130.000	130.000	130.000		1,160.000
DELSUMMA – EGFJ	Åtaganden	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40,300.435	40,527.343	40,791.369	40,931.499	41,072.405	41,214.290	41,357.373		286,194.715
	Betalningar	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40,267.262	40,500.635	40,776.868	40,920.833	41,063.866	41,206.315	41,349.378	109.558	286,194.715

08 03 YY – Interventionstyper avseende landsbygdsutveckling	Åtaganden	(12)	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561		78,613.927
	Betalningar	(13)	786.139	3,703.699	6,314.312	7,860.977	9,356.414	10,331.700	11,025.236	29,235.450	78,613.927
08 03 YY – Ejflu – Operativt tekniskt bistånd inom EU	Åtaganden = Betalningar ⁵¹	(14)	22.147	22.147	22.147	22.147	22.147	22.147	22.147		155.029

⁴⁸ Inbegriper även de belopp som för närvarande finansieras enligt kapitlen 05 07 (Granskning av jordbruksutgifter) och 05 08 (Politisk strategi och samordning av politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling).

⁴⁹ För enkelhets skull betraktas anslagen för tekniskt bistånd inom EGFJ här som icke-differentierade. Beloppet för utestående åtagande är i regel obetydligt jämfört med de totala belopp som omfattas av denna finansieringsöversikt.

⁵⁰ Inbegripet de belopp som för närvarande finansieras under posterna 05 01 04 01 – Stödutgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) – Icke-operativt tekniskt bistånd och 05 01 06 01 – Genomförandeorganet för konsument-, hälso-, jordbruks- och livsmedelsfrågor – Bidrag från programmet för främjande av jordbruk

⁵¹ För enkelhets skull betraktas anslagen för tekniskt bistånd inom Ejflu här som icke-differentierade. Beloppet för utestående åtagande är i regel obetydligt jämfört med de totala belopp som omfattas av denna finansieringsöversikt.

08 01 YY – Anslag av administrativ natur som finansieras av Ejflu	Åtaganden = Betalningar	(15)	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000		42.000
DELSUMMA – EJFLU	Åtaganden	(16)=(1 2+14+1 5)	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708		78,810.955
	Betalningar	(17)=(1 3+14+1 5)	814.286	3,731.846	6,342.459	7,889.124	9,384.561	10,359.847	11,053.383	29,235.450	78,810.955
Anslag TOTALT för den gemensamma jordbrukspolitiken	Åtaganden	=10+16	51,559.143	51,786.051	52,050.077	52,190.207	52,331.113	52,472.998	52,616.081		365,005.670
	Betalningar	=11+17	41,081.548	44,232.481	47,119.327	48,809.957	50,448.427	51,566.162	52,402.761	29,345.008	365,005.670

Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678		879.746
Övriga administrativa utgifter		6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008		42.056
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden = Betalningar	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686		921.802

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	51,690.829	51,917.737	52,181.763	52,321.893	52,462.799	52,604.684	52,747.767		365,927.472
	Betalningar	41,213.234	44,364.167	47,251.013	48,941.643	50,580.113	51,697.848	52,534.447	29,345.008	365,927.472

Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	879.746
Övriga administrativa utgifter	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	42.056
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	921.802

Utanför RUBRIK 7⁵² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1.850	1.850	1.850	1.850	1.850	1.850	1.850	12.950
Övriga utgifter av administrativ natur	17.150	17.150	17.150	17.150	17.150	17.150	17.150	120.050
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	19.000	19.000	19.000	19.000	19.000	19.000	19.000	133.000

Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

TOTALT	150.686	150.686	150.686	150.686	150.686	150.686	150.686	1 054.802
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵²

Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	845	845	845	845	845	845	845
Vid delegationer	3	3	3	3	3	3	3
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)⁵³							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	– vid huvudkontoret	57.75	57.75	57.75	57.75	57.75	57.75
	– vid delegationer	1	1	1	1	1	1
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁵⁴	– vid huvudkontoret	29	29	29	29	29	29
	– vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT	935.75	935.75	935.75	935.75	935.75	935.75	935.75

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵³ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁴ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☒ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☒

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagets inverkan på inkomsterna						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 & 67 02	280	230	130	130	130	130	130

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

08 02 YY – Sektorspecifika interventionstyper

08 02 YY – Interventionstyper avseende direktstöd

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

Se anmärkningarna under punkt 3